

ร่าง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา .. มาตรา .. มาตรา .. และมาตรา ..
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตรา
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑/๑) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๙ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญบางฉบับมีผลใช้บังคับต่อไป ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๙

(๑/๒) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙

(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๕/๑) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๕/๒) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๖) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๓/๒๕๕๘ เรื่อง การสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

(๗) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๕/๒๕๕๘ เรื่อง การเลือกประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

(๘) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาความต่อเนื่องของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๙) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๕/๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความ

รวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคล หรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (ดู วรรณ. ๒๓๔ และ ๒๓๕ ในส่วนที่เป็นการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ทั้งหมด โดยคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ นี้ ม. ๒๓๔ (๒) (๓) กำหนดใช้กับความผิด ร่ำรวย ทุจริต ๓ ฐาน และยื่น บัญชี)

“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหารปกครอง หรือตุลาการของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใดๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการ ให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งมีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราวและได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม(มีไว้ทำไม) (อ้างอนุสัญญาว่าเป็นการกำหนดให้เหมือนกันทุกประเทศ) ความมุ่งหมายก็เพื่อให้เป็นฐานความผิดและให้ ปปช.มีอำนาจในการดำเนินการ ถ้าต้องการเช่นนั้นก็ต้องเขียนอีกอย่างหนึ่งในลักษณะที่ให้ความร่วมมือเมื่อได้รับการร้องขอ โดยให้อำนาจ ปปช.ทำได้) (ย้ายไปเขียนไว้ร่าง ม. ๑๙ ว. ๒)

“เจ้าหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรระหว่างประเทศหรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์กรระหว่างประเทศให้ปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์กรระหว่างประเทศนั้น (มีทำไม)

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

(๗) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แต่ใน ม. ๑๐ (๑) ของร่าง วิ นักรการเมือง กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม กฎหมาย ปปช. ต้องขึ้นศาลฎีกาแผนกนักการเมือง) (ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ เช่นที่ปรึกษา เลขานุการของท้องถิ่น?)

“ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ยกเว้นคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(คำนี้ ม. ๒๓๕ กำหนดเกี่ยวกับการตรวจ ๔ ฐานร้ายแรง)

“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรมสำหรับข้าราชการพลเรือนปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับข้าราชการทหาร ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มี

ฐานะเป็นนิติบุคคล(?) กรรมการ(มีความหมายแค่นี้) และผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

“ผู้บริหารระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง กรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี (เป็นตำแหน่งทางการ? ตำแหน่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี) ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง และให้หมายความรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลหน่วยงานดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่มีตำแหน่งหรือการบริหารที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น (รวมคนให้สินบน เป็น ผู้เสียหายด้วย?) (นิยามทำไม)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

(นิยามทำไม) (หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การดำเนินคดีอาญา การดำเนินการทางวินัย (ควรหรือที่ ป.ป.ช. จะเข้าไปเกี่ยวข้อง) การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน การดำเนินคดีเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีและเอกสารดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การดำเนินคดีที่กระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ แล้วแต่กรณี ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้หมายความรวมถึงตุลาการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย)

“ประธานกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วย (เขียนให้เหมือน กกต.)

“เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“คณะกรรมการไต่สวน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แต่งตั้งให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (?) (ยังติดแหงกอยู่ที่ ๐๐๐.๐๐๐๐๔)

“พนักงานไต่สวน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ประจำหรือโดยตำแหน่งเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงหรือแสวงหาข้อเท็จจริง หรือปฏิบัติกรอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าพนักงานไต่สวนด้วย

“หัวหน้าพนักงานไต่สวน” หมายความว่า พนักงานไต่สวนผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวนเพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานไต่สวนและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด

“ผู้ว่าคดี ป.ป.ช.” หมายความว่า พนักงานไต่สวนผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดี แก่ต่าง ว่าต่าง ในคดีอาญา คดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอื่นๆ ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (???) (มีใช้ใน ม. ๑๑๔ และ ม. ๑๒๖)

“สอบสวนเบื้องต้น” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบมูลข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น ซึ่งพนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์แห่งการกระทำที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(?) (รอพิจารณาประกอบเนื้อหาภายในร่าง)

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินมิชอบ หรือกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิด (?)

“ไต่สวนเบื้องต้น” หมายความว่า การไต่สวนที่พนักงานไต่สวนดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อจัดทำสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้ตำแหน่ง

หรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น (ควรรวมถึงการทุจริตเชิงนโยบายด้วย)

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า การกระทำที่ไม่ใช่ทุจริตต่อหน้าที่ แต่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดโดยอาศัยเหตุที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน (กำหนดใช้เพียงเป็นหน้าที่เสริมเพื่อแจ้งผู้บังคับบัญชาเท่านั้น กำหนดไว้ในร่าง ม. ๕๐ ว. (๒)) (จะซ้อนกับ สตง. และเกิน รธน.)

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ (อยู่ ๆ ถูกหวยหรือมีคนยกมรดกให้จำนวนมากก็อาจเข้าข่ายผิดปกติได้)

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า

(๑) การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือ

(๒) การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือ

(๓) การมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือ

(๔) การได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

อย่างไรจึงเรียกว่า “ผิดปกติ” (ต้องเขียนว่า “ผิดปกติ” คือ สิ่งที่ชี้แจงไม่ได้โดยชอบ

อย่างไรจึงเรียกว่า “ผิดปกติ” (ต้องเขียนว่า “ผิดปกติ” คือ สิ่งที่ชี้แจงไม่ได้โดยชอบ

มาตรา ๔/๑ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว

ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งได้มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย

(มีหลักการเดียวกับ ร่าง ม. ๑๙ ว. ๔ ที่ตัดออก)

มาตรา ๔/๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กรปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว

มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศ กับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้(ต้องระวางให้ออกได้เฉพาะที่ระบุไว้ในมาตราต่าง ๆ) อย่าสืมาเอาค่านิยามมาใช้

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓

องค์ประกอบ คุณสมบัติ การสรรหา การดำรงตำแหน่ง และการตรวจสอบ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา

ผู้ซึ่งได้รับการสรรหาเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์(ย้ายไป ม. ๗ (๔)) ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน^๑ และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ด้วย เพิ่ม ให้อย่างน้อยต้องมีประเภทละ ๑ คน (ถ้าทำได้?) (ถ้อยคำตาม มาตรา ๒๓๒ ว. ๒)

(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา อธิบดี ศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการพระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้า ส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงาน อื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดย ประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ และได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น

(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัท มหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี การนับระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับ การสรรหา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แล้ว ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย (ปรับตาม ร่าง กกต. ม. ๙ และร่าง คตง. ม. ๑๓)

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๘ กรรมการ ๒-๒-๕. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (ปรับตามร่าง กกต. ม. ๑๐ ร่าง คตง. ม. ๑๕)

(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด

(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ

^๑คณะอนุกร่างฯ มีข้อสังเกตว่า การเพิ่มถ้อยคำว่า “อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน” เป็นการกำหนด เกินกว่าที่ ม. ๒๓๒ ว. ๒ กำหนดไว้

- (๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่
- (๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
- (๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน
- (๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง
- (๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย
- (๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง
- (๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา
- (๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา
- (๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ

(๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง

ร้ายแรง

(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด

(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ

(๕) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ดังนี้

(ก) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(ข) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

(ค) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๘) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง

(๑๓) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุตามมาตรา ๑๔๔ หรือมาตรา ๒๓๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ

(๑๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา

- (๑๗) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา
- (๑๘) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๑๙) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๒๐) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๒๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ
- (๒๒) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๖ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ
- (๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๔) บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง

จากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระ องค์กรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคลซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลาง ซื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และไม่มีพฤติการณ์ยอมตนอยู่ใต้อาณัติของพรรคการเมืองใด ๆ และผู้จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระแล้วแต่กรณี ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนนครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคน ให้นำเฉพาะคนที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันจนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้คะแนนเท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนนครั้งหลังนี้ ถ้ายังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรกมิได้

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการเสนอชื่อ

ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้น
ให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณี
ที่ต้องสรรหากรรมการใหม่ แต่ไม่รวมถึงการสรรหาใหม่หรือสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๐, วรรคสี่
และมาตรา ๑๐/๑ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๑ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจาก
ตำแหน่งก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาใน
คณะกรรมการสรรหาสำหรับศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระอื่นในขณะเดียวกันมิได้

ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

(ปรับตามกฎหมายองค์กรอิสระ ร่าง คตง. ม. ๑๖ ร่าง ผู้ว่าการ ม. ๑๑)

เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็น
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ

(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ

(๔) บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ (๑) (๓) (๔) และ (๕) โดยมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบ
ห้าปี แต่ไม่ถึงหกสิบแปดปีในวันที่ได้รับการคัดเลือกหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๘ และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งแต่งตั้งโดยศาลรัฐธรรมนูญหนึ่งคน และองค์กรอิสระองค์กรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ
ดังนี้

(ก) คณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ผู้ตรวจการแผ่นดิน

(ค) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(ง) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔)
มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรร
หา

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ป.ป.ช. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร ผู้ได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการ
สรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
สรรหาให้เป็นที่สุด

ในการสรรหาให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมี
ความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่
ดีของสังคม โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจาก
บุคคลที่มีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น

(ม. ๑๐ - ๑๔ เขียนให้เหมือน กกต.)

มาตรา ๑๐ ในการสรรหากรรมการ ให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม และไม่มีพฤติกรรมยอมตนอยู่ใต้อาณัติของพรรคการเมืองใดๆ รวมตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย และให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคสาม หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวนให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหาให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๑๐/๑ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่นี้ไม่ได้

เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็นกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบประชุมร่วมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามีเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความเห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหา แต่เมื่อรวมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงเจ็ดคน ก็ให้ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานกรรมการได้ และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว

ผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง กรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกภายใต้ให้
ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป
เมื่อผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว ให้เลือก
กันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการ ป.ป.ช.
และกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการ ป.ป.ช. โดยที่ยังมิได้
พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) (๑๘) (๑๙) หรือ (๒๐) หรือยังประกอบวิชาชีพตาม
มาตรา ๘ (๒๓) (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว ตาม
มาตรา ๘ (๑๘) (๑๙) (๒๐) หรือ (๒๑) ต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด
ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา
๑๐ วรรคสี่ ในกรณีที่มิได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ
และให้ดำเนินการคัดเลือกหรือสรรหาใหม่ (รธน. ม. ๒๐๕ ปรับตาม ร่าง ผู้ตรวจการฯ ม. ๑๔
ร่าง คตง. ม. ๑๙)

มาตรา ๑๑/๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร
หรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

การวินิจฉัย ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับ
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่า
ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาและวินิจฉัยมิได้

(ปรับตาม ร่าง กกต. ม. ๒๔ ร่าง คตง. ม. ๒๐)

มาตรา ๑๑/๒ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุม
และค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับเป็นราย
ครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.ร. ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี

(ปรับตาม ร่าง กสม. ม. ๑๗ ร่าง พรป. คตง. ม. ๒๑)

มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๐ ถ้ามีผู้ได้รับความ
เห็นชอบจากวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็น
ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบโดยไม่ต้องรอให้มีผู้ได้รับความ
เห็นชอบให้ครบเก้าคน และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้กรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ

ตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่ากรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วย กรรมการเท่าที่มีอยู่ (มีหลักการนี้แล้วใน ร่าง ม. ๑๐/๑)

มาตรา ๑๓ กรรมการ ป.ป.ช. มีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (รธน. ม. ๒๓๓ ว.๑)

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการใหม่แทน (เพิ่มตามร่าง พรป.กต. ม. ๒๕ ว. ๒)

ในระหว่างที่กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังไม่มีกรรมการแต่งตั้ง กรรมการ ป.ป.ช. แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการ ป.ป.ช. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่ จะมีกรรมการ ป.ป.ช. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน (รธน. ๒๓๓ ว. ๒ ย้ายไป ม. ๑๔ วรรคห้า)

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเฉพาะตามมาตรา ๖ หรือขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๗ หรือมีลักษณะต้องห้ามทั่วไปตามมาตรา ๘

(๔) พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามรัฐธรรมนูญ

เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งลาออกพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ให้พ้น จากตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่พ้น จากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ ป.ป.ช. ใหม่แทน

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๙ เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ

ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่จะมีกรรมการเหลืออยู่ ไม่ถึงห้าคน (ตาม รธน. ๒๓๓ ว. ๒)

ในกรณีที่กรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่น นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ ย่อมไม่กระทบกระเทือน กิจการที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้นั้นได้กระทำไปในหน้าที่ รวมทั้งการได้รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นก่อนที่กรรมการ ป.ป.ช. ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

การร้องขอผู้มีสิทธิร้องขอ การพิจารณา และการวินิจฉัยตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗(๒) และ (๓) และมีกรรมการ ป.ป.ช. เหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการชั่วคราว ให้ครบเก้าคน โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการ ป.ป.ช. ได้จนกว่ากรรมการ ป.ป.ช. ที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน (ย้ายไป ม. ๑๔/๒)

มาตรา ๑๔/๑ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ (๒) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหาภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็วในการวินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการสรรหาออกเสียงเพิ่มขึ้นเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด
(ปรับตาม ร่าง พรป. คตง ม. ๒๔)

มาตรา ๑๔/๒ ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๑๗(๒) และ (๓) และมีกรรมการ ป.ป.ช. เหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการชั่วคราว ให้ครบเก้าคน โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการ ป.ป.ช. ได้จนกว่ากรรมการ ป.ป.ช. ที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน (ย้ายมาจาก ว. ท้าย ของร่าง ม. ๑๓)

มาตรา ๑๔/๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคห้า การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคน จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จัดแจ้งเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุม

การลงมติในการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ และให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมตามวรรคสองโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ

(ย้าย เรื่องการประชุมมาจากร่าง ม. ๒๐ ม. ๒๑ ม. ๒๒ และปรับตาม ร่าง พรป. คตง. ม. ๒๕ และร่าง พรป. กกต. ม. ๑๘- ม. ๒๐)

มาตรา ๑๔/๔ การลงมติในการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อมีความเห็นวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีพฤติการณ์กระทำความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (ย้ายมาจาก ร่าง ม. ๒๒ ว. ๒ และเป็นไปตาม รธน. ม. ๒๓๕ ว. ๑ ท้าย)

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การลงมติในการวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วยโดยอนุโลม (รธน. ไม่ได้เรื่องการลงมติกรณีนี้ไว้ ควรใช้มาตรฐานเดียวกัน หรือไม่)

(ย้ายร่าง ม. ๑๕ และ ม. ๑๖ ไปหมวดว่าด้วยการตรวจสอบคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

มาตรา ๑๕ ให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเมื่อรับเข้าตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๙๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (แก้ไขเป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

บัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง จะเปิดเผยได้แต่เฉพาะกรณีที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม หรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาดและได้รับการร้องขอจากศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรณีที่เจ้าของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นยินยอมให้มีการเปิดเผย ซึ่งในกรณีนี้ ให้ประธานวุฒิสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีของบุคคลตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม เป็นการเลือกปฏิบัติ เพราะกรณีคนอื่นบังคับให้เปิดเผย การเปิดเผยควรทำ แต่ทำในลักษณะสรุป หรือทำอย่างเดียวกับที่กำหนดให้คนอื่นทำ

++++++

ย้าย ร่าง ม. ๑๖ ไปในหมวดการตรวจสอบ ป.ป.ช.

มาตรา ๑๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดมีพฤติการณ์

ร้ายหรือผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่หรือจงใจใช้ปฏิบัติหน้าที่และหรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง(เขียนให้เหมือนกับ รัตน)โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร-เมื่อหากประธานรัฐสภาเห็นว่ามิเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานรัฐสภาส่งเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ เพื่อไต่สวนหาข้อเท็จจริง-(อ่าน รัตน.มาตราที่เกี่ยวข้องแล้วเขียนให้เหมือนกันเป๊ะเลย)

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะกรรมการไต่สวน และบุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญารวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ ป.ป.ช. เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย(แปลว่าอะไร จะทำอะไร) (ห้ามคนฟ้องไม่ได้)

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หน้าที่และอำนาจ วิธีการไต่สวน ระยะเวลาการไต่สวน และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของคณะผู้ไต่สวนอิสระ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ(วรรคนี้ไม่ต้องมี อยู่ใน กม. วิธีพิจารณาแล้ว)

มาตรา ๑๗ เมื่อดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้คณะผู้ไต่สวนอิสระดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้สั่งยุติเรื่อง และให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด
- (๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- (๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดการณตามที่ถูกกล่าวหา และมีโทษกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และให้นำความในมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๑๑๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม(มาตรานี้ไม่ต้องมี เนื่องจากกำหนดไว้ในร่าง พรป. วิ นักการเมือง ม. ๕๕ แล้ว)

(ลองดู กกต. ที่เขียนว่าจะต้องลงมติ และต้องมีใบปะหน้าว่าได้อ่านสำนวนแล้วมีความเห็นสรุปว่าอย่างไร) (ร่าง กกต. กำหนดไว้ในร่าง ม. ๒๐)

มาตรา ๑๗/๑ ในการลงมติของกรรมการตามมาตรา ๑๔/๔ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีชื่อเรื่อง และประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง และลายมือชื่อของกรรมการที่ลงมติ และให้เลขาธิการเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน

มติที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในกรณีที่ต้องทำคำวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบร่างคำวินิจฉัยนั้นและประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการได้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้
กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบแทนคณะกรรมการก็ได้
คำวินิจฉัยตามวรรคสองให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป
ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. การพ้นจากตำแหน่งหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ตั้งคณะก่อนลงนามในคำวินิจฉัย ให้เลขาธิการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยและให้เลขาธิการเป็น
ผู้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแทน เมื่อเลขาธิการลงนามในคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้น
เป็นอันใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗/๒ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติ
ทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในระหว่างการดำรง
ตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ ก็ได้ เว้นแต่เป็น
หลักสูตรหรือโครงการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับกรรมการ
(ปรับตาม ร่าง พรป. คตง. ม. ๒๖ ร่าง พรป. กตต. ม. ๒๑)

มาตรา ๑๘ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน
กรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตาม
อัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือ
กรรมการ (ปรับตามร่าง กตต. ม. ๓๙) (แก้ไขเหมือน กตต.)

มาตรา ๑๘/๑ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปี

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้นให้นำอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๑๘ คูณด้วย
จำนวนปีที่ดำรงตำแหน่ง เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตาย
ให้ตกให้แก่คู่สมรสและทายาทที่ได้แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือ
ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบแทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง

(มาจาก ม. ๔๐ ร่าง พรป. กตต.)

หมวด ๑/๑

ส่วนที่ ๒

หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ใต้วงและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือประพฤติมิชอบ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้(ม. ๒๓๔ (๑) รธน.)

(๒) ใต้วงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติมิชอบ (มาอย่างไร) เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๓) ใต้วงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ การประสานความร่วมมือเพื่อประโยชน์แห่งการใต้วงและวินิจฉัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มีอำนาจได้หรือ) (UNCAC กำหนดไว้ในข้อไหน) (รธน. ไม่ได้กำหนดอำนาจนี้ไว้โดยตรง)

(๓/๑) ใต้วงและวินิจฉัยเมื่อได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๒๔๔ ของรัฐธรรมนูญ ว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวน (ม. ๒๔๔ รธน. และสอดคล้องกับ ร่าง พรบ. คตง. ม. ๗)

(๓/๒) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน การเปิดเผยบัญชี และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวหรือดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ม. ๒๓๔ (๓) รธน.) (ให้ ปปช. ทำอย่างเดียวกัน (ย้ายมาจาก (๖))

(๔) กำหนดให้มีการใต้วงสาธารณะ (คืออะไร) ในการใต้วงข้อเท็จจริงเรื่องที่มีลักษณะความผิดร้ายแรงและกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (UNCAC กำหนดไว้ในข้อไหน)

(๕) ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลันในกรณีที่เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรัฐว่าสภาผู้แทนราษฎร จุฬาลงกรณ์

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน หรือคณะรัฐมนตรี มีการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ดู ม.๑๔๔ ว. ๖ ธน. แล้วเขียนให้สอดคล้องกัน)

“(๕) ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลันในกรณีที่เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าสภาผู้แทนราษฎร จุติสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน หรือคณะรัฐมนตรี มีการดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง (ดู ม.๑๔๔ ธน. แล้วเขียนให้สอดคล้องกัน)”

(๕/๑) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริต และประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครอง (ดู ธน. ม.๖๓ ว่าครบถ้วนไหม) (ย้ายมาจาก (๑๑))

(๖) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง-ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบความถูกต้อง และความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินการเปิดเผยบัญชี และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวหรือดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ให้ ป.ป.ช. ทำอย่างเดียวกัน) (ย้ายไปกำหนดไว้ใน (๓/๒))

(๗) กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยกระธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ประกอบการรายงานธุรกรรมทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (กว้างไป?) (มีหน้าที่และอำนาจเรียกเอกสาร/บุคคลอยู่แล้ว ในร่าง ม. ๒๔)

(๘) เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๙) ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์ หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ (จะกว้างไปไหม?)

(๑๐) จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ควบคุม ดูแล และกำกับติดตามการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งบูรณาการงบประมาณและแผนงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้หน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตรการศึกษา (อำนาจเด็ดขาด ก้าวก้าวของใครอื่น) (ตัดออกได้ เนื่องจาก (๘) การเสนอข้อเสนอ ครม. เพียงพอแล้ว)

(๑๑) ดำเนินการ (ดู ธรณ. ม.๖๓ ว่าครบถ้วนไหม) เพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ย้ายไป (๕/๑))

(๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง ทางอาญา (ประเทศไทยเป็นภาคีแล้วหรือ) หรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต

(๑๓) ให้ความเห็นชอบ(แต่งตั้ง?) ในการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป (ควรหรือไม่จะลงไปอยู่กับตำแหน่งที่ต่ำกว่าเลขาธิการ)

(๑๔) แต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไตสวนหรือพนักงานไตสวนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือมอบหมายไว้เป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไปให้หัวหน้าพนักงานไตสวนหรือพนักงานไตสวน ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑๕) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๑๖) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อ คณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย

(๑๗) หน้าที่และอำนาจอื่นดำเนินการอื่นตาม ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีตามที่เห็นสมควรหรืออาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับไปดำเนินการก็ได้? (ถ้อยคำที่ตัด มีระบุไว้ ม. ๑๙ (๑๗) ใน พรป. ปปช. ปัจจุบัน)

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้กระทำได้ก็ต่อเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของบุคคลตาม (๑) และ (๒) หรือมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (อ้างอนุสัญญาว่าเป็นการกำหนดให้เหมือนกันทุกประเทศ) ความมุ่งหมายก็เพื่อให้เป็นฐานความผิดและให้ ปปช.มีอำนาจในการดำเนินการ ถ้าต้องการเช่นนั้นก็ต้องเขียนอีกอย่างหนึ่งในลักษณะที่ให้ความร่วมมือเมื่อได้รับการร้องขอ โดยให้อำนาจ ปปช.ทำได้)(ย้ายมาจากข้อสังเกตในนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ”)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำความผิดด้วยกฎหมายด้วย รวมทั้งการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สอบสวนเบื้องต้น แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือ

ไต่สวน สำหรับความผิดบ่อนหรือเรื่องอื่นด้วย ทั้งนี้ รวมถึงบุคคลที่เป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือผู้ให้ ผู้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ด้วย

ในการไต่สวนและวินิจฉัยตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ วินิจฉัยความผิดทางอาญา ทางวินัย หรือทั้งทางอาญาและทางวินัย ได้ในทุกฐานความผิดหรือบท มาตรการที่เกี่ยวข้อง (อำนาจมากกว่าศาลอีก) (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ และเรื่องเสร็จที่ ๑๒๒๒/๒๕๕๙ การข่มขู่ทางวินัยได้เฉพาะในฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๓/๒)(๖) ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ เกิดความ รวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับหรือกำหนดให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือ พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบสอบสวนหรือไต่สวนเบื้องต้นตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้

การมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนตามวรรคห้า ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่จะดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในเรื่องอื่นนอกจาก ที่ได้รับมอบหมาย เว้นแต่เป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ส่งมาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ

(ปรับตาม ข้อสังเกต ร่าง ม. ๘๕ ควรวางหลักการเสียใหม่ว่าเรื่องที่อยู่ในอำนาจ ป.ป.ช. ถ้ามีหน่วยงานอื่นทำ ป.ป.ช.อาจกำหนดให้แจ้งให้ ป.ป.ช.ทราบ แล้ว ป.ป.ช.จะเรียกเรื่องนั้นมาทำ เองหรือจะปล่อยให้หน่วยงานนั้นทำไปก็ได้ นอกจากนั้น ป.ป.ช.อาจมอบอำนาจหน้าที่บางส่วนให้ หน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง เช่น ป.ป.ท.ไปดำเนินการแทนแล้วรายงาน ภายใต้เงื่อนไขที่ ป.ป.ช. กำหนด แต่ก็ไม่ตัดอำนาจที่ ป.ป.ท.จะทำเรื่องอื่นนอกจากที่ได้รับมอบอำนาจ เว้นแต่จะอยู่ในข่ายที่ ป.ป.ช. กำหนดเงื่อนไขให้ส่งมาให้ ป.ป.ช.พิจารณา)

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกใช้บังคับตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีผลเป็นการทั่วไป ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้-(ย้ายไปมาตรารักษาการ ร่าง ม. ๕)

เขียนเรื่องที่กำหนดไว้ใน รธน.ก่อน แล้วเขียนให้เหมือนเป๊ะ แล้วจึงค่อยตามด้วย อำนาจอื่น เรื่องต่างประเทศดูให้ตีไม่ใช่อันตัวเองเป็นศูนย์ และไม่ใช่งานหลักของ ป.ป.ช.

มาตรา ๒๐-การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการ ป.ป.ช.มา ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ป.ป.ช.ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมให้จัดแจ้งรายงานการประชุมไว้เป็นหนังสือถ้ามีความเห็นแย้งให้ บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการ ป.ป.ช. ฝ่ายข้างน้อย เสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ย้ายใน ม. ๑๔/๒ และปรับปรุงถ้อยคำตามร่าง พรป. คตง. ม. ๒๕)

มาตรา ๒๑- ประธานกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุมและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นได้(เป็นอำนาจเกินไปหรือเปล่า)

ถ้าประธานกรรมการ ป.ป.ช.ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ป.ป.ช.ที่มาประชุมเลือกกรรมการ ป.ป.ช.คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม (ย้ายไป ร่าง ม. ๑๔/๓)

มาตรา ๒๒- การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ป.ป.ช.ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการลงมติในการวินิจฉัย หรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ทำไมต้องใช้ absolute majority)

การลงมติในการวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กระทำความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ กรรมการ ป.ป.ช.คนหนึ่งให้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด(ส่วนนี้ต้องเอาไว้) (นำไปปรับรวมกับร่าง ม. ๑๔/๔ แล้ว)

มาตรา ๒๓- ในกรณีที่ไม่มีประธานกรรมการ ป.ป.ช.หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช.ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ป.ป.ช.ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการ ป.ป.ช.คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช.แทน

ให้ผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช.แทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการ ป.ป.ช. (ย้ายไปไว้ ร่าง ม. ๑๔/๓)

มาตรา ๒๔- ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นมาให้ถ้อยคำปฏิบัติภารกิจหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการตรวจสอบ สอดสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือได้ส่วน

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ สอดสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือได้ส่วน เพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานสถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสารทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตรวจสอบ สอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การไต่สวนหรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับแห่งวิชาชีพ (ให้เอกชนมาใช้อำนาจรัฐ?) ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงินหรือธุรกรรมทางการเงิน รวมทั้งดำเนินคดีแพ่งที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลต่างประเทศเพื่อประโยชน์(ทำได้อย่างไร กฎหมายของต่างประเทศจะยอมหรือไม่)ในการติดตามทรัพย์สินคืน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้พนักงานไต่สวนที่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น มีหน้าที่และอำนาจตาม (๑) (๒) (๓) ด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

บรรดาข้อมูลที่ได้จากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี-เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน หรือส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดเก็บ รักษา และใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ต้องไม่เอาเผยแพร่) (ย้ายไปกำหนดไว้ในมาตราว่าด้วยการรักษาข้อมูล ร่าง ม. ๒๗ ว. ๑)

(ลองสอบถามวิธีปฏิบัติว่า ปปช.เริ่มต้นทำงานกันอย่างไร จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอย่างไร)

คำว่า “สอบสวนเบื้องต้น” ใช้คู่ขนานกับ ไต่สวน ใน รธน.มีคำเดียว คือ ไต่สวน และ ไต่สวนเบื้องต้น

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวน ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ต้องให้ความช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีข้อเท็จจริง เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีหนังสือแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้าดังต่อไปนี้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหารือร่วมกับหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญ ประธานของคณะกรรมการตามกฎหมายที่มีหน่วยธุรการเป็นหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว (ไปดู องค์กรอิสระอื่นในเรื่องความร่วมมือและการส่งต่อกัน ว่าเขียนอย่างไร/ปรับปรุงถ้อยคำจาก ร่าง ม. ๔/๒)

(ให้ปรับลักษณะการทำงานเหมือนกับการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรอิสระในร่าง ม. ๔/๒ โดยก่อนให้ความร่วมมือต้องได้ข้อมูลเพียงพอว่ามีการทุจริต อาจดูใน DSI หรือ ปปง.)

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษการดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือการปล่อยชั่วคราว การตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานได้ส่วนการส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับคดีในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต(ก้าวก้าวอำนาจของหน่วยงานอื่น และอาจไปไกลถึงก้าวก้าวอำนาจตุลาการ)

(๒) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ การสอบสวนเบื้องต้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือได้สำเนา (

เมื่อมีข้อบังคับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่กำหนดนั้น ถ้าข้อบังคับดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่า การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น (แปลว่าอะไร ต้องการอะไร จะออกข้อบังคับไปเปลี่ยนแปลงกฎหมายได้หรือ)

ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งให้ความช่วยเหลือ-สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ช่วยใครให้ทำอะไร)

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (แยกกันอยู่หลายมาตรา ดูว่าจะรวมกันได้หรือไม่)

(๑) ระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นและค่าตอบแทนของพยานบุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๒) ระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา ๑๔๕ (ระวางเรื่องสินบนให้ตี)

(๓) ระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนในการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ-ป.ป.ช. ให้ไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด (กำลังคิดทำอะไร? จะเอาเงินป.ป.ช.ไปเพิ่มให้ตำรวจอย่างนั้นรี)

(๔) ระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการจ้างที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับแห่งวิชาชีพให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ (๕)

(๕) ระเบียบอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ-ป.ป.ช.

(ควรกำหนดให้ออกได้เฉพาะที่กฎหมายระบุ)

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายงาน มีหน้าที่ในการรักษาบรรดาข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะโดยการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ทั้งจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล หรือข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ รักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ปรับและย้ายมาจาก ร่าง ม. ๒๔ ว. ท้าย)

การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้สาธารณชนทราบ ให้ดำเนินการดังนี้ (ย้ายมาจากข้อสังเกตในร่าง ม. ๔๖) เพื่อมิให้ถูกสังคมเข้าใจผิด ในขั้นรับคำร้อง หรือเริ่มกระบวนการสอบสวน หรือการเข้าร้องเรียน ต้องไม่เปิดเผยชื่อและคำร้องเรียน (มีโทษด้วย) แต่เมื่อสอบสวนแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานพอสมควรที่เห็นว่ามีมูลเบื้องต้น (ก่อนชี้ว่าผิดหรือไม่) ให้เปิดเผยพฤติกรรมแห่งการกล่าวหาได้โดยยังไม่เปิดเผยชื่อ เมื่อชี้ว่ากรณีมีมูลจะเปิดเผยชื่อก็ได้ แต่ต้องไม่เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ พยาน หรือรายละเอียดอะไรที่จะทำให้รู้ว่าพยานคือใครแล้วมีโทษด้วย)

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะพฤติการณ์ที่มีการกล่าวหาว่ากระทำความผิด แต่มิให้เปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้สามารถเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาได้

ในการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคสอง ห้ามกรรมการ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายงาน เปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว

ให้ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาสรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้สาธารณชน ทราบ จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารลับของทางราชการ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่สุด? (ควรกำหนดกรอบในการเปิดเผย ควรกำหนดด้วยหรือไม่ว่าในระหว่างสอบสวน ป.ป.ช. ต้องไม่เปิดเผยผลการดำเนินการจนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือพยานหลักฐาน)

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ในการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารพาณิชย์ รวมถึงผู้ประกอบการอาชีพ ต้องส่งข้อมูลรายงานการทำธุรกรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับจากสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ให้แตกต่างจากที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือคณะกรรมการธุรกรรมกำหนดก็ได้ (อำนาจซ้ำกับ ป.ป.ง. กระทบเสรีภาพประชาชนเกินสมควรหรือไม่) (อาจไม่จำเป็น เพราะร่าง ม. ๒๕ กำหนดการประสานงานระหว่างหน่วยงานไว้แล้ว)

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการธุรกรรม และเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการและปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. รวมถึงการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และแจ้งผลการดำเนินการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบในโอกาสแรก (ก้าวข่ายหน่วยงานอื่นเกินไปหรือไม่ เป็น super power)

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่ส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใดถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือประพฤติดมิชอบหรือความผิดท้ายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติดมิชอบ เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดที่เป็นความผิดตามวรรคหนึ่ง

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวันโดยกำหนดเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาตว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาเฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง และให้ใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานได้สวน หรือใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีดังกล่าวเท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ทำลายเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (คุณภาพสิทธิเสรีภาพเกินไปไหม ถ้ามีหน่วยงานอื่นทำได้อยู่แล้ว ใช้ให้เขาทำตามมาตรา ๒๙ ได้ไหม (ร่างนี้ มีเนื้อหาเหมือนกับ ม. ๒๕ พรบ. การสอบสวนคดีพิเศษฯ /มีการกำหนดการเรียกเอกสารไว้แล้ว ในร่าง ม. ๒๔ (๒)) ถ้าจะเขียนต้องมีหลักฐานตามสมควรเพื่อจะได้ไม่ใช้อำนาจเหวี่ยงแห

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจให้บุคคลใดหรือหน่วยงานของรัฐ จัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้นหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใดหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือได้สวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด(เรื่องราชการ ไม่ใช่จะไปแฝงตัวได้)

การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดหรือการเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใดหรือปฏิบัติการอำพราง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือได้สวนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ (ไปทำอะไรบ้าง)

มาตรา ๓๒ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคมเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีการอื่นใดในการสะกดรอยผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติ (ทำยังไง) หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือ

กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินมิชอบ หรือกระทำความผิดทำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ไม่มีอะไรห้าม เว้นแต่จะไปละเมิดคนอื่น มาตรา ๓๐ ก็ให้อำนาจดักฟัง) (ร่างนี้ มีเนื้อหาเหมือนกับ ม. ๒๑ พรบ. ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติฯ)

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดดำเนินการจัดให้กรรมการ ป.ป.ช. เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่(เข้ากับมาตรา ๒๔ และเป็นกรให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่อย่างกว้างขวางเกินไปหรือไม่) (พรบ. ป.ป.ช. ปัจจุบัน กำหนดไว้ใน ม. ๒๕/๑)

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่จะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน หรือสถาบันการเงินใดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

ข้อมูลของหน่วยงานหรือสถาบันการเงินใดที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ให้เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้มีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้

มาตรา ๓๔ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้(วัตถุประสงค์ คืออะไร) เข้ากับอำนาจหลักที่ให้มีอำนาจไต่สวนหรือไม่

(๑) ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(๒) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาในระหว่างการไต่สวนที่เมื่อปรากฏว่ามีเหตุที่จะออกหมายจับตามประมวลกฎหมายอาญาผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิด(ตัดสินแล้วระบุว่าเขาผิด)

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

ในการจับและคุมขังบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อาจร่วมกับเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น หรือแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นดำเนินการต่อไปก็ได้ ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับ คุมขังและการปล่อยชั่วคราว สำหรับการจัดการให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามดำเนินคดี (แปลว่าอะไร?)

ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(มีข้อสังเกตกรณีการเกี่ยวกับได้ตัวผู้ถูกกล่าว)

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีอำนาจลงนามในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ช่วย

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไตสวน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ดำเนินการ

ลงนามแทนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (เป็นการลงนามแทน

หรือใช้อำนาจแทน?)

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๑) ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเจ้าพนักงานในการ

ยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) ให้กรรมการไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน และพนักงาน

เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (กรรมการไตสวนไม่ควรมี)

ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวนเบื้องต้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือการไตสวนหรือการไตสวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวนและพนักงานไตสวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย (ตัวเองก็มีอำนาจตาม พรป. นี้แล้วจะต้องไปอาศัย วิ อาญาทำไมอีก)

มาตรา ๓๗ ในการพิจารณา การทำความเห็น การวินิจฉัยคดี หรือการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไตสวน กรรมการไตสวน อนุกรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แสดงเหตุผลอันสมควรประกอบแล้วย่อมได้รับความคุ้มครอง และไม่ต้องรับผิดชอบแพ่งหรือทางอาญาเนื่องจากการที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช./สำนักงาน (น่าจะเป็นสำนักงาน? ร่าง พรป กกต. กำหนดให้ กกต.) มีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าวได้ และให้พนักงานอัยการเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(ปรับ ตาม ม. ๔๕ ว. ๓ พรป. กกด) (น่าจะมียกเว้นว่าถ้าทำตามหน้าที่ ใครจะฟ้องหมิ่นประมาทมิได้) (ดูข้อ ๑๑, ๓๖ ของ UN๗)

(ต้องมีมาตรา เมื่อมีคนมาแจ้งเบาะแส ให้เป็นหน้าที่ของ ปปช. พนักงานได้สวน และสำนักงานที่จะเก็บเป็นความลับ ถ้าข้อมูลเผยแพร่ออกไปต้องลงโทษอย่างรุนแรง) (กำหนดไว้ใน ร่าง ม. ๒๗ แล้ว)

(มาตราที่คุ้มครองพยาน ควรเพิ่มว่าถ้าพยานถูกกลั่นแกล้งจากหัวหน้า ให้ ปปช. มีอำนาจเข้าช่วยเหลือได้ จะช่วยอย่างไรสองคดีดู ให้ตรวจสอบจากกฎหมายข้าราชการพลเรือน) กำหนดไว้แล้วใน ร่าง ม. ๑๔๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบซึ่งถูกฟ้องหรือถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แม้ผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้วก็ตาม (เขียนให้เหมือนกับ กกด.) (ปรับปรุงไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว)

บทบัญญัติตามมาตรานี้ ให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย(ใคร ?) และผู้ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (นำมาจาก วรรคสอง ที่ตัดออก) (ปรับตาม ร่าง ม. ๔๕ พรป. กกด.)

หมวด ๒ การได้สวนข้อเท็จจริง

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

มาตรา ๓๘ (ควรเริ่มต้นว่า เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจของ ปปช. ที่จะต้องได้สวน ก็ต้องลงมือทำงานเลย ไม่ว่าจะมียกเว้นหรือเรียนหรือไม่ โดยให้เขียนรวมด้วยว่า ถ้า ปปช. คนใดคนหนึ่งทราบหรือมีเหตุอันควรสงสัย ก็มีหน้าที่ต้องนำมาคุยกันใน ปปช.) ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ (หน้าที่และอำนาจ) และมาตรา ๓๙ (เรื่องที่ยกเว้นพิจารณา) ในกรณีมีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบหรือพบว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) เมื่อมีการกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เมื่อมีการส่งเรื่องหรือแจ้งมาจากองค์กรอิสระอื่น หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือพนักงานสอบสวน ว่ามีการดำเนินการที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๔) เมื่อปรากฏเป็นที่แพร่หลายต่อสาธารณะว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) เรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน เข้าชื่อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๖ วรรคห้าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

กรณีตาม (๑) หากเป็นกรณีที่กรรมการคนใดคนหนึ่งทราบหรือพบว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีหน้าที่นำเรื่องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว

ก่อนการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เลขาธิการ พนักงานไต่สวน หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา

(ตรวจสอบมาตรานี้ว่าสอดคล้องกับ ม.๑๙ ว่าด้วยหน้าที่และอำนาจหรือไม่ และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้ามาตรา ๑๙ ยังขาดอะไร ก็นำไปใส่ไว้ที่นั่น ส่วนมาตรานี้ไม่ควรต้องจรรยาละเอียดยก)

—————(๑) เรื่องที่มีชื่อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่นหรือประพฤตินิষอบ

—————(๒) เรื่องที่มีชื่อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๔ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๘

—————(๓) เรื่องที่มีชื่อกล่าวหาและพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร้ายวญผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๔) เรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน เข้าชื่อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๖ วรรคห้าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

—————ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากวรรคหนึ่ง กระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้นหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับกับบุคคลซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน หรือผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลดังกล่าว เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย (กำหนดไว้ในร่าง ม. ๑๙ ว. ๔)

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีใช้การกระทำตามวรรคหนึ่งรวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าหากให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ

เกี่ยวข้องกับกรป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานนั้นไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้

(เฉพาะว. ท้าย ย้ายไปในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเรื่อง)

มาตรา ๓๘/๑ (ย้ายมาจาก ร่าง ม. ๔๘) คำกรกล่าวหาตามมาตรา ๔๗ ว่ามีการ กระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา พร้อม

พยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

(๔) ลายมือชื่อผู้กล่าวหา

ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหายและคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ก็ได้ (ย้ายไปร่าง ม. ๔๐)

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

สร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น

มาตรา ๓๘/๒ (ย้ายมาจาก ร่าง ม. ๔๗ ว. ๕ และ ๖) ในกรณีที่เป็นการกล่าวหา ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจ เงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ซึ่งมีชื่อบุคคลตามมาตรา ๕๖ (ตำแหน่งตาม วรรค กำหนดให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ) ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือพ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่ เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง และยังคงอยู่ในอายุความดำเนินคดีอาญาได้ต่อไป การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี (สาระเหมือนกับ ม. ๘๔ ว. ท้าย พรบ. ป.ป.ช. ปัจจุบัน)

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้ใช้บังคับกับกรณีบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เพื่อจูงใจ ให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย ทั้งนี้ มีให้นำระยะเวลา การกล่าวหาหรือยกเหตุอันควรสงสัยตามวรรคห้ามาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาตามมาตรา ๓๘ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยแล้วเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป (จะทำให้ตัดอำนาจในการสืบสวน สอบสวน หรือไต่สวนใหม่ไปหรือไม่)

(๒) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาที่ขึ้นพิจารณาก็ได้ (ถ้าเขาอ้างกันไปฟ้องคดีอาญาแล้วทำให้ศาลยกฟ้อง จะทำให้ทำอะไรไม่ได้ ความจริงในกรณีนั้น ป.ป.ช.ควรพิจารณาในแง่มุมของการดำเนินการทางวินัยได้)

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้(จะนั่งรอให้คนอื่นป้อนเข้าปากอย่างเดียว?)

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม

(๔) เรื่องที่ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหายและคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ (ย้ายมาจากร่าง ม. ๕๘ ว. ๒)

มาตรา ๔๐/๑ เมื่อมีการกล่าวหาตามมาตรา ๓๘ (๒) ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นว่า คำกล่าวหาที่มีข้อมูลเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ หรือความผิดที่กล่าวหาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ โดยในกรณีที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรรับไว้พิจารณาหรือยกเรื่องนั้นเสีย ให้เลขาธิการจัดทำบัญชีคดีเรื่องดังกล่าวโดยแสดงผลและแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

การดำเนินการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งกรรมการเป็นคณะอนุกรรมการเพื่อสุ่มตรวจเรื่องในบัญชีคดีเรื่องตามวรรคหนึ่ง หากพบว่าเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเจตนาทุจริตในการยุติเรื่องดังกล่าว ให้ดำเนินการไต่สวนหาเพื่อสั่งไล่ออกต่อไป

(ข้อสังเกตตาม ร่าง ม. ๕๙)

ขั้นตอนควรเป็นดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเรื่องเข้ามา ไม่ว่าจะมามีคนร้องเรียน หรือ ป.ป.ช.สงสัย หรือปรากฏแพร่หลายว่ามีการทุจริต ให้ ป.ป.ช.รับเป็นธุระดำเนินการทันที ไม่ต้องมีมติว่าจะรับหรือไม่รับไว้พิจารณา

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องเรียนกล่าวหา ให้เลขาธิการตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีข้อมูลเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ และคำกล่าวหาเป็นคำกล่าวหาเป็นความผิดหรือไม่ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช.หรือไม่ ถ้าไม่มี

ข้อมูลเพียงพอ หรือไม่เป็นความผิด เช่นกล่าวหาว่าไม่เลี้ยงดูลูกเมีย หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ป.ช. เช่น เป็นเรื่องประพติมิชอบ ให้ทำสารบาญ แล้วยุติเรื่อง แล้วแจ้งให้ ป.ช.ทราบ ให้ ป.ช.มีคณะอนุกรรมการ สุ่มตรวจคำร้องเรียน เหล่านี้ ถ้าพบว่า เลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใด จงใจสั่งยุติเรื่องโดยมิเฉยจิต ให้ไล่คนนั้นออก

- (๓) เมื่อผ่านขั้นตอนที่ ๒ แล้ว ให้เข้าชบวนการดำเนินการไต่สวนต่อไป (ให้เจ้าหน้าที่ ไต่สวนเบื้องต้นแทน ป.ช. โดยไม่ให้ตั้งอนุกรรมการไต่สวนวันแต่เป็นเรื่องที่สำคัญ)
- (๔) ต้องกำหนดระยะเวลาในการทำงานแต่ละขั้นตอน
- (๕) ถ้าเรื่องมาถึง ป.ช.แล้วขาดอายุความให้ถือว่าเจ้าหน้าที่และ ป.ช.ที่เกี่ยวข้อง จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- (๖) เมื่อมีการกล่าวหาข้าราชการระดับสูงและนักการเมืองต้องลงมือทำงานทันที และทำให้เสร็จภายในกำหนดเวลา
- (๗) ให้เจ้าหน้าที่ ป.ช.ตั้งแต่ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน แจ้งทรัพย์สินไว้กับ สตง. (หาทางเขียนให้ สตง.เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (นำไปเขียนไว้ในหมวดการตรวจสอบ ป.ช. และข้าราชการ ป.ช.)
- (๘) เมื่อมีการร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ ป.ช.ทำผิด ให้ สตง.เป็นพนักงานไต่สวน สอบแล้วส่งให้ ป.ช.พิจารณา (นำไปเขียนไว้ในหมวดการตรวจสอบ ป.ช. และข้าราชการ ป.ช.)

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้กรรมการ ป.ช.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วมดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พิจารณา หรือวินิจฉัยคดี (เขียนอย่างนี้แล้วจะลงโทษคนเหล่านี้ด้วยไหม)

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะของบุคคลตามวรรคหนึ่งมาก่อน
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งหรือมอบหมายกรรมการ ป.ช.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่ง เข้ายุ่งเกี่ยวกับคดี ให้บุคคลนั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ช.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ช.ช. มอบหมายโดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินคดี(การไต่สวน สอบสวน?) จะให้เจ้าตัวที่รู้สึกว่าจะเกิดความไม่เที่ยงธรรม ถอนตัวได้นอกเหนือจากกรณีตามวรรคหนึ่ง

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ ป.ช.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมี

เหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคล ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ควรกำหนดเวลาทุกขั้นตอน และทางที่ดีควรให้ประธานนั้นแหละชี้ขาด)

มาตรา ๔๒ ในการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้มาตรา ๑๙ (๑)(๒) และ (๓/๒) เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทางแพ่งหรือทางอาญาเกี่ยวเนื่องวินัย-โดยไม่มีอยู่ในอำนาจการพิจารณาคดีปกครองของเงื่อนไขกรณีฟ้องคดีต่อศาลปกครอง(ดูว่าเขียนเหมือน รธน หรือไม่/ดู รธน. ม. ๑๙๗ ว. ๓) ดู ร่าง ม.๑๓๒ ประกอบด้วยว่าจะขัดกันหรือไม่

มาตรา ๔๓ ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใดๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไปได้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยข้อกล่าวหาตามหน้าที่และอำนาจให้แล้วเสร็จก่อนที่ความผิดอาญาตามที่กล่าวหาจะขาดอายุความ หากไม่อาจส่งเรื่องเพื่อดำเนินการคดีต่อไปได้เนื่องจากคดีขาดอายุความ ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เลขาธิการ หรือพนักงานไต่สวน ใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เว้นแต่ได้รับข้อกล่าวหาดังกล่าวมาไว้พิจารณาไม่ถึง ... เดือน ก่อนที่ความผิดอาญาตามข้อกล่าวหาจะขาดอายุความ^๒

(ทั้งสองวรรคควรมีระยะเวลาอันจำกัดเพียงใด ถ้าพ้นระยะเวลานั้นแล้ว ป.ป.ช. จะรับผิดชอบอย่างไร)

^๒ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : สำนวนคดีของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่จัดส่งมาเพื่อฟ้องนั้น ได้ปรากฏว่าแต่ละสำนวนคดีได้ดำเนินการอย่างล่าช้า โดยปรากฏว่าในหลายสำนวนได้ดำเนินการเป็นเวลานาน ๑๐ ปี อันถือเป็นการกระทำไม่เป็นธรรมของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งในส่วนนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แก้กฎหมายให้หยุดอายุความไว้ หากผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี อันเป็นการกระทำที่เป็นสองมาตรฐาน หากผู้ถูกดำเนินคดีส่วนหนึ่งอยู่ในอำนาจการดำเนินการสอบสวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ในประเด็นนี้เห็นว่าควรมีกรอบระยะเวลาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นในเร็ววัน นับแต่การรับดำเนินการและควรมีมาตรฐาน การป้องกันการวิ่งเต้นเบี่ยงเบนคดีและการเก็บเรื่องไว้ในลักษณะ ปกปิดไม่ดำเนินการ โดยปรากฏตามเอกสารที่แนบมาฝ่ายผู้เสียหายที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ไม่อาจทราบผลการดำเนินการเนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เก็บเรื่องเงียบจนกว่าถึง ๗ ปี เศษ แต่ไม่มีผลการดำเนินการใดๆ ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบทั้งๆ ที่ผลการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นว่าการดำเนินการทางวินัย ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นโดยไต่สวนจากราชการ และการดำเนินการคดีขึ้นศาลปกครองก็ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดไปนานแล้ว จนฝ่ายผู้เสียหายต้องเข้าแจ้งความซ้ำอีกครั้ง เนื่องจากเข้าใจว่ายังไม่มีการร้องทุกข์หรือการลักลอบทั้งเรื่องเสีย

มาตรา ๔๔ ในระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญา ถ้ามีเหตุควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จดการไต่สวนจนกว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นหายวิกลจริตหรือสามารถต่อสู้คดีได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ปัญหาว่าเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ถ้าเป็นขั้นตอนการไต่สวน ก็ไม่มีเหตุจะหยุด แต่ถ้าเป็นขั้นตอนการดำเนินคดี ก็อาจต้องหยุด และไม่ควรถูกหยุดเพราะวิกลจริต แต่เหตุอื่นที่ทำให้เขาไม่สามารถต่อสู้คดีได้ เช่นเจ็บป่วยจนไม่รู้ตัว)

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งงดการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งจำหน่ายเรื่องชั่วคราวก็ได้

กรณีผู้ถูกกล่าวหาตาย ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับไป (ต้องเขียนด้วยหรือ มีหลักอยู่ใน วิอาญา อยู่แล้ว)

มาตรา ๔๕ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดี(ถ้าหนีไปก่อนละ) หรือระหว่างการพิจารณาของศาล มีให้ับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษมีให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๔๘ มาใช้บังคับ (ไม่ต้องกำหนดไว้อีก เพราะในร่าง ม. ๒๕ แห่ง พรบ วิธีพิจารณาคดีนักการเมือง กำหนดไว้แล้ว)

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าตรวจดูเหตุผลที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๓๙ (แทนที่จะให้ประชาชนเข้าดู ควรต้องแจ้งให้คนที่ถูกกล่าวหาทราบ)

เพื่อให้ผู้ถูกสั่งคุมเข้าใจผิด ในชั้นรับคำร้อง หรือเริ่มกระบวนการสอบสวน หรือการเข้าร้องเรียน ต้องไม่เปิดเผยชื่อและคำร้องเรียน (มีโทษด้วย) แต่เมื่อสอบสวนแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานพอสมควรที่เห็นว่ามีมูลเบื้องต้น (ก่อนชี้ว่าผิดหรือไม่) ให้เปิดเผยพฤติกรรมการกล่าวหาได้โดยยังไม่เปิดเผยชื่อ เมื่อชี้ว่ากรณีมีมูล จะเปิดเผยชื่อก็ได้ แต่ต้องไม่เปิดเผยชื่อที่อยู่ พยาน หรือรายละเอียดอะไรที่จะทำให้รู้ว่าพยานคือใคร แล้วมีโทษด้วย-(ย้ายไปเขียนในร่าง ม. ๒๗)

ส่วนที่ ๒

การกล่าวหา

มาตรา ๔๗ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินิষอบ แล้วแต่กรณี ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 ----- (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 ----- (๔) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
 ----- (๕) ผู้บริหารระดับสูงซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑)
 ----- (๖) ผู้พิพากษาและตุลาการ
 ----- (๗) พนักงานอัยการ
 ----- (๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาลและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 ----- (๙) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงาน
 เลขาธิการวุฒิสภา
 ----- (๑๐) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมาย
 ว่าด้วยการนั้น
 ----- (๑๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด
 ----- (๑๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นซึ่งร่วมกระทำผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔)
 (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑)

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๓) ที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗

ในการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายด้วย

การกล่าวหาบุคคลตามมาตรา นี้ ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย

การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ซึ่งมีใช้บุคคลตามมาตรา ๕๖ (ตำแหน่งตาม รธน. กำหนดให้ ปปช ดำเนินการ) ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี (ย้ายไป ร่าง ม. ๓๘/๒)

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้ใช้บังคับกับกรณีบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย ทั้งนี้ มิให้นำระยะเวลาการกล่าวหาหรือยกเหตุอันควรสงสัยตามวรรคห้ามาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว (ย้ายไป ร่าง ม. ๓๘/๒)

ทำไมถึงต้องเขียนยืดยาว และมีขั้นตอนเยิ่นเย้ออย่างนี้ ดูให้สอดคล้องกับ รธน. ม. ๒๓๔ การกล่าวหา อาจเกิดขึ้นโดยมีผู้กล่าวหา หรือมีการกล่าวหาเป็นการทั่วไป

มาตรา ๔๘ คำการกล่าวหาตามมาตรา ๔๗ ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (ย้าย ม. ๔๘ ไปร่าง ม. ๓๘/๑)

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา

(๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดตามข้อกล่าวหา พร้อม

พยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

(๔) ลายมือชื่อผู้กล่าวหา

ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหายและคำกล่าวหาไม่ระบุพยานหลักฐานเพียงพอที่จะ
ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง
ก็ได้ (ย้ายไปร่าง ม. ๕๐)

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

สร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น

มาตรา ๔๙ เรื่องที่กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องใดที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ใน
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้นรับไว้พิจารณา ในกรณีที่ถ้า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องที่พนักงานสอบสวน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตในภาครัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
รับไว้พิจารณานั้นอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบ
ต่อส่วนรวม หรือเรื่องที่เป็นความผิดร้ายแรง หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่
อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเองแล้วจะมี
ประสิทธิภาพและรวดเร็วมากกว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ
ดังกล่าวนั้นโอนเรื่องและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระยะเวลา
ดำเนินการให้แล้วเสร็จและกำหนดกรรมการที่รับผิดชอบสำนวนดังกล่าว โดยหากดำเนินการไม่แล้ว
เสร็จตามระยะเวลาดังกล่าวให้กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

ข้อสังเกต ร่าง ม. ๔๙ ไปยุ่งกับคนอื่นทำไม ถ้า ปปช. ต้องการสอบ ก็สอบได้ เพียงแต่
อย่าออกแฉกนานจนเกินไปก็แล้วกัน ถ้าจะเขียน ควรเขียนในลักษณะที่ว่า เรื่องที่ไม่มีความสำคัญ ก็
ควรส่งเรื่องไปให้คนอื่นเขาทำ ตัวเองจะได้มีเวลาทำเรื่องที่สำคัญ ๆ ให้แล้วเสร็จ นอกจากนั้น ถ้ามีคน
อื่นทำอยู่แล้ว และ ปปช.อยากทำ ก็ควรต้องกำหนดเวลาแล้วเสร็จไว้ให้ชัดเจน ถ้าไม่เสร็จในเวลา
ที่กำหนด ให้ ปปช.คนที่รับผิดชอบเรื่องนั้นพ้นจากตำแหน่ง

เรื่องที่เป็นความผิดร้ายแรงตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) ความผิดที่มีความสำคัญและกระทบต่อส่วนรวม

(๒) ความผิดที่ประชาชนให้ความสนใจ

(๓) ความผิดที่มีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญหรือมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีส่วน

เกี่ยวข้องกับคดี

(๔) ความผิดที่มีการกระทำความผิดซ้ำมาชาติที่สำคัญหรือมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก

(๕) ความผิดที่มีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้ต้องสงสัย เมื่อมี

หลักฐานตามสมควรว่าน่าจะได้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา

(๖) ความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดเพิ่มเติม

เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๕๐^๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้บุคคลตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินมิชอบ? ที่อยู่ระหว่างดำเนินการไต่สวนตามมาตรา ๓๘ (๑) ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และอำนาจ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปก็ได้

การส่งเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควรส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ ??? เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๘ ว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ (๒) ที่อยู่ระหว่างดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น จะส่งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้ ?

(๒) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนการกระทำความผิดตามที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วพบว่าการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินมิชอบ ให้ส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการคดีตามหน้าที่และอำนาจ

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีอำนาจติดตาม และในการบูรณาการและเชื่อมโยงในการจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(อาจไม่จำเป็นต้องมีเพราะมีบทว่าด้วยการให้ความร่วมมือช่วยเหลือใน ร่าง ม. ๒๕ ที่ปรับแล้ว)
(เขียนอย่างนี้เป็นกรให้อำนาจ ปปช.ไปรวบอำนาจไว้ในมือ ซึ่งไม่ว่า ปปช.จะมีคนมีความรู้ดีกว่า

^๓ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : ควรกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินคดีเฉพาะเรื่องกล่าวหาที่มีทุนทรัพย์สูง มิใช่เลือกรับดำเนินการตีเล็กๆ หรือคดีที่มีข่าวเท่านั้น แต่หลีกเลี่ยงคดีที่มีข้อยุ่งยาก โดยกลับมอบคดีให้พนักงานสอบสวนพื้นที่ดำเนินการ

หน่วยงานอื่น อย่างมากก็ควรเพียงแต่เป็นการเชื่อมข้อมูลกัน แต่แม้กระนั้นก็ต้องระวัง เพราะแต่ละหน่วยมีกฎหมายห้ามเปิดเผยข้อมูลเป็นการเฉพาะ)

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ (กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น) หรือประพฤตินิยมชอบ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายหลายบท หรือหลายกรรมต่างกัน หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า อาจส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ รับผิดชอบดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ไม่เห็นจะต้องกำหนดเงื่อนไขมากมาย ถ้า ป.ป.ช. เห็นว่าคนอื่นจะทำแล้วเกิดประโยชน์และรวดเร็วกว่า ก็ควรมอบได้ ไม่จำเป็นต้องกอดเอาไว้คนเดียว) ดูซิว่าจะเขียนค่านิยามความผิดต่อหน้าที่ให้รวมหมดได้ไหม

มาตรา ๕๓ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๔๗ ในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤตินิยมชอบ ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปแต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดี (ทำไมถึงจะทำเฉพาะชั้นดำเนินคดี) ตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดว่ากระทำความผิดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาจะต้องรับโทษตามกฎหมายไทยและเป็นความผิดที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลต่างประเทศ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบดำเนินการตามกฎหมายของประเทศนั้น ทั้งนี้ ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ต้องมีอำนาจอย่างอียู หรืออเมริกา ถึงจะทำอย่างนี้ได้)

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ในฐานะความผิดซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๔๗ ว่ากระทำการตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบสอบสวนเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ แล้วดำเนินการแจ้งไปยังส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีหนังสือแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อเรียกให้ออนเรื่องตามมาตรา ๔๙ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้ง

จากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่เป็นความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องกลับไปยังให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์ให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องกับกรปราบปรามการทุจริตต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกให้โอนเรื่องมาเกินระยะเวลาสามสัปดาห์นับแต่ ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการพิจารณาลงโทษกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหรือกรรมการที่ไม่ ดำเนินการจัดให้มีหนังสือแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

(ควรทำเพียง ให้ตำรวจแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับข้อกล่าวหาให้ ปปช.ทราบ ถ้า ปชช.คิดว่า อยู่ในอำนาจของตนและอยากทำ ก็ให้สั่งให้ตำรวจส่งมาให้ ถ้าไม่ตอบให้ตำรวจทราบภายในสามสัปดาห์ให้ถือว่า ปปช.ประสงค์จะให้ ตำรวจดำเนินการไป และถ้า ปปช.เห็นว่าควรเป็นเรื่องที่ ปปช.ควร ดำเนินการ หรือเกิดความเสียหายขึ้น ให้ ปปช.มีอำนาจเรียกเรื่องคืนมาดำเนินการได้ แต่ต้องลงโทษ เจ้าหน้าที่ ปปช. หรือกรรมการที่ไม่ตอบภายในกำหนดเวลาเสียก่อน)

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อ ศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้จับโดย ไม่มีหมาย ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้ง บันทึกรับจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับ จากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกัน หรือไม่มีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น

มาตรา ๕๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มี สิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรง ตำแหน่งดังต่อไปนี้ กระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง(ไม่ตรงกับ รัฐธรรมนูญ ๑ ให้ใครก็กล่าวหาได้) ดูว่าเขียนตรงตาม รธน.หรือไม่ (ม.๒๓๕ รธน)

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น นอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ข้าราชการการเมือง(เขียนอย่างนี้ ไม่รวมถึง ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายอื่น)

(๖) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(๗) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระแต่ไม่รวมกรรมการ ป.ป.ช.

(๘) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๗) ที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช.

ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ (แก้ (๗) แล้ว ก็ไม่ต้องมีวรรคนี้)

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ถ้าคำกล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด และในเบื้องต้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีมูล ให้ดำเนินการไต่สวนตามส่วนที่ ๔ ในหมวดนี้ต่อไป (กำหนดขั้นต่ำขึ้นไป)

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีผู้แจ้งเบาะแสหรือปรากฏข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หากมีกรณีจำเป็นเร่งด่วน หรือหากล่าช้าพยานหลักฐานจะสูญหาย ถูกทำลายถูกขโมย ย้าย ถูกแปรสภาพ ถูกซุกซ่อน ให้พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจสอบสวนเบื้องต้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้นโดยเร็ว แล้วนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๙ ต่อไป

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งมิใช่พนักงานไต่สวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้น มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง) ส่วนเงินเขาเรียกว่า “ถอดกางเกงผายลม”

หลักเกณฑ์และวิธีการมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ไม่จำเป็นต้องกำหนดเนื่องจากอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงของ คกก. ป.ป.ช. กำหนดไว้ในร่าง ม. ๓๔ (๑) และร่าง ม. ๗๒ แล้ว)

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ (๑) และ (๓) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ (๒) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามหมวดนี้ (ทำไม่ถึงต้องเขียน) หมวดนี้เป็นหมวดว่าด้วยการกล่าวหา (อยู่ในร่าง ม. ๓๘ แล้ว)

ส่วนที่ ๓-๒

การดำเนินการไต่สวน

ควรวางลำดับการดำเนินการดังนี้ ข้อสังเกตจากร่าง ม. ๖๐

๑. เมื่อเรื่องอยู่ในหน้าที่และอำนาจของ ป.ป.ช. แล้ว ให้เลขาฯ มอบให้คณะเจ้าพนักงาน ๓ คน ประกอบด้วย หัวหน้าพนักงาน ๑ คน ผู้ช่วย ๑ คน เจ้าหน้าที่ ๑ คน ร่วมกันสืบเสาะหาพยานหลักฐาน
๒. คณะตาม (๑) รายงานสรุปข้อเท็จจริงเท่าที่หามาได้ แล้วส่งให้ ป.ป.ช. ท่านใดท่านหนึ่งที่ ป.ป.ช. ตั้งไว้พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ ถ้ามีมูลก็เสนอให้

- ปช.วินิจฉัย ถ้าเห็นว่าไม่มีมูลให้รายงานให้ ปช.ทราบ (ภายใต้การคุ้มครอง
ตามขั้นตอนตามมาตรา ๕๙
๓. ไม่ตัดอำนาจที่ ปช.จะตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ปช.และ
ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นมาดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ หรือเรื่องตาม ธรน ม.๒๓๕ หรือ
ทำงานด้วยวิธีอื่น
 ๔. ไปเขียนใน กม.สดง ว่าเมื่อไรไปตรวจแล้วเห็นว่าอาจมีการทุจริต ให้แจ้งให้
ปช.ทราบ และให้ ปช.ส่งคนไปร่วมและแสวงหาข้อเท็จจริงว่ามีการทุจริต
หรือไม่ และถ้าพบว่ามีกรณีผิดปกติกทางการเงิน ก็ให้แจ้ง สดง.ให้ไปร่วม รวมทั้ง
องค์กรอิสระอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่ศาล)
 ๕. ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่สุจริต (ไม่ต้องมีการสอบสวนเหมือน
ข้าราชการ) ให้ ปช.สั่งให้พ้นจากราชการได้ โดยให้ถือเสมือนว่าตำแหน่งถูกยุบ
แต่อาจต้องได้คะแนนมติสูงหน่อย เช่น สองในสาม

มาตรา ๕๙ เมื่อเลขาธิการเห็นควรรับเรื่องไว้พิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะเจ้าพนักงานไต่สวนจำนวนสามคน ประกอบด้วย
หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดในการพิจารณาว่าจะรับหรือไม่รับคำ
กล่าวหาไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๘ (๑) (๒) และ (๓) มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๘
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ได้
ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมาย
ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการแทนก็ได้ ในการมอบหมาย
ดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายเป็นการเฉพาะเรื่องหรือมอบหมายไว้เป็นการทั่วไปก็ได้
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในหกเดือนนับแต่วันที่รับคำกล่าวหา ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะขยายระยะเวลาดังกล่าว
โดยระบุเหตุผลความจำเป็นไว้ให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสามเดือนต่อครั้ง (ความตอนท้ายมาจากร่าง ม. ๕๙ ว. ๓)

เมื่อคณะเจ้าพนักงานไต่สวนดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วเสร็จ ให้จัดทำสำนวน
รายงานสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นเบื้องต้น ส่งให้กรรมการคนใดคนหนึ่ง
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องที่มีมูลความผิดหรือไม่
หากกรรมการดังกล่าวเห็นว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลให้เสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป
ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน
หกเดือนนับแต่วันที่รับคำกล่าวหา ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะขยายระยะเวลาดังกล่าว
โดยระบุเหตุผลความจำเป็นไว้ให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสามเดือนต่อครั้ง

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งกรรมการเป็นคณะกรรมการเพื่อคุ้มครองเรื่อง
อยู่ระหว่างการดำเนินการตามวรรคสอง โดยในกรณีที่มีความเห็นแตกต่างจากความเห็นที่เสนอ
ให้เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่รับคำกล่าวหา ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะขยายระยะเวลาดังกล่าวโดยระบุเหตุผลความจำเป็นไว้ให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสามเดือนต่อครั้ง

ในการไต่สวนเบื้องต้นแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกเอกสารหรือหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๓๔ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาใดไว้มีมติให้พิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องใดตามวรรคสองแล้ว บรรดาสั่งของหรือบันทึกรวมถึงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นอันใช้ได้และสามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการคดีในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อเท็จจริงได้

ขั้นตอนควรเป็นดังต่อไปนี้ (กำหนดไว้ในร่าง ม. ๔๐/๑ การรับเรื่อง)

- (๑) เมื่อเรื่องเข้ามา ไม่ว่าจะมีคนร้องเรียน หรือ ปปช.สงสัย หรือปรากฏแพร่หลายว่ามีการทุจริต ให้ ปปช.รับเป็นธุระดำเนินการทันที ไม่ต้องมีมติว่าจะรับหรือไม่รับไว้พิจารณา
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องเรียนกล่าวหา ให้เลขาธิการตรวจสอบเบื้องต้นว่าข้อมูลเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ และคำกล่าวหาเป็นคำกล่าวหาเป็นความผิดหรือไม่ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ปปช.หรือไม่ ถ้าไม่มีข้อมูลเพียงพอ หรือไม่มีความผิด เช่นกล่าวหาว่าไม่เลี้ยงดูลูกเมีย หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ปปช. เช่น เป็นเรื่องประพตติมิชอบ ให้ทำสารบาญ แล้วยุติเรื่องแล้วแจ้งให้ ปปช.ทราบ ให้ ปปช.มีคณะอนุกรรมการ สุ่มตรวจคำร้องเรียนเหล่านี้ ถ้าพบว่า เลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใด จงใจสั่งยุติเรื่องโดยมีเจตนาให้ไล่คนนั้นออก
- (๓) เมื่อผ่านขั้นตอนที่ ๒ แล้ว ให้เข้ากระบวนการดำเนินการไต่สวนต่อไป

มาตรา ๖๐ ในการไต่สวนเพื่อวินิจฉัยว่าคดีมีมูลหรือไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ไต่สวนข้อเท็จจริงเองทั้งคณะ
- (๒) แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน หรือองค์คณะพนักงานไต่สวน
- (๓) มอบหมายเลขาธิการดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นต่อไป

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง (๓) คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเป็นการเฉพาะเรื่อง หรือมอบหมายไว้เป็นการทั่วไปก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานไต่สวน และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกเอกสารหรือหลักฐานหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๒) (๓) และ (๔)

ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ การไต่สวน ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการไต่สวน

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น จะขอขยายระยะเวลาการไต่สวน โดยให้ระบุเหตุผลความจำเป็นไว้ให้ชัดเจน และให้ขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกเดือนก็ได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(ข้อสังเกตข้างล่างนี้ กำหนดไว้ในร่าง ม. ๕๙)

ควรวางลำดับการดำเนินการดังนี้

๑. เมื่อเรื่องอยู่ในหน้าที่และอำนาจของ ปปช.แล้ว ให้เลขาหมอบให้คณะเจ้าพนักงาน ๓ คน ประกอบด้วย หัวหน้าพนักงาน ๑ คน ผู้ช่วย ๑ คน เจ้าหน้าที่ ๑ คน ร่วมกันสืบเสาะหาพยานหลักฐาน
๒. คณะตาม (๑) รายงานสรุปข้อเท็จจริงเท่าที่หามาได้ แล้วส่งให้ ปปช. ท่านใดท่านหนึ่งที่ ปปช. ตั้งไว้พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ ถ้ามีมูลก็เสนอให้ ปปช. วินิจฉัย ถ้าเห็นว่าไม่มีมูลให้รายงานให้ ปปช. ทราบ (ภายใต้การสุ่มตรวจตามขั้นตอนตามมาตรา ๕๙
๓. ไม่ตัดอำนาจที่ ปปช. จะตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ปปช. และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นมาดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ หรือเรื่องตาม ธรน ม.๒๓๕ หรือทำงานด้วยวิธีอื่น
๔. ไปเขียนใน กม. สดง ว่าเมื่อไรไปตรวจแล้วเห็นว่าอาจมีการทุจริต ให้แจ้งให้ ปปช. ทราบ และให้ ปปช. ส่งคนไปร่วมและแสวงหาข้อเท็จจริงว่ามี การทุจริตหรือไม่ และถ้าพบว่ามี การผิดปกติทางการเงิน ก็ให้แจ้ง สดง. ให้ไปร่วม รวมทั้งองค์กระอิสระอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่ศาล)
๕. ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่สุจริต (ไม่ต้องมีการสอบสวนเหมือนข้าราชการ) ให้ ปปช. ส่งให้พ้นจากราชการได้ โดยให้ถือเสมือนว่าตำแหน่งถูกยุบ แต่อาจต้องได้คะแนนมติสูงหน่อย เช่น สองในสาม

มาตรา ๖๑ ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องกับคดีเพื่อไต่สวน ในกรณีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านก็จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการไต่สวนประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้คำนึงถึงความเหมาะสม กับฐานะ ระดับของผู้ถูกกล่าวหา และการคุ้มครอง ผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร ให้คณะกรรมการไต่สวนมีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และ

มาตรา ๓๔

(ถ้าใช้ขั้นตอนที่ว่ามาใน ม.๕๙ - ๖๐ มาตรานี้ก็อาจต้องเขียนอีกอย่างหนึ่ง)

มาตรา ๖๒ การไต่สวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ต้องมีผู้ซึ่งเป็นกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนในกรณีที่เป็นกรไต่สวนเบื้องต้นตามมาตรา ๖๐ (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณี ร่วมดำเนินการอย่างน้อยสองคน

ในการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามกฎหมายประกอบด้วย

ห้ามมิให้ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้หนึ่งให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

การไต่สวนปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้ว(ทำไม่ถึงต้องให้ตรวจสอบ) พนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าวเป็น ลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้

เมื่อเปลี่ยนระบบการไต่สวนเบื้องต้นโดยใช้พนักงานไต่สวนแล้ว ก็ต้องเขียนมาตรานี้ใหม่ให้สอดคล้องกัน

มาตรา ๖๓-การไต่สวนข้อเท็จจริง-คณะกรรมการ-ป.ป.ช. อาจกำหนดให้มีการไต่สวนสาธารณะในคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการไต่สวนข้อเท็จจริงทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใด โดยพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) ความร้ายแรงของลักษณะความผิดและผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ
- (๒) ประโยชน์ของการเปิดเผยสู่สาธารณะ
- (๓) การคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อรูปคดี

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนสาธารณะ และวิธีพิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

(แล้วจะได้อะไรกับประสิทธิภาพของการไต่สวน เพียงแค่นี้ถึงสิทธิของบุคคลก็แยแล้ว)

มาตรา ๖๔ ในระหว่างไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นข้อเท็จจริง หากปรากฏพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดำเนินการไต่สวนอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการไต่สวน องค์คณะเจ้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๖๐ แล้วแต่กรณี มีอำนาจไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลนั้นต่อไปได้-แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ(อาจไม่จำเป็นต้องเขียนอีก มีระบุไว้ใน ม. ๑๙ ว. ๓ แล้ว) (ไม่เห็นจะต้องตั้งเงื่อนไขมากมาย ถ้าวางหลักว่าเกิดทุจริตที่เห็น ไม่ว่าจะโดยใคร ป.ป.ช. ก็สอบได้แล้ว จะเขียนเงื่อนไขเพื่อรำไม่เลิกทำไม)(เพราะคนเหล่านั้นไม่ใช่ข้าราชการจึงต้องเขียน)

(๑) กรณีที่ปรากฏพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน หรือบุคคลใดกระทำเกี่ยวกับการเรียก รับ ยอมจะรับหรือให้ ขอให้รับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด หรือการใช้กำลังประทุษร้าย ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือใช้อิทธิพลเพื่อบังคับหรือข่มขู่ใจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำใดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น

(๒) กรณีที่ปรากฏพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวเนื่องกัน และความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันนั้น จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่า จะมีการโอน ยักย้ายแปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้ (ควรให้ทำได้เมื่อข้อมูลเบื้องต้นแล้ว) (ควรเขียนเงื่อนไขให้ชัดว่ากรณีไหนจึงจะมีอำนาจยึดอายัดได้)

มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหากเห็นว่า(ใครเห็น?)มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง

ข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี

ในการแจ้งข้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด(ควรมีวิธีการแจ้ง) (มีบทบัญญัติทั่วไปว่าด้วยการแจ้งไว้ใน ม. ๔/๑ แล้ว)

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะมารับทราบข้อกล่าวหา(ถ้าประสงค์จะมา แต่ไม่ว่างล่ะ) ด้วยตนเอง ผู้ถูกกล่าวหาจะมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจมารับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ๆ ให้จัดส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือตามที่อยู่ที่ปรากฏจากหลักฐานการไต่สวน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาได้ตามวรรคสอง ให้สามารถดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ แต่ไม่ตัดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย (ถ้าเขามีพยานหลักฐานอันแสดงว่าเขาไม่ได้กระทำความผิดมายื่น ควรให้ยื่นเมื่อไรก็ได้ แม้ทั้งที่ได้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อลงโทษแล้ว ถ้าป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานนั้นแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดจริง ก็มีอำนาจกลับคำวินิจฉัยของตัวได้ ถ้าผู้บังคับบัญชาลงโทษไปแล้ว ก็ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งใหม่ได้) (ป.ช.ยอมรับว่าทำได้)(นำไปเขียนไว้ใน ร่าง ม. ๗๕/๑)

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ก่อนชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิเข้าตรวจดูพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวน เพื่อประกอบการ

ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นคำกล่าวหา บันทึกปากคำบุคคลหรือบันทึกความเห็นหรือพยานหลักฐานใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าตรวจดูไม่ได้

ในกรณีพยานหลักฐานใดถ้าเปิดเผยแล้วอาจทำให้มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะในฐานะใดๆ หรือจะกระทบต่อสาระสำคัญของสำนวนการไต่สวน หรือจะทำให้การไต่สวนไม่มีประสิทธิภาพ หรือพยานหลักฐานนั้นปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นเอกสารลับของทางราชการ ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้าตรวจดูพยานหลักฐานนั้นไม่ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าตรวจดูพยานหลักฐานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ควรชี้แจงน้ำหนักระหว่างสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา กับสิทธิของพยานและผู้กล่าวหา จะหาวิธีใดทำให้เกิดสมดุล) (อาจต้องเขียนคุ้มครองว่าผู้กล่าวหาจะไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีเพราะเหตุที่ได้กล่าวหา เว้นแต่จะได้กล่าวหาโดยรู้ว่าเป็นเท็จ)

มาตรา ๖๙ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาให้มีสิทธินำทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

มาตรา ๗๐ ในการไต่สวนหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้ผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะก่อความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหากผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งพักราชการหรือพักงาน แล้วต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้ารับราชการหรือทำงานในตำแหน่งเดิม(รวมการไปชมชู้พยานด้วย ต้องมีเวลาจำกัด)

มาตรา ๗๑ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐาน ที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศคดีใดคดีหนึ่ง มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ (ต้องมีกฎหมายหรือเงื่อนไข ไม่ใช่ไปเที่ยวได้ หยิบอะไรมาใช้เป็นพยานได้หมด (อยากได้เพียงข้อมูลเพื่อเริ่มต้น)

มาตรา ๗๒ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าพยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ^๔หรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ลองเอากฎหมายที่ว่ามันมาดูหน่อย)

^๔มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๔

^๕มาตรา ๒๗ ถ้าอัยการสูงสุด พนักงานอัยการ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานซึ่งอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ โดยให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป พยานหลักฐานที่ได้จากการสืบพยานดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ไม่ว่าภายหลังจะมีการฟ้องคดีต่อศาลที่ทำการสืบพยานหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๗๓ เมื่อดำเนินการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้จัดทำ
สำนวนการไต่สวน เสนอต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา (จะรู้ตัวผู้กล่าวหาไป
หรือไม่)

(๒) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่ง
ได้จากการไต่สวน

(๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จัดให้มี
การประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้มีการไต่สวน
เพิ่มเติมหรือตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องกับคดี
เพื่อไต่สวนเพิ่มเติมหรือไต่สวนใหม่ ในกรณีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญ
เฉพาะด้านก็ได้ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน หรือองค์คณะพนักงานไต่สวน
คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติให้คณะกรรมการไต่สวน หรือองค์คณะพนักงานไต่สวนชุดเดิม
แล้วแต่กรณี หรือแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนหรือองค์คณะพนักงานไต่สวน—ชุดใหม่ ทำการไต่สวน
เพิ่มเติมแทนก็ได้

น่าจะแยกเป็น ๒ กรณี ๆ ไม่มีมูล ก็แจ้ง กรรมการแต่ละคนทราบ ใครติดใจก็หยิบ
ยกไปทบทวนในคณะกรรมการได้ ส่วนกรณีมีมูล ป.ป.ช. จะพิจารณาทั้งคณะ หรือจะตั้งคณะย่อยเพื่อดู

มาตรา ๗๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติว่า
ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามี
มูลความผิด ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามตามมาตรา ๑๐๖ (๑)

(๒) ถ้ามีมูลความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ (๓)

(๓) ถ้าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สิน
หรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๖

มาตรา ๗๕ ในการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่
ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ในความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ (เอาอำนาจอะไรไป
ทำ)

มาตรา ๗๕/๑^๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติตามมาตรา ๗๔ ว่า ข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ หากยังมีได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีพยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่ามิได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา สามารถยื่นเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าวได้

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจลงมติเพื่อยกกลับมติของตนที่มีขึ้นตามมาตรา ๗๔ ได้ โดยให้ใช้คะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(ถ้าเขามีพยานหลักฐานอันแสดงว่าเขาไม่ได้กระทำความผิดมา ยื่น ครรให้ยื่นเมื่อไรก็ได้ แม้ทั้งที่ได้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อลงโทษแล้ว ถ้าป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานนั้นแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดจริง ก็มีอำนาจกลับคำวินิจฉัยของตัวได้ ถ้าผู้บังคับบัญชาลงโทษไปแล้ว ก็ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งใหม่ได้) (ป.ป.ช.ยอมรับว่าทำได้)(มาจากข้อสั่งการร่าง ๖๗)

หมวด ๒/๑ ส่วนที่ ๔

การดำเนินการกรณีไต่สวนจรรยาผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่

(เสนอให้ตัดร่าง ม. ๗๖ และร่าง ม. ๗๗ ออก เนื่องจาก ม. ๓๘ ม. ๓๘/๑ และ ม. ๓๘/๒ รongรับอยู่แล้ว ส่วนบทบัญญัติอื่น (ร่าง ม. ๗๘-๘๔) เห็นควรกำหนดไว้ในหมวดคดีจรรยาผิดปกติ)

มาตรา ๗๖ ในการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจรรยาผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี โดยจะต้องระบุพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายจรรยาผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ หรือพิจารณาจากรายได้ประกอบกับทรัพย์สินแล้ว ทำให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายจรรยาผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติที่จะต้องดำเนินการเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ถ้าไม่ถึงวงเงื่อนไขมานานัก เกือบจะเท่ากับให้คนกล่าวหามาพิสูจน์ให้ ป.ป.ช. เห็น

^๕ ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : ในผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ลงมติในส่วนวินัยของข้าราชการนั้น ควรจะมีขั้นตอนการกลั่นกรองโดยเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องโดยให้มีผลทางวินัยต่อเมื่อได้มีการรับดำเนินคดีฟ้องของพนักงานอัยการหรือได้มีการยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว เพราะการใช้อำนาจโดยไม่มีการกลั่นกรองหรือการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จก็อาจเกิดเหตุวิบัติอาภาทขึ้นได้ในอนาคต และควรกำหนดให้ชัดเจนในกฎหมายในกรณีพนักงานอัยการไม่รับดำเนินคดีหรือศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมีคำพิพากษายกฟ้อง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาครอบครองหรือมีอยู่ประกอบรายได้ หรือมีพฤติการณ์อื่น ๆ หรือชี้ช่องพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบหาทรัพย์สินในการที่จะรับไว้พิจารณาเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว ร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติขึ้นได้ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี

การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ ให้หมายความรวมถึงกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตายด้วย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับกับการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ด้วยโดยอนุโลม

ทำไมจึงต้องมีเงื่อนไขและขั้นตอนมากมาย

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องกล่าวหาได้ไว้พิจารณาหรือดำเนินคดีเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๖ แล้ว ให้ดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงต่อไป—(ถ้าไม่เขียนไว้แบบนี้ สงสัยว่า ป.ป.ช. แต่ละคนคงเอากลับไปนอนกอดที่บ้านโดยไม่ทำอะไร)

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่าทรัพย์สินรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมีหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการพิสูจน์เกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถแสดงทรัพย์สินได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ต่อไป จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมิติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีนั้น แต่ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้นั้น ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจ

ขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวออกไปได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน แต่ให้ขยายได้ไม่เกินสองครั้ง

ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่นมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทน ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาด้วย และให้เป็นหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในการพิสูจน์ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด (วรรคนี้แปลว่าอะไร)

(ต่างกับ ม.๖๕ อย่างไร) ทำไมต้องแยกเขียน

มาตรา ๗๙ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนในกรณีที่มีเหตุสมควร เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินที่ทำการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ ระยะเวลาดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน (น่าจะนำไปรวมเขียนว่าในการไต่สวนมีอำนาจทำอะไรได้บ้าง ในเงื่อนไขอย่างไร เช่นในกรณีนี้ก็ต้องมีเงื่อนไขว่าข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับการมีทรัพย์สินมาก หรือรับสินบนมา)

มาตรา ๘๐ ในการแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายฉ้อโกงหรือทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายฉ้อโกงหรือทุจริตต่อหน้าที่ และระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่นำมาแจ้งข้อกล่าวหา สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครอง หรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินขณะที่แจ้งข้อกล่าวหาด้วย เท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี

ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง (ถ้าสอบไปแล้ว ภายหลังพบว่ามีทรัพย์สินอยู่ที่อื่นอีก แต่เลยชั้นแจ้งข้อกล่าวหาไปแล้วจะทำอย่างไร) (จะต้องเขียนให้สอบได้ตลอด)

มาตรา ๘๑ ในการไต่สวนกรณีร้ายฉ้อโกงหรือทุจริตต่อหน้าที่ หากมีกรณีที่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และมีเหตุอันน่าเชื่อว่าการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินไปยังบุคคลอื่นหรือมีการถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อการจัดการทรัพย์สินที่ร้ายฉ้อโกงหรือทุจริตต่อหน้าที่ ในลักษณะที่เป็นการกระทำความผิดร่วมกันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ก็ให้มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้กับบุคคลที่ถือแทนนั้นทราบด้วย เพื่อพิสูจน์ทรัพย์สินหรือแสดงที่มาของทรัพย์สินดังกล่าว ในกรณีที่ไม่สามารถชี้แจงเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สินได้ ก็ให้ดำเนินการร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่ปรากฏว่าการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินของบุคคลตามวรรคหนึ่ง เข้าลักษณะเป็นการฟอกเงิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการต่อไปก็ได้ โดยให้ถือเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย (๑. ถ้า ป.ป.ช.ไม่ส่ง จะทำยังไงต่อไป ๒. ทำไมต้องให้ถือเป็นความผิดมูลฐาน ถ้าไม่เป็นความผิดมูลฐานแล้ว ป.ป.ช.จะวินิจฉัยว่าเป็นการฟอกเงินได้อย่างไร)

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับหรือเคยเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับความผิดฐานร้ายแรงผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริตแล้วแต่กรณี

(ม. ๖๕ ม.๗๘ และ๘๑ เขียนรวมกันได้ใหม่)

มาตรา ๘๑/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร้ายแรงผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่แล้ว ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ส่งมานั้นยังมีข้อไม่สมบูรณ์ และได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์นั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๘๑/๒ ภายใต้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๘๑/๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเป็นคณะทำงาน ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป

ในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันตั้งคณะทำงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนได้ แต่ต้องฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนตามวรรคก่อน ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย

มาตรา ๘๑/๓ ในกรณีที่ไม้อาจฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๘๑/๑ และมาตรา ๘๐/๒ ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนก

^๖ข้อสังเกตจากอธิบดีอัยการ : สำนักงานคดีของสำนักงาน ป.ป.ช. บางครั้งมีความไม่สมบูรณ์และบางครั้งมีข้อเท็จจริงที่ไม่ปรากฏชัดเจนในหลายประเด็น แต่ตามกฎหมาย ป.ป.ช. มิได้กำหนดให้พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดี ทำการสอบสวนหรือแจ้งข้อจัดส่งหลักฐานใดๆ ได้ แต่กฎหมายเพียงกำหนดให้ ตั้งข้อไม่สมบูรณ์ แล้วส่งสำนวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อแจ้งข้อไม่สมบูรณ์เพื่อตั้งคณะกรรมการร่วม ซึ่งข้อกำหนดในกฎหมายดังกล่าวนี้จะเป็นความยุ่งยากล่าช้า เพราะต้องโอนสำนวนคดีซึ่งมาจากทั่วประเทศไปให้อัยการสูงสุดเพียงท่านเดียวพิจารณาตั้งคณะทำงาน ซึ่งอัยการสูงสุดจะมีปริมาณงานจำนวนมหาศาลที่จะรวบรวมนิจัยดำเนินการ จึงเป็นเรื่องที่ไม้อาจคาดหวังได้ในการทำงานและผู้ดำเนินการจะทำงาน ไปเท่าที่พยานหลักฐานที่ได้มา ในประเด็นนี้ จึงเห็นว่า ควรให้พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีมีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติม โดยการสอบสวนเพิ่มเติมนี้ควรดำเนินการเฉพาะผ่านทางเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในเขตพื้นที่รับผิดชอบเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนแน่นอนในการสืบหาพยานหลักฐาน และป้องกันการกระทำที่เป็นทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดีออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในอายุความ

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่ ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับตามกฎหมาย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ส่วนที่ ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และส่วนที่ ๔ การดำเนินการทางวินัย (ควรไปเขียนที่หมวด ๔ ใหม่)

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่แล้ว หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหา ยังคงมีทรัพย์สินรายการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้สวนเพิ่มเติม เพื่อบังคับเอา กับทรัพย์สินและร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ (ดูเงื่อนไขใน ม.๘๐ จะต้องย้อนกลับไป แจ้งอีกใหม่)

มาตรา ๘๔ นอกจากการดำเนินคดีร่ำรวยผิดปกติหรือทุจริตต่อหน้าที่ ตามมาตรา ๘๒ แล้ว ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่ (ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาล ปกครองสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลปกครองสูงสุด ผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระ หัวหน้าสำนักตุลาการ ทหาร อัยการสูงสุด และรองอัยการสูงสุด) (ดู ม.๑๑๒ และ ๑๑๕)พวกนี้ทำยังไง

(๒) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอัยการ ให้แจ้งไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือ ประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอัยการ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการ—ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการอัยการ

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือประธานคณะกรรมการ ตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ ได้รับแจ้ง จากประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ต่อไป และกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือคณะกรรมการบริหารงาน

บุคคลผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการพิจารณาโทษผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๒๙ ก็ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๐ มาใช้บังคับ

(ควรเขียนแยกเป็นกรณี ๆ กรณีไหนจะทำอย่างไร)

หมวด ๒/๒

การดำเนินการกรณีตั้งใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

มาตรา ๘๔/๑ การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใดจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๘๔/๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วและมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ และมาตรา ๘๑/๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒/๓

การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๔/๓ การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๘๔/๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วและมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

หมวด ๒/๔

การดำเนินการกรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มาตรา ๘๔/๕ การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมให้กล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๘๔/๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับตามกฎหมาย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป และส่วนที่ ๔ การดำเนินการทางวินัย

หมวด ๒/๔ ส่วนที่ ๕

การกำกับติดตามหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๘๕ หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับกำกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้รับมอบเรื่องกล่าวหาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๐ มีหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) กรณีพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้ดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติ (ปปช.ต้องกำหนดให้ชัดว่าเรื่องอะไรบ้างที่จะให้เขาทำ)

(๓) กรณีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ให้ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี

ให้หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ทราบ

เขียนเรื่องนี้ต้องการอะไร อยากให้เกิดผลอะไร พวกที่อยู่ใน (๒) (๓) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกำกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วยหรือ

กรณี ที่ รธน. ม.๒๓๔ ให้มอบหมายหน่วยงานอื่นทำงานในเรื่องเล็กน้อย อยู่ที่ไหน มีกระบวนการมอบหมายอย่างไร)

(ควรวางหลักการเสียใหม่ว่าเรื่องที่อยู่ในอำนาจ ปปช. ถ้ามีหน่วยงานอื่นทำ ปปช.อาจกำหนดให้แจ้งให้ ปปช.ทราบ แล้ว ปปช.จะเรียกเรื่องนั้นมาทำเองหรือจะปล่อยให้หน่วยงานนั้นทำไปก็ได้ นอกจากนั้น ปปช.อาจมอบอำนาจหน้าที่บางส่วนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง เช่น ปปท.ไปดำเนินการแทนแล้วรายงาน ภายใต้งื่อนไซที่ ปปช. กำหนด แต่ก็ไม่ตัดอำนาจที่ ปปท.จะทำเรื่องอื่น นอกจากที่ได้รับมอบอำนาจ เว้นแต่จะอยู่ในข่ายที่ ปปช.กำหนดเงื่อนไขให้ส่งมาให้ ปปช.พิจารณา)

(ข้อสังเกตร่าง ม. ๘๕ นำไปปรับไว้ในร่าง ม. ๑๙ ว. ท้าย)

มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานผลการดำเนินการมาตรา ๘๕ แล้วไม่เห็นด้วยกับความเห็นที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการไต่สวน หรือสอบสวน เพื่อมาดำเนินการไต่สวนใหม่ได้ โดยให้ถือว่า (ต้องการจะบังคับหรือ) การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษไม่เสียไป และอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (เขียนให้สั้นกว่านี้ก็ได้)

มาตรา ๘๗ ในกรณีมีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาล เนื่องจากมีการจับกุมผู้ถูกกล่าวหาไว้ระหว่างดำเนินคดีตามมาตรา ๕๕ ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป และให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินคดีต่อไป ตามประมวลกฎหมายอาญาวิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ (ทำไม เพียงเพราะเขาจับตัวคนไว้แล้วมันหรือ)

อำนาจการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาภายหลังถูกจับตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลเป็นผู้พิจารณาปล่อยชั่วคราว (ทำไมต้องเขียน)

กรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา (อัยการเข้ามาเกี่ยวตอนไหน) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาพิจารณาหรือไต่สวนใหม่ก็ได้ (ถ้าอัยการสั่งไม่ฟ้องเป็นที่ยุติแล้ว จะสอบใหม่ได้ยังไง) โดยถือว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวนไม่เสียไป และอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ (ขัดกับวรรคหนึ่งใหม่)

การดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนเองหรือมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็ได้ (ทำคู่กันไปหรือ ถ้าไม่ไว้ใจทำไมไม่เรียกคืนมาทำเอง)

มาตรา ๘๘ การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย มาตรา ๘๕ (๑) และ (๒) หรือตามมาตรา ๘๗ ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย กฏ ข้อบังคับหรือระเบียบ ที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาด้วย (ทำไม ปปท. อาจมีอำนาจ แต่พนักงานสอบสวน จะเอาอำนาจอะไรไปทำ)

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน (ถ้าไม่มีอะไรขัดข้อง น่าจะเขียนคำนิยาม ให้คำว่าผู้บังคับบัญชา หมายความว่ารวมถึงผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนด้วย) ได้ดำเนินการสอบสวนความผิดไปตามกฎหมาย กฏ ข้อบังคับหรือระเบียบที่ใช้สำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาหรือการแต่งตั้งถอดถอนสำหรับผู้ถูกกล่าวหาตาม มาตรา ๘๕ (๓) แล้ว รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ และให้มีผลบังคับตามมาตรา ๑๒๗ (แปลว่าอะไร ต้องการอะไร)

เมื่อได้รับทราบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งถอดถอนนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก็ได้

มาตรา ๘๐ ให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตาม—มาตรา ๘๕ (๓) จัดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการสอบสวนหรือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ต้องไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาลดน้อยลงกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย (ต้องการอะไร จะสร้างกฎเกณฑ์การสอบสวนวินัยขึ้นใหม่หรือ) (เป็นการเข้าใจผิดว่าให้ ปปช.กำหนดมาตรฐาน)

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๑ ได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด (ไปเกี่ยวอะไรกับเขาด้วย) (ไม่ควรให้

มาตรา ๘๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการควบคุม ตรวจสอบ และกำกับติดตามการดำเนินการของหน่วยงานที่หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตลอดจนการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามให้การบริหารราชการแผ่นดินหน่วยงานดังกล่าว ตามมาตรา ๘๕ (๓) ให้เป็นไปโดยสุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งติดตามมาตรการในการดำเนินคดีของหน่วยงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ดำเนินการแทนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ปปช. ไม่ใช่เจ้ากระทรวง ม. ๒๓๔ กำหนดให้ ปปช.ทำ ไม่ใช่ให้ไปเที่ยวได้ดูให้ชาวบ้านทำ) (คงทำไม่ได้) (กำหนดให้ร่วมมือกันทำงานแล้วตามร่าง ๒๕)

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการของพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๗ อาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเรียกให้หน่วยงานนั้นรายงานหรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเองตามมาตรา ๔๙ ก็ได้ (ปปช. ทำได้เพียง การเอาเรื่องคืนมาทำเอง)

มาตรา ๘๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์กรอิสระอื่นร่วมมือและช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นให้แจ้งองค์กรอิสระอื่นทราบ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป (ปปช.ก็ต้องช่วยเหลือคนอื่น) (กำหนดไว้แล้วในร่าง ม. ๔/๑)

หมวด ๓

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบ

ส่วนที่ ๑

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

มาตรา ๙๔^๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ที่มีอยู่จริงต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่น และแบบที่ประกาศกำหนด (กำหนดไว้ใน ม. ๙๕ แล้ว)

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
- (๔) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๕) ประธานศาลฎีกา
- (๖) ประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๗) อัยการสูงสุด
- (๘) รองประธานศาลฎีกา
- (๙) รองประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๑๐) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร
- (๑๑) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา
- (๑๒) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ข้อสังเกต ๙๔

(แบบบัญชีทรัพย์สิน ต้องไม่มีรายละเอียดที่เกินจำเป็นเท่าที่จะทำให้รู้ถึงความมั่งคั่งของทรัพย์สิน และการกำหนดตำแหน่งอื่นควรคำนึงถึงสถานะของตำแหน่งที่เสี่ยงต่อการทุจริตด้วย

จะควรแคไหนที่จะให้ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อ สตง. (โดยยื่นต่อคณะกรรมการ เพื่อจะได้ ตรวจสอบความมั่งคั่งจริงได้)

-ให้ยื่นบัญชีทุกๆ ๓/๕ ปี แม้จะมีการเข้า-ออกจากตำแหน่งภายในเวลานั้นก็ตาม (กำหนดไว้ใน ร่าง ม. ๙๕)

-ทั้งนี้ การยื่นต้องยื่นตอนเข้าสู่ตำแหน่ง ๑ ครั้ง ระหว่างดำรงตำแหน่ง ทุกรอบเวลา และพ้นจาก ตำแหน่ง ๑ ครั้ง

- ผู้มีหน้าที่ยื่นฯ หากประสงค์จะแจ้งมากกว่าที่กำหนดก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการเป็นหลักฐาน การได้มาซึ่งทรัพย์สิน

- เปิดช่องให้ยื่นได้โดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (กำหนดไว้ในร่าง ม. ๙๗)

- เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ตั้งแต่ผู้ช่วยพนักงานไตสวน/เจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านการรับยื่นบัญชีให้ยื่น บัญชีภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน

- ให้เปิดเผยผลการตรวจสอบสำหรับผู้บริหารระดับต้นหรือเทียบเท่า

(๑๓) รองอัยการสูงสุด

(๑๔) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนอกจาก (๕) (มีนियามค้ำนี้ไว้)

(๑๕) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
นอกจาก (๕) (๘) และ (๑๑)

(๑๖) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง นอกจาก (๖) (๙) และ (๑๒)

(๑๗) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
นอกจาก (๗) และ (๑๓)

(๑๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๙) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒๐) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

(๒๑) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) ที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหาร
ท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม (๓) ที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไป
ตามมาตรา ๑๕ (ย้ายไปกำหนดไว้ในหมวดการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
และสำนักงาน)

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินใน
ต่างประเทศและให้รวมถึงทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มอบหมายให้อยู่ในความ
ครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย (ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นไม่ต้อง
แจ้งหรือ)

ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่
ต้องยื่นบัญชีมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งเฉพาะตำแหน่งแรก และให้มี
หน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งใด ๆ ที่มี
หน้าที่ยื่นบัญชี (ย้ายไปกำหนดไว้ในร่าง ม. ๙๕)

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งคำว่าคู่สมรสให้หมายความรวมถึง
ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

มาตรา ๙๕ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็น
สำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้
ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของ
เอกสารประกอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด โดยอาจกำหนดให้ยื่นด้วย
วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ก็ได้และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาสามสิบ (น่าจะสั้นไป) วันนับแต่วันที่
เข้าเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง

(๒) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) ตำแหน่งตามมาตรา ๙๔ (๒๑) ให้ยื่นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินยื่นภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด นับแต่วันที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเข้ารับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๙๔ เป็นครั้งแรก

(๒) เมื่อครบกำหนดทุกๆ สาม/ห้าปี นับแต่การยื่นครั้งแรก และยังคงดำรงตำแหน่งเดิมหรือไปดำรงตำแหน่งอื่นตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๙๔ ในระหว่างกำหนดเวลาดังกล่าว

(๓) เมื่อพ้นจากตำแหน่งใดๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๙๔

ในกรณีที่หากบุคคลตามมาตรา ๙๔ ประสงค์จะยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคสองก็ให้ทำได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นหรือหนี้สินที่ลดลง ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่น—ที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีเดิมจะแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอใช้บัญชีดังกล่าวแทนการยื่นใหม่ก็ได้ แต่ถ้าทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีที่ได้ยื่นไว้ จะยื่นบัญชีเฉพาะรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงก็ได้

ทำอย่างไรจึงจะไม่ต้องยื่นบ่อย ๆ (กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ไตสวนต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินรวมทั้งกองที่กำหนดแบบบัญชีด้วย) (ย้ายไปกำหนดในหมวดตรวจสอบ ปปช)

มาตรา ๙๖ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว

การเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคำนึงถึงสิทธิและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (ต้องทำในลักษณะสรุป เพียงเท่าที่จะให้รู้ถึงทรัพย์สิน และที่ตั้ง โดยต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่ประชาชนไม่จำเป็นต้องรู้ เช่น เลขบัตรประชาชน เลขที่บัญชี หรือเลขที่โฉนด (การเปิดเผยสิ่งเหล่านี้ให้มีโทษด้วย)

มาตรา ๙๗ ในกรณียื่น การรับ (?) และการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมเอกสารประกอบ (หากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะมีขอบเขตเพียงไร) และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือผลการตรวจสอบการรายงานเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ควรมีกรอบเงื่อนไขในการกำหนดหลักเกณฑ์) ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (ความน่าเชื่อถือและการคุ้มครองความปลอดภัย, ง่ายสะดวกต่อการจัดเก็บ, ควรมีระบบสำรองข้อมูล)

มากำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นั้นด้วยก็ได้ (ใครจะมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลได้บ้าง) ถ้าต้องการหลักเกณฑ์อย่างไร ควรกำหนดกรอบไว้

มาตรา ๙๘ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การบังคับทางกฎหมายต่อไป

ในกรณีที่การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนหรือมีข้อผิดพลาด และมีได้มีผลให้ยอดรวมของทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือหนี้สินลดลงอย่างมีนัยสำคัญและไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้เลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานซึ่งเลขาธิการมอบหมายแจ้งให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินยื่นเอกสารประกอบให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ควรมีบทบัญญัติว่าถ้าในการแจ้งมีความผิดพลาด ให้แจ้งให้เจ้าตัวทราบ และให้เวลาในการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าไม่แก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งอาจจะมีขั้นต่ำ จึงจะลงโทษ) อาจต้องแยกเป็นสองตอน ว่าด้วยการไม่ยื่นท่อนหนึ่ง และยื่นไม่ครบถ้วนอีกท่อนหนึ่ง

(ในการแจ้งทรัพย์สินควรถือเอาความมีอยู่จริงของทรัพย์สินนั้น มากกว่าจะมุ่งหมายราคา ที่เป็นหรือควรเป็น) (กำหนดไว้ใน ร่าง ม. ๙๕ ตอนต้น)

มาตรา ๙๙ ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ตรวจสอบข้อมูล(ข้อมูลอะไร) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด(หากมีหลายสังกัดจะก่อให้เกิดภาระมากเกินไป) ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๘ เกี่ยวกับการเข้ารับและการพ้นจากตำแหน่ง (?) ของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีนั้น แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เพิ่มภาระหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องรายงาน) (น่าจะเป็นการสร้างขั้นตอนและโยนภาระให้คนอื่น น่าจะหาวิธีการที่ง่ายกว่านี้ (ไม่จำเป็นต้องกำหนดอีกเนื่องจากเปลี่ยนวิธีการยื่นในร่าง ม. ๙๕ แล้ว)

หาทางออกสำหรับคนที่ดำรงตำแหน่งที่ต้องแจ้งทรัพย์สินหลายตำแหน่งว่าจะทำอย่างไรจึงไม่ยุ่งยาก เช่น ให้แจ้งแต่การเข้าดำรงตำแหน่งใหม่พร้อมทั้งค่าตอบแทนที่ได้เพิ่มขึ้น โดยไม่ต้องยื่นบัญชีใหม่ (กำหนดไว้ในร่าง ม. ๙๕)

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

มาตรา ๑๐๐ เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๙๘ ไว้แล้ว ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดให้มีการลงลายมือชื่อหรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดแทนการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (น่าจะคิดอะไรที่ smart กว่านี้ในการทำงาน)

มาตรา ๑๐๑ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจและหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อยืนยันรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน แล้วแต่กรณี ตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้แล้วดังกล่าว (ควรกำหนดให้ชัดว่าจะใช้เจ้าหน้าที่ขนาดไหน)

(๒) ตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุรกรรมของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่น่าปรากฏพฤติการณ์หรือเหตุอันควรสงสัยจากบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือจากข้อมูลแหล่งอื่นว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน มีรายได้ หรือทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่สอดคล้องกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือรั่วไหลผิดปกติ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญต่อไป(ควรหรือไม่ที่จะให้อยู่ภายใต้การกำกับหรือสั่งการของกรรมการ ป.ช.) (ตั้งใจจะตรวจบางกรณี จึงต้องกำหนดกรอบว่ากรณีใด) ควรมิชอบเขตจำกัดเฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยและ ป.ช. มีมติให้ทำ

ภายหลังที่มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งไว้แล้วต่อมาผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นตาย ย่อมไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน และที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน ตามวรรคหนึ่ง จากกองมรดกของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าว (ควรมีระยะเวลา ซึ่งไม่ควรเกิน ๑ ปี นับแต่วันที่เขาตาย)

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยอาจกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่งหรือบางระดับ หรือเฉพาะมูลค่าทรัพย์สินที่มีจำนวนมากก็ได้ (เป็นดุลพินิจมากเกินไป)

มาตรา ๑๐๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๑ แล้วให้เปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ให้สาธารณชนทราบ (ควรบอกแต่เพียงสรุปว่าผิดปกติหรือไม่ ไม่ใช่เอาของเขาไปแหกหมัด) (ม.๑๐๑ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจ แต่ ม.นี้ กลับเป็น ป.ช.)

ภายหลังได้เปิดเผยผลการตรวจสอบแล้ว หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยมิชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือรั่วไหลผิดปกติ ให้หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อไป เว้นแต่ข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวไม่ใช่สาระสำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน (เขียนวน ๆ ขอบกล)

มาตรา ๑๐๓ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวดนี้ หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยมิชอบ หรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักยัก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สิน หรือปรากฏ

พฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทน อันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ได้ เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (อยู่ ๆ จะไปร้องขอโดยไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติได้ อย่างไร เงินไขที่จะทำงานก็มากเกินไปหรือเปล่า)

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ส่วนราชการ หรือสถาบันการเงินและผู้มีส่วนที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สถาบันการเงิน และผู้มีส่วนที่รายงานธุรกรรมทางการเงิน ดำเนินการและปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรายงานธุรกรรมตามมูลค่าที่กำหนด หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อให้มีการจัดทำฐานข้อมูลธุรกรรมทางการเงินไว้ในระบบ โดยมีให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครองมาใช้ บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (ตัดออกเนื่องจากกำหนดให้มีการร่วมมือและเชื่อมโยงข้อมูล และอำนาจเรียกเอกสารแล้ว ในร่าง ม. ๒๔ (๑) ม. ๒๕ และ ม. ๕๑)

ให้นำบทบัญญัติในเรื่องยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาตรา ๗๘ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๔ โดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ และ มาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วย (ต้องการอะไร ถึงต้องเขียนเยิ่นเย้อถึงขนาดนี้) (เรื่องการยื่นบัญชีทรัพย์สิน ไม่ใช่เรื่องหลักที่ปราบปรามการทุจริต เป็นเพียงเครื่องมือให้ตรวจสอบง่ายขึ้นเท่านั้น สิ่งสำคัญคือการตรวจสอบว่าใครร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ)

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่ผู้มีส่วนหน้าที่ยื่นบัญชีผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นด้วย ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้มีส่วนหน้าที่ยื่นบัญชีนั้นทราบ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (การแจ้งบัญชีทรัพย์สินเป็นเรื่องมีรายละเอียดจุกจิกมาก คนที่แจ้งไม่ครบมีสาเหตุที่น่าเห็นใจมากมาย จึงควรมีการเตือนหรือบอกให้ทราบว่ายังขาดอะไร และให้เวลาเขาแจ้งให้ครบ ก่อนที่จะแจ้งข้อกล่าวหา) (กำหนดไว้ใน ม. ๙๘ ว. ๓ แล้ว)

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน (ขบวนการเป็นอย่างไร การตรวจสอบจนพบว่ามีความเปลี่ยนแปลง หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ไม่ได้ผ่านการไต่สวนหรือ) เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๔ การไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติต่อไป

หมวด ๔
การบังคับทางกฎหมาย

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

ย้อนกลับไปดู ม. ๘๒ ด้วย

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาหรือผลการสอบสวนหรือไต่สวนคดีใดมีมูลให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและสำนวนการสอบสวนหรือสำนวนการไต่สวนและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง

(๑) อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลที่มีเขตอำนาจ กรณีข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา ๓๘ (๑) และ (๒)

(๒) อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินในศาลที่มีเขตอำนาจ กรณีข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา ๓๘ (๓)

(๓) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือประธานคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคล (หมายถึงใคร และจะให้ทำอะไร) ถ้าผลการไต่สวนปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และผู้ถูกกล่าวหามิใช่บุคคลตามมาตรา ๕๖

(๔) ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินคดีกรณีจิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีตามมาตรา ๙๘ หรือมาตรา ๑๓๔ แล้วแต่กรณี

(๕) ศาลฎีกา เพื่อดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง กรณีตามมาตรา ๓๘ (๔)

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ กรณีตามมาตรา ๑๙ (๕) หรือมาตรา ๑๓๘

(๗) ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิ กรณีตามมาตรา ๑๔๒

(๘) ศาลที่มีเขตอำนาจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เพื่ออะไร กรณีไหน)

การส่งสำนวนหรือการเสนอเรื่องตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ส่งไปพร้อมกับรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็น และสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ ต่ออัยการสูงสุดหรือต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน

“ ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : ควรมีข้อกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการทางแพ่งฟ้องยึดทรัพย์สินแก่ผู้กระทำความผิดด้วย

มาตรา ๑๐๗ ในการดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดในขณะที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษา (ควรเขียนใหม่)

ในการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหารตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ให้อัยการสูงสุดโดยถือเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้ (ควรเขียนใหม่) (ควรรวมถึงเป็นอัยการสูงสุดในขณะจะดำเนินการด้วย)

มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟ้องคดีเอง ให้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดีเพื่อดำเนินคดีในชั้นศาลก็ได้และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น (จะแคบไปไหม นอกจากนั้นเป็นการเขียนกฎหมายบังคับให้มีตำแหน่งเพิ่มขึ้น)

การว่าความในชั้นศาลให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ว่าคดีที่ได้รับแต่งตั้งที่มีสิทธิสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิตต้องสวมเสื้อครุยนั้นด้วย (เขียนทำไม)

นอกจากมีอำนาจว่าความตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกพยานหรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือซักถามก็ได้ และให้มีอำนาจเป็นโจทก์ในการดำเนินคดีอาญา หรือดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ลงนามในคำฟ้องหรือคำคู่ความรวมถึงการว่าต่างหรือแก้ต่างในคดีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาด้วย

ส่วนที่ ๒

การดำเนินคดีอาญา

มาตรา ๑๐๙ เมื่อจะมีการฟ้องคดีอาญาผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๐๖ (๑) หรือมาตรา ๑๐๗ แล้วแต่กรณี ให้หัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน ดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรายงานตัวต่อบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ตามวันเวลาที่กำหนด

(๒) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด เมื่อมีพฤติการณ์ในการขอให้ศาลออกหมายจับหรือมีเหตุที่จะออกหมายจับ เพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีก็ให้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลออกหมายจับและจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีต่อไป

การจับ ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการจับ หรือร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการจับ เพื่อส่งให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดี

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีหน้าที่ดำเนินการจัดการตามหมายจับและให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน

ในกรณีที่ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตามหมายจับ ให้รีบส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อฟ้องต่อศาลโดยเร็ว ในกรณีที่ไม้อาจส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ทันที ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น โดยให้ส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาไปยังสถานีตำรวจ เพื่อรอส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาในการฟ้องคดีต่อไป (เขียนยังงั้นให้สั้นแต่ครอบคลุมได้หมด โดยไม่เป็นขั้นตอนจนทำงานได้ยาก) ควรหรือไม่ที่จะให้ฟ้องคดีได้แม้จะไม่มีตัวจำเลย ถ้ามีหลักฐานว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบแล้วเขาไม่มาเอง

มาตรา ๑๑๐ ในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาและการปล่อยชั่วคราว ให้หัวหน้าพนักงานไตสวน หรือพนักงานไตสวน หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ม้ออำนาจพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ควรกำหนดเป็นเงื่อนไขว่าต้องให้ประกันเป็นหลัก การไม่ให้ประกันต้องมีเหตุอันสำคัญ ตามหลักรัฐธรรมนูญที่ให้ถือว่าบริสุทธิ์จนกว่าศาลจะพิพากษา)

มาตรา ๑๑๑^๙ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๑๐๖ (๑) ไว้แล้ว (๑) ในกรณีที่เป็นการดำเนินคดีกับบุคคลตามมาตรา ๕๖ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) ในกรณีที่เป็นการดำเนินคดีกับบุคคลอื่นนอกจาก (๑) ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยให้ถือว่าสำนวนการไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ต้องไม่ตัดสิทธิอัยการที่จะสั่งไตสวนเพิ่มเติม หรือสอบเองก็ได้

ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามวรรคหนึ่ง (๒) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนคดีดังกล่าวและหากพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันแล้วให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกสำนวนคืนเพื่อฟ้องคดีเองได้ เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าสำนวนคดียังมีข้อไม่สมบูรณ์ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๒ต่อไป (เวลาส่งให้อัยการบังคับต้องฟ้องภายใน ๙๐ วัน แต่กรณีของตัวไม่กำหนด จึงควรกำหนดบ้าง) ถ้าอัยการสูงสุดขอให้ไตสวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ต้องระบุให้ชัดว่าในประเด็นใด หรือสอบบุคคลหรือหาเอกสารหลักฐานใด ป.ป.ช.มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ในระหว่างเวลาที่สอบเพิ่มเติม ถ้าอายุความจะหมดลงภายในหกเดือน ให้หยุดนับอายุความนั้น

^๙ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : ควรกำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินคดีของพนักงานอัยการเป็นต้นว่า ให้มีคำสั่งดำเนินคดีให้เสร็จสิ้น ภายใน ๖ เดือน และขยายเวลาได้แต่ละครั้งไม่เกิน ๓ เดือน และไม่เกิน ๓ ครั้ง แต่ทั้งนี้ ควรมีบทเฉพาะกาลของข้อกำหนดในส่วนนี้อย่างน้อย ๑ ปี เพื่อความพร้อมในการบริหารงานบุคคลของสำนักงานอัยการสูงสุด

มาตรา ๑๑๒^{๑๐} ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่า ส่วนงานใดในส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้แจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อร่วมกันตั้ง คณะทำงานชั้นคณะหนึ่ง โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

การตั้งคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้มีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ภายในเก้าสิบวัน แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดี ต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

กรณีคณะทำงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันตามวรรคสอง หรือเป็นกรณี คณะทำงานเห็นว่าส่วนงานใดในส่วนไม่สมบูรณ์พอที่จะฟ้องคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ พิจารณาว่าจะเรียกส่วนงานใดจากอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องคดีเองหรือไม่ก็ได้ (มาตรานี้แม้จะ เขียนไว้สำหรับกรณีที่อัยการธรรมดาเป็นผู้ฟ้อง แต่ก็ควรใช้หลักการเดียวกับ ม.๑๑๒ แต่ถ้าอัยการ เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง และ ป.ป.ช.ยังเห็นว่าควรฟ้อง จึงค่อยตั้งกรรมการร่วมกันพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายใน ๙๐ วัน และเมื่อกรรมการร่วมกันมีมติอย่างไรให้ ป.ป.ช.และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตามนั้น ถ้าไม่มีมติอย่างใดอย่างหนึ่งในกำหนดเวลา ให้ ป.ป.ช.ฟ้องคดีเองได้ แต่ต้องเขียนบังคับให้กรรมการ รายงานผลการพิจารณาในกำหนดเวลา และให้แสดงเหตุผลของแต่ละฝ่ายให้ปรากฏ

มาตรา ๑๑๓ ในกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ หากอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาให้อัยการสูงสุดมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจใช้สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาได้ตามที่เห็นสมควร (ควรให้อัยการ อุทธรณ์หรือฎีกาตามมติ ของ ป.ป.ช. (เปลี่ยนเป็นให้ ป.ป.ช.ยื่นเอง ๓ ส.ค) แต่ก่อนมีมติ ต้องรับฟังความคิดเห็นของอัยการสูงสุด ประกอบด้วย มติของ ป.ป.ช.ต้องมีคะแนนเกินสองในสาม)

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือมีอำนาจ ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี จะพิจารณามอบหมาย ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดี ดำเนินการว่าความหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๐๘ ก็ได้ หรือจะพิจารณาแต่งตั้ง

^{๑๐}ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : หากพนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้างานดำเนินคดีพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงปรากฏอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำความผิดก็ควรให้มีการส่งคดีไปตามระบบโดยแจ้ง คำสั่งไม่รับดำเนินคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. หากสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่แย้งคำสั่งไม่รับดำเนินคดีก็ให้ข้อกล่าวหาเป็น อันยุติ แต่หากสำนักงาน ป.ป.ช. แยกความเห็นให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินคดีไปด้วยตนเองหรือจะส่งให้สำนักงาน อัยการสูงสุดหรือสำนักงานอื่นใด เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาชี้ขาด เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ ทำการสอบสวนด้วยตนเองในทุกเรื่องและบางครั้งกลับถือความเห็นของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่รับแต่งตั้งพนักงานได้ สอนได้เสนอความเห็นขึ้นมา แต่พยานหลักฐานกลับไม่ครบถ้วน หรือสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ครบประเด็น

นอกจากนี้ ควรให้พนักงานอัยการ ผู้ดำเนินคดีมีอำนาจแจ้งดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่ เกี่ยวข้องที่ตรวจพบได้ มิใช่ถือเอาเพียงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด หรือความเห็นของพนักงานได้สอน เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันดูแลความยุติธรรมและผลประโยชน์ของรัฐ

ทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (เอาทั้งสองทางเลย)

ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมายและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจว่าความหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๑๑๑ (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ผิดหรือการกระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้

ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ

การพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้นำส่วนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวน และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ศาลมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้

การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำให้ไป ในตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น

การดำเนินคดีตามมาตรา นี้ ให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบตามมาตรา ๑๑๑ (๒) ด้วย และให้นำมาใช้บังคับกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๖ กรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้

สำหรับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความเสียหายนั้นชดเชยค่าเสียหายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นต่อไป (ย้อนกลับไปดู ม.๗๔ ด้วย)

มาตรา ๑๑๗ เมื่อความปรากฏจากการไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ใคร) อาจร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (ภาษาวกวน)

(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด (เกินวรรคหนึ่ง)

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) (ควรเน้นเฉพาะที่ได้มาจากการทุจริต หรือที่ร้ายผิดปกติ)

มาตรา ๑๑๘ บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้ร้องขอให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศได้มาจากการกระทำความผิดหรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายอื่น (????)

(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิดหรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด

(๕) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) (มีมาตรานี้แล้ว ไม่น่าจะต้องมี มาตรา ๑๑๔ อีก)

มาตรา ๑๑๙ ในการร้องขอให้ศาลริบทรัพย์สินตามมาตรา ๑๑๗และมาตรา ๑๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้ริบทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด (เดิมเป็นอำนาจศาล ทำไมจึงเอามาให้ ป.ป.ช.)

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ แต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุดให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (เลขาธิการเอาทรัพย์สินนั้นมาจากไหน)

ส่วนที่ ๓

การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๒๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคดีมีมูลร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๐๖ (๒) แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ต้องไปแก้มาตรา ๑๐๖ (๒) ให้สอดคล้องกันด้วย)

ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

การดำเนินคดีหรือการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล (ในเรื่องนี้ไม่น่าจะเกี่ยวกับความชำนาญงานและภารกิจของอัยการ ป.ป.ช. จึงควรดำเนินการไปศาลเอง แต่ถ้าเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการดำเนินคดีอาญาก็ให้อัยการมีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติได้)

มาตรา ๑๒๑ ในการดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๕๖ และอัยการสูงสุดเห็นว่า สำนวนการไต่สวนมีข้อไม่สมบูรณ์ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิใช่บุคคลตามมาตรา ๕๖ ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๒๐ หากอัยการสูงสุดไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องเอง (ถ้าแก้ ม.๑๒๐ ใหม่ มาตรานี้ก็ไม่ต้องมี)

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับรับฟ้องให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ (เป็นความผิดอาญาด้วยหรือ) หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิดรวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

กรณีตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลมีอำนาจที่จะหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือจำนวนเงินร้อยละสิบของทรัพย์สินที่จะถูกสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำขอของโจทก์เพื่อส่งเข้าเป็นรายได้ของกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ (???)

ให้นำความในมาตรา ๑๑๖ มาใช้บังคับกับกรณีร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติด้วย (ตัดเรื่องกองทุนออกไปแล้วจึงไม่ต้องกำหนดเรื่องนี้อีก)

บทบัญญัติมาตรานี้ ให้ใช้บังคับคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาล
อาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบด้วย

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุ
ที่ไม่ได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาของอัยการสูงสุดหรือของประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี และถ้าผู้ถูกกล่าวหามิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และได้
ถูกลงโทษทางวินัยไปก่อนโดยอาศัยเหตุที่มีมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย
ผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษและ
ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาในกรณีที่ไม่มีการกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าว ให้ดำเนินการ
ตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความใดขึ้นอ้าง
อันจะเป็นเหตุที่ไม่อาจให้ความเป็นธรรมกับบุคคลดังกล่าวได้

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกดำเนินการคดีตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาในกรณีนี้ได้รับความเป็นธรรมตามสมควรตามที่
กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับการดำรงตำแหน่งทางการเมือง
นั้น แล้วแต่กรณี และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ปปช. จะทำอะไรให้เขาได้
มาตรานี้ควรจำกัดเฉพาะในกรณีที่ศาลยกฟ้องเพราะไม่ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา หรือการ
กระทำนั้นไม่เป็นความผิด โดยไม่รวมการยกฟ้องเพราะขาดอายุความ หรือมีการยกประโยชน์ความ
สงสัยให้จำเลย หรือเทคนิคการดำเนินคดี)

(กำหนดให้มีการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายกรณีที่มีการยกฟ้องด้วยเหตุที่ไม่ได้
กระทำความผิด โดยไม่ได้แยกราชละเอียดยว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่)

มาตรา ๑๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคดีมีมูล การโอนหรือกระทำ
การใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้กระทำภายหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้
ไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหารายใดแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำขอโดยทำเป็น
คำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งอายัด และแจ้งคำสั่งนั้นให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบุคคลภายนอกทราบ
เพิกถอนการโอนหรือระงับการกระทำนั้นๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็นที่
พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับโอนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน (ต้องการ
ป้องกันอะไร) (เทียบเคียงกรณีอายัด ตาม ปวิพ มาตรา ๓๑๖)

ในกรณีที่มีการโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินภายหลังจากที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติและสั่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีแล้ว ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจยื่นคำ
ร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งด้วย (ควรใช้
อำนาจอายัด แต่จะอายัดได้ต่อเมื่อมีมูล และต้องไม่อายัดจนเขาดำรงชีวิตไม่ได้)

มาตรา ๑๒๕ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตกเป็นของแผ่นดิน ให้
ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่กรณีที่มิสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ
หรือกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือแต่

บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอนหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุแห่งการแปลงสภาพหรือเหตุอื่นก็ให้ดำเนินการบังคับคดีเพื่อเป็นการริบทรัพย์สิน (แปลว่าอะไร) ตามมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลมีอำนาจหักส่วนแบ่งของทรัพย์สินหรือเงินตามมาตรา ๑๒๒ ได้ด้วย ???

มาตรา ๑๒๖ ในการยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เป็นผู้ว่าคดีเพื่อดำเนินคดีในชั้นศาลก็ได้

ในการบังคับคดี ให้กระทรวงการคลังเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และให้พนักงานอัยการหรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดีตามที่กฎหมายบัญญัติ (ทำไม ป.ป.ช.ไม่บังคับคดีเสียเอง)

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๐๖ (๓) ไว้แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น (เขียนคำนิยาม “ผู้บังคับบัญชา” ได้ไหม) พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณาโทษ

ทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย (ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า มีเหตุที่ทำให้การกระทำไม่เป็นความผิด หรือมีกฎหมายข้อบังคับกำหนดให้กระทำได้ และ ป.ป.ช. ยังมีได้ พิจารณา น่าจะขอให้ ป.ป.ช. ทบทวนได้) ถ้าทำได้ ก็อาจไม่ให้มีอุทธรณ์ ถ้าติดใจก็ไปศาลเลย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีความเห็นแตกต่างจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในทางที่เป็น คุณต่อผู้ถูกกล่าวหา อาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาทบทวนได้ ทั้งนี้ คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นที่สุด

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด ทั้งนี้ ภายใน ๑๐ ปี นับแต่ วันที่กระทำความผิด (เทียบเคียงมาตรา ๔๔๘ ปพพ) และมีให้นำกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่า ด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ในเรื่องระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยหรือสั่ง ลงโทษ มาใช้บังคับ (แต่ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา เช่น ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ)

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น ให้ส่ง สำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อไป

ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่ง มิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ถือว่าผู้ถูก กล่าวหาเป็นผู้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยให้ส่งสำนวนการไต่สวนแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้ถูก กล่าวหา เพื่อสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกต่อไป (กรณีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องร้ายผิด มีเขียนหรืออ้างว่า เป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่) การทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในที่นี้ ไม่ใช่เป็น ความผิดอาญาใช่หรือไม่ (ถ้าใช่ ต้องระวังจะสับสนกับความผิดต่อหน้าที่ใน ป.อาญา)

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหาร ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน (ตรวจดู กม. ท้องถิ่นว่าใช้ คำ “ถอดถอน” หรือไม่) (ตรวจสอบแล้วพบว่าใช้คำนี้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการ ลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒) เพื่อดำเนินการ ถอดถอนจากตำแหน่งด้วย และให้ถือว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด (แรงไปไหม ช้ำกับลักษณะต้องห้ามของนักการเมืองหรือไม่)

(ม. ๑๒๗-๑๒๘ ให้นำหนังสือข้อสังเกต สนง. ศาลยุติธรรม วันที่ ๓๑ กค. ๖๐ มา พิจารณาประกอบด้วย)

มาตรา ๑๒๙ เมื่อได้รับสำนวนการไต่สวนตามมาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

พิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน และให้ส่งคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง (ดูข้อสังเกต ม.๑๒๗ วรรคสอง)

มาตรา ๑๓๐ หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือประธานกรรมการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือผิดกฎหมาย ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา (ประธาน ก.ทั้งหลายไม่มีวินัย จะลงโทษอย่างไร และ ก.ที่พูดถึง หมายถึง ก.อะไร รวม กต กสป กอ ด้วยหรือไม่)

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการทางวินัยหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ (อำนาจที่ให้เลือกทำ น่าจะเกิดปัญหาได้)

มาตรา ๑๓๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๒๘ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชา (ยังขาดผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน?) ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาต่างๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหน้าคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองเพราะถูกลงโทษตามมาตรา ๑๒๗ ให้ศาลปกครองแจ้งให้ ป.ป.ช. ทราบ และให้ ป.ป.ช. มีสิทธิยื่นคำร้องได้เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดี (หาก้อยค่าให้สอดคล้องกับ พรบ.จัดตั้งศาลปกครอง) สืบเนื่องจาก—การถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร จะยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีเพื่อเป็นคู่ความฝ่ายที่สามเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คู่คุ้มครอง หรือบังคับตามสิทธิและอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ได้

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐผู้ใด มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป และให้ผู้นั้นรับผิดชอบทางอาญาด้วย

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (เขียนอีกบทหนึ่งทำนองเดียวกันนี้ แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งคือ ถ้า ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน ไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือออกคำสั่งโดยไม่ชอบ ให้ได้รับโทษเท่ากัน)

ส่วนที่ ๕

การดำเนินคดีกรณีจิตใจไม่เย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

มาตรา ๑๓๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดจิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๙๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้เป็นตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชี และ

(๒) ให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลหรือว่าความ หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาวินิจฉัย (มี ม.๑๑๔ เป็นบทรวมอยู่แล้วไม่ใช่หรือ)

ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดเป็นเวลาห้าปี (ดูจะซ้ำ ๆ กับ ม.๑๐๔) (ควรมีบทยกเว้นว่าถ้าหลงลืมและมีจำนวนไม่เกินร้อยละ ๕ ก็ไม่ถือว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน)

มาตรา ๑๓๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจิตใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถือเป็นการฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยแล้วแต่กรณี เว้นแต่เป็นข้อผิดหลงเล็กน้อย หรือมิได้มีเจตนากระทำผิด (ลงโทษทางอาญาแล้วกลับมาถือว่าไม่ผิดวินัย ก็ชอบกลอยู่ เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นตามข้อสังเกตในมาตรา ๑๓๔)

ส่วนที่ ๖

การฝ่าฝืนทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง หรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ??

มาตรา ๑๓๖ ในกรณีมีการเข้าชื่อกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๕๖ ว่ามีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมอย่างร้ายแรงและเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว หากมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เห็นว่ามีผู้ นั้นมีพฤติการณ์หรือกระทำความผิดตามที่ไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย

เมื่อศาลฎีกาประทับรับฟ้องตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับ การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. ดำเนินคดีในศาลแทนก็ได้ (ซ้ำกับที่เขียนมาแล้วใน ม.๑๑๕)

มาตรา ๑๓๗ ต้องเริ่มต้น เมื่อปรากฏต่อ ป.ป.ช. ว่ามีการฝ่าฝืน ม.๑๔๔ ก็ให้ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน ถ้ารู้มาเพราะเจ้าหน้าที่มาแจ้งให้ทราบ ต้องดำเนินการมิให้เปิดเผยชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้แจ้ง (การเปิดเผยให้มีโทษรุนแรงใกล้เคียงกับประหารชีวิต) การสอบสวนเรื่องนี้ให้สอบได้เป็นเวลา ๒๐ ปี นับแต่วันที่เกิดเหตุ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามีกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งและ (หรือ) วรรคสอง เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย หรือการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๑๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว เห็นว่ากรณีมีมูล ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไป และให้นำความในมาตรา ๑๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับ (ซ้ำกับ ม.๑๑๕)

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามีกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าได้บันทึกข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือหรือมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ให้พ้นจากความรับผิด (ควรรวมกรณีที่กลับใจให้การเป็นพยานด้วย)

การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น

มาตรา ๑๓๙ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด คณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาลรัฐธรรมนูญหรือบุคคลใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งตามมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ มิได้ (มีโทษใหม่)

ส่วนที่ ๗

การเพิกถอนสิทธิหรือการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เสนอให้ตัดบทบัญญัติในส่วนนี้ เนื่องจากเป็นกรณีที่มีหน่วยงานอื่นดำเนินการอยู่แล้ว โดยให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานนั้นๆ ดำเนินการ โดยไม่ต้องดำเนินการเอง ร่าง ม. ๔/๒ เพียงพอแล้ว แต่ควรคง ร่าง ม. ๑๔๒ ที่มีเนื้อหาเช่นเดียวกับ ม. ๘๙ พรบ. ปปช. ปัจจุบันหรือไม่

มาตรา ๑๔๐ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ และปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องหรือคำกล่าวหา การตรวจสอบหรือการไต่สวนว่า การกำหนดนโยบาย หรือการออกข้อกำหนดที่มีลักษณะเป็นการออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต หรือการอื่นใด เป็นเหตุให้รัฐเกิดความเสียหายในลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยมิชอบ หรือถือว่ามีการใช้อำนาจไปในทางทุจริต หรือมีลักษณะเป็นการให้สัญญาสัมปทานที่เป็นการผูกขาด ตัดตอนให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อเพิกถอนการกระทำดังกล่าวได้ (แปลว่าอะไร) เอาออกดีกว่า

————— ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางมิชอบโดยการอนุมัติ อนุญาต หรือการออกคำสั่ง หรือให้ประโยชน์แก่บุคคลใดที่มีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือการออกเอกสารสิทธิที่ดินอันเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการที่หน่วยงานของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร (จะทำอะไร)

มาตรา ๑๔๑ ในกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้มีส่วนได้เสียว่าเจ้าหน้าที่ในหน่วยของรัฐมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและเป็นเหตุที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐนั้น หรือมีลักษณะของการกระทำที่เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อภาคเอกชน หรือมีการจัดซื้อจัดจ้างที่แพงเกินความเป็นจริงหรือการเปิดเผยราคากลางโดยไม่สมเหตุสมผลโดยมุ่งหมายเพื่อมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาอันมีลักษณะเป็นความผิดตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนการกระทำ หรือยกเลิกการเสนอราคาในครั้งนั้นได้ และให้มีอำนาจในการเรียกค่าเสียหายกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสนอราคาดังกล่าวได้ด้วย (ต้องเขียนให้รัดกุมกว่านี้ มิฉะนั้น ปปช. จะกลายเป็นนักเลงระรานเขาไปทั่ว) งานของ สตง:

————— ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ และได้มีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐไปแล้วด้วย

มาตรา ๑๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลความผิดตามมาตรา ๗๔ นอกจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๒๗ แล้วหากปรากฏข้อเท็จจริงในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาต (ไปไกล

เกินไป จะทำให้งานราชการหยุดชะงักได้) ให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตด้วย ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับรายงานดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๐ มาใช้บังคับ เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้บังคับบัญชาด้วยโดยอนุโลม และอาจต้องรับโทษทางอาญาด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๓ ในการฟ้องคดีปกครองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอื่น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งผู้ว่าคดี ป.ป.ช. เพื่อดำเนินคดีแทนแล้ว ให้ผู้ว่าคดี ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินคดีในชั้นศาลได้ (ซ้ำกับ ม.๑๑๔)

หมวด ๔/๑

การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน

ข้อสังเกตจากร่าง ม. ๔๐/๑

- (๑) ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ตั้งแต่ผู้ช่วยพนักงานไตสวน แจ้งทรัพย์สินไว้กับ สตง. (หาทางเขียนให้ สตง. เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (นำไปเขียนไว้ในร่าง ม.)
- (๒) เมื่อมีการร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ทำผิด ให้ สตง. เป็นพนักงานไตสวน สอบแล้วส่งให้ ป.ป.ช. พิจารณา

ข้อสังเกตจากร่าง ม. ๖๐

ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่สุจริต (ไม่ต้องมีการสอบสวนเหมือนข้าราชการ) ให้ ป.ป.ช. สั่งให้พ้นจากราชการได้ โดยให้ถือเสมือนว่าตำแหน่งถูกยุบ แต่อาจต้องได้คะแนนมติสูงหน่อย เช่น สองในสาม

ข้อสังเกตจากร่าง ๙๔ จะควรแก้ไขไหนที่จะให้ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีทรัพย์สินต่อ สตง. (โดยยื่นต่อคณะกรรมการ เพื่อจะได้ตรวจสอบความมีอยู่จริงได้)

ข้อสังเกตจากร่าง ๙๕ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ไตสวนยื่นบัญชีทรัพย์สินรวมทั้งกองที่ กำหนดแบบด้วย

มาตรา ๑๕ ๑๔๓/๑ (ย้ายจากร่าง ม. ๑๕) ให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประธานวุฒิสภาเมื่อรับเข้าตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๔ มาตรา

๙๕ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๙๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอาจมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการเป็นการเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาก็ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป พนักงานได้ส่วน และเจ้าหน้าที่สำนักงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งต่อผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เป็นอำนาจของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

บัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง จะเปิดเผยได้แต่เฉพาะกรณีที่ต้องดำเนินการตามวรรคสาม หรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาดและได้รับการร้องขอจากศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรณีที่เจ้าของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นยินยอมให้มีการเปิดเผย ซึ่งในกรณีนี้ ให้ประธานวุฒิสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นการเลือกปฏิบัติ เพราะกรณีคนอื่นบังคับให้เปิดเผย การเปิดเผยควรทำ แต่ทำในลักษณะสรุป หรือทำอย่างเดียวกับที่กำหนดให้คนอื่นทำ

ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินประธานวุฒิสภาจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีของบุคคลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง แล้วแต่กรณี และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๓/๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เชื่อมโยงกับ ม. ๕๗ ร่าง พรป วิ คดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง)

มาตรา ๑๔๓/๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่และหรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร เมื่อหากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีความเห็นสมควรสั่งให้มีการกระทำตามที่กล่าวหา ให้ประธานรัฐสภาส่งเสนอเรื่องไปยังประธานศาล

ฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (เชื่อมโยงกับ ม. ๕๐ ร่าง พรป วิ คดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง) จากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์เพื่อไต่สวนหาข้อเท็จจริง (เขียนให้เหมือนกับ รธน)

การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะกรรมการไต่สวน และบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญารวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ ป.ป.ช. เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย(แปลว่าอะไร จะทำอะไร)

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หน้าที่และอำนาจ วิธีการไต่สวน ระยะเวลาการไต่สวน และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของคณะผู้ไต่สวนอิสระ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ(วรรคนี้ไม่ต้องมี อยู่ใน กม.วิธีพิจารณาแล้ว)

มาตรา ๑๔๓/๔ (แบบ ๑ ตามที่ท่านประธานฯ ให้แนวทางในการประชุมที่ระยอง)
 ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีผู้ร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งไปยังผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาเสนอรายชื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นและจัดทำสำนวนเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้บังคับกับการไต่สวนเบื้องต้นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหา

มาตรา ๑๔๓/๔ (แบบที่ ๒ ตามที่ท่านประธานฯ ให้แนวทางในร่าง พรป. คตง.)
 เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลภายในสำนักงาน ในกรณีตรวจพบหรือมีผู้ร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในการนี้ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมอบหมายดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งสำนวนการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการไต่สวนหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวน

การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการและผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนไต่สวนจากผู้ว่าการ

หมวด ๕

การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๔๔^{๑๑} ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มี มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือ ผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้ง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ใคร) เพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานใน คดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการ พิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย (ทำไม ป.ป.ช.ไม่ทำเอง ไปแจ้งหน่วยงาน ก็ เท่ากับเปิดตัวตนคนเหล่านั้น)

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่าง หนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มี ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการ ดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้น เขียนอย่างนี้เป็นการเฉพาะตัว ตายไปแล้วจึงมาไม่ได้) มีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อ ขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

มาตรา ๑๔๕ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินหรือหนี้สินของบัญชีทรัพย์สินและ หนี้สิน หากผู้ใดชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบ รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการชี้ช่องแจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาลแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิ ได้รับเงินสินบนตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคล ตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีเงินสินบนแก่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔ แล้วแต่กรณีจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ได้ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง? วกวน) เดิมเคยจ่ายไหม จ่ายยังไง มีระเบียบว่าอย่างไร

มาตรา ๑๔๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๔๔วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคล ดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้ เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ

^{๑๑} ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : การกันตัวผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานของสำนักงาน ป.ป.ช. ควรกระทำ โดยมีเหตุผลโดยชัดเจนมิให้ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดที่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนและจำนนต่อหลักฐานหรือกระทำการกัน ตัวบุคคลที่เป็นตัวการสำคัญ ทั้ง ๆ ที่มีพยานหลักฐาน พยานเอกสาร หรือพยานบุคคลที่สามารถเอาผิดต่อบุคคลดังกล่าวได้

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นตามอำนาจหน้าที่ จะฆ่าคนนั้นหรือใจ ถ้าจะให้รางวัลหรือยกย่อง ป.ป.ช. น่าจะยกย่องเอง

มาตรา ๑๔๗ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อ บุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามิพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และอาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและ สิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่าระดับและตำแหน่งที่ บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม (น่าจะยาก เหมือนฆ่าเขาทั้งเป็น)

มาตรา ๑๔๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำ ความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน (ดู ม. ๑๓๘ วรรคสอง ว่าจะซ้ำ หรือเขียนรวมกันได้อย่างไร)

มาตรา ๑๔๙ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้และเปิดเผยราคากลางไว้ในประกาศจัดซื้อจัดจ้างรวมถึงแสดงแหล่งที่มาของราคากลาง และให้เปิดเผยรายชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐด้วย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่มีการทำสัญญา ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐต่อกรมสรรพากรโดยใช้เกณฑ์คงค้าง นอกเหนือจากบัญชีปกติที่ยื่นประจำปี เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็น

คู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐดังกล่าวทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (เกินไปหรือเปล่า)

ในกรณีที่ปรากฏจากการตรวจสอบหรือการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกรณีมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการชำระภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประสานงานและสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับเรื่องดังกล่าวไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรในการกำหนดมาตรการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐรับไปปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการในเรื่องนั้นแล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้ (เท่ากับเข้าไปแทรกแซงการทำงานของหน่วยงาน แล้วมีหลักประกันอะไรว่าถ้าทำตามนั้นแล้วจะไม่เสียหาย และถ้าเสียหายขึ้นมา จะโทษใคร หรือ ปปช. จะรับผิดชอบ)

มาตรา ๑๕๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๙ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของราคากลางที่ประกาศกำหนด หากพบว่าราคากลางมีความไม่เหมาะสมอันเป็นช่องทางในการใช้จ่ายเงินงบประมาณไปโดยมิชอบ หรือไม่เกิดประโยชน์ คุ่มค่าหรือ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในลักษณะผิดวินัยการเงินการคลัง ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

ในการรับและตรวจสอบบัญชีแสดงรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสรรพากรมีอำนาจในการรับและตรวจสอบภาษีเงินได้ของบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐว่ามีภาระภาษีถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เพื่อดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น

ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐที่บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นคู่สัญญา หากพบว่ามีธุรกรรมทางการเงินที่ผิดปกติก็ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม หากพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามกฎหมาย

หน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนไม่ประกาศราคากลาง ให้ถือว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความผิดทางวินัยหรือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือต้องพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ปัจจุบันการจัดซื้อจัดจ้าง มีกฎหมายออกมาโดยเฉพาะแล้ว การกำหนดราคากลาง ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมายนั้นก็คงจะมี

ทั้งนี้ ในการตรวจสอบราคากลางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ไม่น่าจะใช้เรื่องของกฎหมาย ปปช.

มาตรา ๑๕๑ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งได้รับมอบหมาย หรือดำเนินการแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างเพียงพอ (ตัวเองมีพอก็ควรพอใจแล้ว)

มาตรา ๑๕๒ ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ที่พบการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน มีหน้าที่ต้องร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดต่อพนักงานสอบสวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นความผิดวินัย หรือความผิดอาญา แล้วแต่กรณี (มีกฎหมายกำหนดอยู่แล้วว่าเมื่อทำผิดวินัยจะต้องดำเนินการทันที เมื่อสอบสวนแล้วพบว่าเป็นความผิดอาญา เขาก็ต้องไปดำเนินการตามหน้าที่อยู่แล้ว)

มาตรา ๑๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการเปิดเผยกระบวนการและขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคดีที่อยู่ระหว่างการไต่สวนเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้ โดยให้มีการจัดทำข้อมูลดังกล่าวไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของบุคคลและผลกระทบต่อรูปคดีด้วย (แนใจหรือว่าจะทำได้ และจะเป็นผลดี)

หมวด ๖

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

ข้อสังเกต

(๑) ใช้อัตราโทษที่ไม่เท่ากันระหว่าง ร่าง ปปช. กับร่าง กม. ขัดกัน

(๒) ให้ใช้กรณีคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายว่าด้วยคณะผู้ไต่สวนอิสระ กรณีกรรมการ ปปช. ทำผิดกรณีกฎหมายขัดกัน

(การพิจารณาต่างๆ ให้ดูประกอบ ร่าง ม. ๕ (๑) พรบ ขัดกัน)

มาตรา ๑๕๔ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี (มาตรา ๑๗ พรบ.ขัดกันใช้คำว่า “หน้าที่”)

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๓) รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ

รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (แก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับ รรณ. มาตรา ๑๘๔ (๒) และเพิ่มถ้อยคำให้สอดคล้องกับข้อ (๑) และ (๒))

(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้าง ในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (เขียนไม่ดี เริ่มต้นเหมือนห้ามทุกคน แต่พอเอาเข้าจริง ห้ามเฉพาะคนที่ ป.ป.ช.เลือก) ควรมีกรอบให้ถือหุ้นได้บ้าง (มีนิยามคำว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้แล้ว และไม่ควรถูกกำหนดกรอบให้แคบลงอีก)

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำโดยอาศัยอิทธิพลของเจ้าหน้าที่ของรัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง และบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสและบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นที่ดำเนินการในลักษณะผู้ใช้ ผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐให้กระทำการด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เพิ่มถ้อยคำตาม รรณ. มาตรา ๑๘๔ วรรคท้าย และ พรบ.ขัดกัน มาตรา ๕ วรรคสี่และวรรคห้า)

คู่สมรสตามวรรคสามให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

มาตรา ๑๕๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ มาใช้บังคับกับการดำเนินกิจการของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม เว้นแต่การเป็นผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละห้า(มากไปมั้ง) ของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งมีใช้บริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕๔ (๒) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กว้างไป ครอบคลุมหมดทุกคนไม่ว่าจะมีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือไม่) (มาตรา ๕ วรรคสอง พรบ.ขัดกัน กำหนดไว้เพียงห้ามเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นเกินร้อยละห้าของนิติบุคคลนั้น)

(ข้อสังเกต มาตรา ๙ พรบ.ขัดกันกำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจากตำแหน่งไม่ถึงสองปีกระทำการจำกัดเพียงสองประเภทเท่านั้น ต่างจากกรณีนี้)

(ร่าง ม. ๑๕๕ ดู ร่าง ม. ๙)

มาตรา ๑๕๖ บัญญัติมาตรา ๑๕๔ มีให้นำมาใช้บังคับกับการดำเนินกิจการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด (ไม่ว่าจะต้องมีเงื่อนไข) มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเข้าร่วมทุน

มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบุคคล (บุพการี ผู้สืบสันดาน ละ) เว้นแต่จะนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา(ตามประเพณีนิยม?) หรือเป็นสิ่งที่ได้รับตามจำนวนที่สมควรตามปกติประเพณีนิยมในการปฏิบัติหน้าที่ หรือตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (นำถ้อยคำมาจากมาตรา ๗ พรบ.ขัดกัน)

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปี ด้วยโดยอนุโลม

(มาจากมาตรา ๗ วรรคสาม พรบ.ขัดกัน ซึ่งในพรบ.ขัดกันกำหนดรวมตลอดถึงญาติด้วย แต่ใน รธน. มาตรา ๑๘๔ วรรคสาม รวมถึงคู่สมรส บุตร และบุคคลอื่นที่เป็นผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการหรือผู้ได้รับมอบหมาย)

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม (สองปีนานไปไหม) (ม. ๙ (๒) พรบ.ขัดกัน จำกัดเพียงการรับเงินจากธุรกิจเอกชนที่เคยกำกับเท่านั้น)

มาตรา ๑๕๘ บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย (เขียนเพื่ออะไร)

** ข้อสังเกตในส่วนของอัตราโทษที่ไม่เท่ากันระหว่าง ร่าง ปปช. กับร่าง กม. ขัดกันพบว่า

- ร่างปปช. มาตรา ๒๐๑ ปปช. กำหนดให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- พรบ.ขัดกัน มาตรา ๒๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นใด กระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๗

การบูรณาการงบประมาณตามยุทธศาสตร์ชาติ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ปปช ไม่ใช่คณะรัฐมนตรี เขามีกฎหมายว่าด้วยวิธีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา ๑๕๙ ในหมวดนี้

“ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” หมายความว่า แนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

“แผนปฏิบัติการประจำปี” หมายความว่า แผนปฏิบัติการที่แปลงจากยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามประเด็นยุทธศาสตร์ในลักษณะของโครงการหรือกิจกรรมในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ไม่ว่าโครงการหรือกิจกรรมนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

“งบประมาณ” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามประเด็นยุทธศาสตร์และพื้นที่จังหวัด ยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี

มาตรา ๑๖๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๖๑ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ บ.ป.ช.” มีอำนาจและหน้าที่ในการบูรณาการงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแผนปฏิบัติการประจำปี

มาตรา ๑๖๒ ให้คณะกรรมการ บ.ป.ช. ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี และประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานกรรมการร่วม
- (๒) รองนายกรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการ
- (๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
- (๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ
- (๖) ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการ
- (๗) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ
- (๘) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการ
- (๙) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๑๑) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๑๒) เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นกรรมการ
- (๑๓) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๑๔) เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกรรมการ
- (๑๕) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๑๖) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๑๗) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์ ด้านละหนึ่งคน ที่นายกรัฐมนตรีและประธานกรรมการ-บ.ป.ช. ร่วมกันแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๑๘) เลขาธิการคณะกรรมการ-บ.ป.ช. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ-บ.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือภาคเอกชนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

องค์ประชุมและการประชุมของคณะกรรมการ-บ.ป.ช. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ให้สำนักงาน บ.ป.ช. ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ-บ.ป.ช. และหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ-บ.ป.ช. มอบหมาย

มาตรา ๑๖๓ ให้คณะกรรมการ-บ.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแบบบูรณาการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้ครอบคลุมทั้งในเชิงประเด็นยุทธศาสตร์และในเชิงพื้นที่ในแต่ละจังหวัด รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายอื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พิจารณากรอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) กำหนดนโยบาย-หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด การจัดทำและการบริหารงบประมาณจังหวัด

(๔) พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และคำขอของงบประมาณของจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดมาตรการในเชิงยับยั้งการทุจริตในกรณีที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศ หรือพิจารณาสั่งการเร่งด่วนไปยังส่วนปฏิบัติการพิเศษ เพื่อดำเนินการตรวจสอบหรือออกคำสั่งยับยั้งการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐหรือโครงการต่าง ๆ ที่ส่งไปในทางทุจริตหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

(๖) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๗) การบริหารและสนับสนุนปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแบบบูรณาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๘) รายงานผลการดำเนินงานพร้อมทั้งข้อสังเกตตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. มอบหมาย

— ให้มีการประชุมคณะกรรมการ บ.ป.ช. อย่างน้อยปีละสองครั้ง

— มาตรา ๑๖๔ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๗) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

— กรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งได้อีก แต่ต้องไม่เกินสองวาระ

— ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้พ้นจากตำแหน่งตามวาระดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

— มาตรา ๑๖๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๗) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

— (๑) ตาย

— (๒) ลาออก

— (๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

— (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

— (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

— (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

— (๗) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

— (๘) ขาดการประชุมสองครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลอันควร

— มาตรา ๑๖๖ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๖๒ (๑๗) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีและประธานกรรมการ บ.ป.ช. ร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตนแทน

— มาตรา ๑๖๗ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ บ.ป.จ.” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด (ฝ่ายทหาร) หอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงาน บ.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

— ให้คณะกรรมการ บ.ป.จ. มีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเหลืองานได้ไม่เกินสองคน

.....องค์ประชุมและการประชุมของคณะกรรมการ บ.ป.จ.ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

.....มาตรา ๑๖๘ ให้คณะกรรมการ บ.ป.จ.มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

-(๑) ศึกษา วิเคราะห์ปัญหาการทุจริต ความไม่โปร่งใส หรือข้อบกพร่องจากการ
ดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลภายในจังหวัด
-(๒) จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนและศึกษาวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบการดำเนินงาน
ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในจังหวัด
-(๓) ดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์เร่งด่วนของจังหวัดที่ได้จัดลำดับไว้ด้วยกลไก
ของหน่วยงานหรือองค์กรภายในจังหวัด เพื่อให้เกิดมีส่วนร่วมจัดทำกิจกรรม โครงการ หรือโครงการ
สหยุทธ์ระดับจังหวัด
-(๔) สนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ระดับชาติ
-(๕) กำกับ ดูแล ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภายในจังหวัด และรายงานผล
ต่อคณะกรรมการ บ.ป.ช. ไตรมาสละหนึ่งครั้ง
-(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติ
หน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ บ.ป.จ. มอบหมาย

.....มาตรา ๑๖๙ การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี การจัดทำและการบริหาร
งบประมาณตามประเด็นยุทธศาสตร์และในเชิงพื้นที่ในแต่ละจังหวัด รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายอื่นรวมถึง
การเสนอของบประมาณต่อคณะรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการ
บ.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

.....มาตรา ๑๗๐ ให้คณะกรรมการ บ.ป.ช. คณะกรรมการ บ.ป.จ. คณะอนุกรรมการ
หรือคณะทำงานที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. หรือคณะกรรมการ บ.ป.จ. แต่งตั้ง มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม
ตามที่คณะกรรมการ บ.ป.ช. กำหนด

หมวด ๗ ๘

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑

การจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ และการบริหารราชการ

มาตรา ๑๗๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ
มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ บ.ป.ช. และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

(มาจาก ม. ๕๐ ร่าง พรป. กกด.)

มาตรา ๑๗๒ สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ ดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการบรรลุลักษณะกิจและหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไป โดยมีประสิทธิภาพตามมติหรือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือ ส่งเสริม และ สนับสนุนในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และกรรมการหน้าที่ขององค์กรอิสระ ส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(เทียบเคียง พรป. กกด. มาตรา ๕๑ (๑) และ (๒))

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ควรต้องมีเงื่อนไขในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ) (ความร่วมมือระหว่างประเทศ ตามกฎหมายปัจจุบันมีเพียงความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา^{๑๒})

(ให้เพิ่มอำนาจหน้าที่ ในการรวบรวม วิเคราะห์ ข้อมูลการทุจริต เพื่อเสนอมาตรการ ป้องกันการทุจริต

(๓/๑) รวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

(เทียบเคียงมาตรา ๕๑ ๖.๒ (๔) พรบ. ปปท.)

(๔) รับรายงาน เก็บรวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษาวิเคราะห์ รายงานการทำ ธุรกรรมที่ส่งให้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๕) เก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สินที่ได้มีการยึดอายัด หรือที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวแทน

(๖) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการ การเมือง และประชาชน

^{๑๒}การถ้อยที่ถ้อยอาศัยในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า “การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(๗) บุรณาการในการจัดทำยุทธศาสตร์ ประสาน และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ไม่ต้องเขียน)

(๘) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือ ภาคเอกชน (ควรมีบทบัญญัติว่าถ้าเขาถามมาแล้วต้องตอบภายในสามสัปดาห์ ถ้าไม่ตอบให้ถือว่าเป็น การฝ่าฝืนจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง)

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และตามที่กฎหมาย บัญญัติ

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจออก ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. (กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗๒/๗ (๒) แล้ว)

ย้ายส่วนที่ ๒ การบริหารสำนักงาน ป.ป.ช. มาทั้งหมด

(ย้ายมาตรา ๑๘๒ มาเป็นมาตรา ๑๗๒/๑)

มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๗๒/๑ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและ ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดแบ่งส่วนงานราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอบเขตหน้าที่ ของส่วนงานราชการดังกล่าว (ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ การไม่ขยายขั้นตอน การประหยัด)

(๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และ ค่าตอบแทนหรือสิทธิและประโยชน์อื่นของเลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน การ กำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การ เลื่อนตำแหน่ง การลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การพ้นจากตำแหน่ง การ ประเมินผลการปฏิบัติราชการ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่ง พักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการและลูกจ้าง เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ นี้ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การโอน การถอดถอน การกำหนดมาตรฐาน ทางจริยธรรม สมรรถภาพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจาก ตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขาธิการและข้าราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน การโอนและการเทียบชั้นเพื่อแต่งตั้งข้าราชการประเภททั่วไปให้ดำรงตำแหน่งสาขากระบวนการ ยุติธรรม (มายังไง)

(เทียบเคียงมาตรา ๕๒ (๑) (๒) พรป. กตต.)

(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการ ของสำนักงาน ป.ป.ช.

(๕) การลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงานวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตาม ประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี (ควรใช้วันหยุดตามมติคณะรัฐมนตรี เว้นแต่ ป.ป.ช. จะเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราว)

(๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบกายของกรรมการ ป.ป.ช. เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน-ป.ป.ช.

(๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็น ผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมตลอดทั้ง อัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย หรือค่าตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว (เทียบเคียงมาตรา ๔๙ (๘) พรป. กสม.)

(ค่าตอบแทนของที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ เดิมอยู่ในร่างมาตรา ๒๖ (๔) หาก กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ตอนต้นแล้ว ก็ไม่ต้องบัญญัติไว้ในส่วนนี้อีก)

(๘) การแต่งตั้งคณะกรรมการ บุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย (การแต่งตั้งอนุกรรมการ มีอยู่ในมาตรา ๔๐/๑ ส่วนการแต่งตั้งคณะบุคคลอยู่ใน มาตรา ๑๙ (๑๕))

(๙) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของ สำนักงาน ป.ป.ช. (ไม่น่าจะใช้หน้าที่ ป.ป.ช.)

(๑๐) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้าง ของสำนักงาน เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทน พิเศษอื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (กำหนดใน (๒) แล้ว)

(๑๑) ช่วยเหลือและสนับสนุนในกรณีข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกฟ้อง คดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีอื่น รวมทั้งการให้เงินช่วยเหลือจากการถูกดำเนินคดีหรือการไปเป็น พยานศาล

(๑๒) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการ สำนักงาน-ป.ป.ช.

(๑๓) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้ง การลาหยุดราชการและการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่น วินัย การสอบสวนและการลงโทษ ทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.

(เรื่องบางเรื่องควรวางหลักเกณฑ์และให้สำนักงานเป็นคนออก) (อยู่ในมาตรา ๑๓๒/๗ (๒))

(๑๔) กำหนดประมวลจริยธรรมของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (ย้ายไป ๑๓๒/๕)

(๑๕) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการ และ คณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง (ค่าตอบแทนพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๒๖ ซึ่งจะมีการปรับปรุงไปรวมเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการเข้าด้วยกันต่อไป)

(๑๖) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ เอกสารและข้อมูลดังกล่าวต้องอยู่ในรูปแบบ วิธีการหรือช่องทางที่คนพิการสามารถ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วย (ถ้าทำอย่างนี้จะเอาเงินที่ไหนมาทำ)

(๑๗) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวตามมาตรา ๑๗๒ (๕)

การดำเนินการตาม (๑) ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว

การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ และภาระความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของข้าราชการและลูกจ้างแต่ละสายงานและระดับด้วย

ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร โดยจะกำหนดให้มีคณะบุคคลเพื่อกำกับ ดูแล หรือพิจารณาคำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์ที่เป็นอิสระด้วยก็ได้

(เทียบเคียง พรป. กกต. มาตรา ๕๒)

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗๒/๒ ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(มาตรา ๕๐ พรป. กสม.)

(**ข้อสังเกต ร่างมาตรา ๑๙๒^๓) กำหนดแยกประเภทเงินเดือนของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่สาขาทั่วไปให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน)

^๓ร่างมาตรา ๑๙๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยคำนึงถึงการดำรงตนในวิชาชีพและความเป็นอิสระ รวมถึงการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่เทียบเคียงได้กับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม และเมื่อตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

สำหรับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการประเภททั่วไป ให้นำบัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีคณะรัฐมนตรีกำหนดเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการทั่วไป ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในหลักเกณฑ์เดียวกันด้วย และการใดที่มีได้บัญญัติไว้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งรวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘๓ ๑๗๒/๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๗๒/๒ ให้มี คณะกรรมการองค์รกรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็น ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยมีเลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานได้ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ทำหน้าที่ในฐานะองค์รกรกลางบริหารงานบุคคล และมีอำนาจกำหนดตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดย เทียบเคียงกับการกำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎหมายที่บัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกัน (เขียนสั้น ๆ ก็ได้)

การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่ง ในสาขากระบวนกรยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไปโดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และอำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์รกรกลางบริหารงานบุคคล คำว่า “ก.พ.” ให้ หมายถึงคณะกรรมการองค์รกรกลางบริหารงานบุคคล และ คำว่า “ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วน ราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการ บริหารงานบุคคลร่วมเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์รกรกลางบริหารงานบุคคลก็ได้

ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการองค์รกรกลาง บริหารงานบุคคล มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะอนุกรรมการข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการสามัญ ประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์รกรกลางบริหารงานบุคคล และ คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. แล้วแต่กรณี กระทรวงช่วย (เขียนสั้นให้ใช้กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนมาบังคับ เว้นแต่ ป.ป.ช. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ส่วนจะให้ใครเทียบกับอะไร ก็เขียนขึ้นได้)

(เทียบเคียงมาตรา ๖๑ พรป. สตง. และมาตรา ๕๑ พรป.กสม.)

(มาตรา ๑๗๒/๔ ย้ายมาจากมาตรา ๑๘๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘๔ มาตรา ๑๘๕ และ มาตรา ๑๘๗)

มาตรา ๑๗๒/๔ การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. สำนักงาน ให้เป็นไป ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้จำแนกประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งในสาขา กระบวนกรยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไป โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและ อำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น (ความในมาตรา ๑๘๓ วรรคสอง)

(๑) ในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ในสาขากระบวนกร ยุติธรรมนั้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ยุติธรรม และตำแหน่งประเภทวิชาการยุติธรรม โดยจะต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับ ตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษา กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขา อื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีใน ชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (ควรนึกถึง สาขาหลัก ๆ เช่น วิศวกรรม บัญชี การเงิน คอมพิวเตอร์ แล้วมาผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการสอบสวน ไต่สวน ที่มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่าหนึ่งปี) (ความในมาตรา ๑๘๕ และมาตรา ๑๘๗)

(๒) สำหรับตำแหน่งข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่ง ตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภท วิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้ (ความในมาตรา ๑๘๕ วรรคสอง)

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานไต่สวนจากข้าราชการสำนักงานตาม (๑) โดย หัวหน้าพนักงานไต่สวนให้แต่งตั้งจากพนักงานไต่สวนในระดับชำนาญการขึ้นไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (ความในมาตรา ๑๘๗ วรรคสอง)

ในส่วนของตำแหน่งทางบริหารนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศ กำหนด (ความในมาตรา ๑๘๕ วรรคท้าย)

มาตรา ๑๘๗ ในการกำหนดตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขากระบวน ยุติธรรม อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับ ดังนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการยุติธรรม มีระดับ ดังนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการยุติธรรม มีระดับดังนี้

(ก) ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน

(ข) พนักงานไต่สวน ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง และระดับ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนจากข้าราชการสาขา กระบวนยุติธรรม ตาม (๑) (๒) และ (๓) (ข) ยกเว้นพนักงานไต่สวนระดับต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (อ่านไม่เข้าใจ)

การเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขากระบวน การยุติธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยให้คำนึงถึงผลงาน ความประพฤติ สมรรถนะ การลงโทษทางวินัย คุณภาพ ปริมาณ การรักษาวินัย ความประพฤติ คุณธรรม และจริยธรรม มาประกอบการพิจารณา

(ควรมีบทบัญญัติว่าเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่คนใดไม่สุจริตให้สั่งพักงาน ถ้าสอบแล้วมีมูลถ้ามีหลักฐานชัดเจนให้ไล่ออก และดำเนินคดีอาญา ถ้าหลักฐานไม่ชัดเจนแต่มีมลทิน ให้สั่งให้พ้นจากงานทันที)

มาตรา ๑๗๒/๕ ให้คณะกรรมการออกข้อกำหนดทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ทั้งนี้ ข้อกำหนดทางจริยธรรมดังกล่าวต้องระบุด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ใดกระทำการใดโดยไม่สุจริตหรือเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้ใดในการปฏิบัติหน้าที่หรือในการดำเนินการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในระหว่างนั้น ให้คณะกรรมการย้ายผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่หรือจากห้องที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ทันที

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่เลขาธิการด้วยโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนได้

(มาจากมาตรา ๕๓ ร่าง พรป. กกต)

(มาตรา ๑๗๒/๖ ย้ายมาจากมาตรา ๑๗๙)

มาตรา ๑๗๙ ๑๗๒/๖ (แก้ไขเป็นทำนองเดียวกับ กกต.) ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการจะกำหนดให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

(เทียบเคียง พรป.กกต. มาตรา ๕๔ และ พรป.สตง. มาตรา ๖๔)

ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้ เลขาธิการ จะมอบอำนาจหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๘)

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ เลขาธิการ และรอง อยู่ไหน

มาตรา ๑๗๒/๕ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ เป็นกลาง และปราศจากอคติทั้งปวง มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกินหกสิบปีในวันที่ได้รับแต่งตั้งและมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีในขณะดำรงตำแหน่ง เลขาธิการ และมีคุณสมบัติ ประสพการณ์ และความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของสำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (นำมาจากมาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง)

(เทียบเคียงมาตรา ๔๕ พรป.ผู้ตรวจการแผ่นดิน และมาตรา ๕๕ พรป.กกต.)

มาตรา ๑๘๐ ๑๗๒/๖ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๕ วรรคสอง)

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กำหนดไว้เป็น
คุณสมบัติเลขาธิการในมาตรา ๑๗๒/๕ แล้ว)

(๓) ลาออก

(๓/๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗๒/๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

(๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกหรือปลดออก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดย

ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

————— (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

————— (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค
การเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

————— (๑๐) เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน
บริษัทหรือองค์กรใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อหากำไร

เทียบเคียงมาตรา ๕๖ พรป.กต. และมาตรา ๕๐ พรป.สตง.

มาตรา ๑๗๒/๗ เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยทั่วไป
ของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่
และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย
ข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานออกจาก
ตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบของคณะกรรมการ

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือ
ประกาศหรือมติของคณะกรรมการ

(๓) หน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือ
กฎหมายอื่น และตามที่คณะกรรมการกำหนด

(มาจากมาตรา ๕๗ พรป.กต.) (**มาตรา ๑๙๑ กำหนดรายละเอียดของผู้มีอำนาจ
สั่งบรรจุด้วย ซึ่งไม่ได้นำมาใส่เพราะ (๑) กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบ)

(ย้ายมาตรา ๑๗๙ วรรคสอง มาเป็นมาตรา ๑๗๒/๘)

มาตรา ๑๗๒/๘ ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก
ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้ เลขาธิการ จะมอบอำนาจหมายให้บุคคลใด
ปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้เลขธิการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(มาจากมาตรา ๕๘ พรป.กต.)

มาตรา ๑๗๓ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อ(พิจารณา)จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้ (ไปดูร่าง กต. เกี่ยวกับเรื่องนี้ แล้วเขียนทำนองเดียวกัน)

ในการเสนอหรือพิจารณางบประมาณรายจ่าย ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ถ้าเลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการสิทธิการที่เกี่ยวข้อง อาจอนุญาตให้เลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ซึ่งเลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายมาชี้แจงได้ (ทำไม่ต้องเขียน)

ให้คณะกรรมการเสนองบประมาณรายจ่าย เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ได้โดยตรง

ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย

(มาจาก ม. ๖๐ พรป. กต.)

มาตรา ๑๗๓/๑ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๗๓ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเป็นการเฉพาะกรณี

ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้สำนักงานส่งข้อมูลคำขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และให้กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงานมีความจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ

(มาจาก ม. ๖๑ ร่าง พรป. กต.)

มาตรา ๑๗๓/๒ รายได้และทรัพย์สินในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่ได้รับตามมาตรา ๑๗๓
- (๒) รายได้จากค่าธรรมเนียมหรือทรัพย์สินของสำนักงาน
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้แก่สำนักงาน
- (๔) ดอกผลหรือประโยชน์ของเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน
- (๕) รายได้อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ในการรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนึงถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการรับทรัพย์สินดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน จะสั่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ทูลเกล้าฯ ให้ก็ได้ การใช้จ่ายเงินรายได้ของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาจากมาตรา ๖๙ พรป.สดง. และมาตรา ๖๒ พรป.กต.)

มาตรา ๑๗๔ เงินงบประมาณที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนตามมาตรา ๑๑๕-๑๗๓ หากมีเงินเหลือจ่าย รายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น (ในการขอจัดสรรเงินงบประมาณ ต้องแจ้งด้วยว่าเงินที่เหลือมีอยู่เท่าไร) (มีอยู่ในมาตรา ๑๗๓ แล้ว)

ความในวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายรับรายได้หรือค่าธรรมเนียมของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่ต้องนำส่งคลังด้วย เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มีรายได้อะไร จากไหน)

ให้สำนักงานจัดทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งเสนอต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณทุกปี

อสังหาริมทรัพย์ซึ่งสำนักงานได้กรรมสิทธิ์มาไม่ว่าจากการซื้อ หรือมีผู้ยกให้ ให้เป็นที่ราชพัสดุแต่สำนักงานมีอำนาจในการปกครองดูแล ใช้ หรือหาประโยชน์ได้

(มาจากมาตรา ๖๓ พรป.กต. และมาตรา ๗๐ พรป.สดง.)

มาตรา ๑๗๕ ในกรณีที่มิมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติ ตามกฎหมายในเรื่องใด ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย (แปลว่าอะไร ป.ป.ช. มีหน้าที่ตรวจสอบ ถ้าขออภิสิทธิ์ จะเป็นประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่)

มาตรา ๑๗๔/๑ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้

(มาจากมาตรา ๖๔ พรป.กต. และมาตรา ๗๑ พรป.สดง.)

มาตรา ๑๗๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบ
วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน โดยให้ได้ทำการ
ตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. โดย
แสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตามเป้าหมาย มี
ประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใดแล้วทำรายงานให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา
ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า (ให้ตรวจในแง่ประสิทธิผลของการใช้จ่ายเงิน
ด้วย)

(มาจากมาตรา ๖๕ พรป.กกด.)

มาตรา ๑๗๗ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความ
รับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มีวิธีอื่นใหม่) (การกำหนดหน่วยงานของรัฐตาม
พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทำได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
กฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.
๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทาง
ละเมิดฯ เช่นเดียวกับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมาตรา ๓ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกานี้)

มาตรา ๑๗๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนและกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
ยุทธภัณฑ์เช่นเดียวกับราชการทหารและตำรวจตามกฎหมายดังกล่าว (น่าจะเกินไป) (ได้รับยกเว้น
ตามกฎหมายกระทรวงอยู่แล้ว (กฎกระทรวงการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้
เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ และการมอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อ
ช่วยเหลือราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒ (๒๘) กำหนดให้ สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.
๒๕๔๐)

สำนักงาน ป.ป.ช. จะมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืนและยุทธภัณฑ์ ชนิดใด ขนาดใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. กำหนด

การมี การใช้ และการพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และยุทธภัณฑ์ไปใช้ในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการได้ส่วนหัวหน้าพนักงานได้ส่วน พนักงานได้ส่วน และ
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๑๗๙ ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๖ ต่อจากเรื่องการบริหารงานบุคคล

มาตรา ๑๗๙ (แก้ไขเป็นทำนองเดียวกับ กกด.) ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีเลขาธิการ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นตรงต่อ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ช่วย เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ ในกิจการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้แทนของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการนี้ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ เลขาธิการ และรอง อยู่ไหน
ยังขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของเลขาธิการ

(มาตรา ๑๘๐ ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๕ และมาตรา ๑๗๒/๖)

มาตรา ๑๘๐ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปี และให้ดำรงตำแหน่ง ได้เพียงวาระเดียว

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออก
- (๔) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- (๕) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออกหรือปลดออก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค การเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง
- (๑๐) เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือองค์กรใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อหากำไร

**ค้างไว้ (ประเด็น สนง. ปปจ. รอผล การหารือร่วมกับท่านวิชาฯ ในคณะอนุฯ)

มาตรา ๑๘๑^{๑๔} ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัด

^{๑๔}ข้อสังเกตของอธิบดีอัยการ : ควรกำหนดให้มีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำภาคขึ้น โดยให้มีภารกิจ การสอบสวนดำเนินคดีการสืบสวนและการควบคุมตัวดำเนินคดี เพราะในปัจจุบันการสอบสวนทั้งหมดยังอยู่ที่ส่วนกลาง และการควบคุมตัวดำเนินคดีนั้น เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการมาจากส่วนกลางทั้งสิ้น อันเป็นความยุ่งยากและเป็น การยากที่จะดำเนินการให้ลุล่วงเพราะเหตุผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานบุคคลได้อยู่กระจายต่างพื้นที่กันทุกภาค พื้นที่ของประเทศโดยยุบสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดที่แทบจะไม่มีความสามารถดำเนินการใดๆ ได้เลย ให้มารวมศูนย์ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราชการและป้องกันการเข้าไปยุ่งเกี่ยว โกลีซิดกับกลุ่มข้าราชการ ผู้ใหญ่และกลุ่มการเมืองในเขตพื้นที่แต่ละจังหวัด

สำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด (ถ้าไม่มีจะเสียหายอย่างไร มีแล้วได้ทำให้งานเกิดประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างไร ถ้าจำเป็นมีแค่ชั้นภาคใต้ใหม่ จะได้เกิดการรวมพลัง)

เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นหัวหน้าส่วนราชการภาค

ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด และสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค มีหน้าที่รับผิดชอบงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืองานอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และให้หัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในจังหวัดหรือภาคของตน แล้วแต่กรณี ขึ้นตรงต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีอำนาจในการสั่งราชการ การอนุมัติ การอนุญาต และลงนามในหนังสือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด

ส่วนที่ ๒

การบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

มาตรา ๑๘๒ ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๑

มาตรา ๑๘๒ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นในการบริหารราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. และขอบเขตหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว (ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ การไม่ขยายชั้นตอน การประหยัด)

(๒) การกำหนดตำแหน่ง การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. การพ้นจากตำแหน่ง การประเมินผลการปฏิบัติราชการ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการและลูกจ้าง เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนและการเทียบชั้นเพื่อแต่งตั้งข้าราชการประเภททั่วไปให้ดำรงตำแหน่งสาขากระบวนกรยุติธรรม (มายังไง)

(๔) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(๕) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี (ควรใช้วันหยุดตามมติคณะรัฐมนตรี เว้นแต่ ป.ป.ช. จะเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราว)

(๖) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของกรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.

(๗) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๘) การแต่งตั้งคณะกรรมการ บุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๙) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน ป.ป.ช. (ไม่น่าจะใช้หน้าที่ ป.ป.ช.)

————— (๑๐) การจัดสวัสดิการการสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นแก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

————— (๑๑) ช่วยเหลือและสนับสนุนในกรณีข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีอื่น รวมทั้งการให้เงินช่วยเหลือจากการถูกดำเนินคดีหรือการไปเป็นพยานศาล

(๑๒) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

————— (๑๓) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งการลาหยุดราชการและการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่น วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.

————— (เรื่องบางเรื่องควรวางหลักเกณฑ์และให้สำนักงานเป็นคนออก)

(๑๔) กำหนดประมวลจริยธรรมของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (ย้ายไป ๑๘๒/๑)

(๑๕) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการ และคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้ง

(๑๖) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ เอกสารและข้อมูลดังกล่าวต้องอยู่ในรูปแบบ วิธีการหรือช่องทางที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วย (ถ้าทำอย่างนี้จะเอาเงินที่ไหนมาทำ)

(๑๗) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการพยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวตาม มาตรา ๑๗๒ (๕)

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๕)

มาตรา ๑๘๒/๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกข้อกำหนดทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ข้อกำหนดทางจริยธรรมดังกล่าวต้องระบุด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ใดกระทำการใดโดยไม่สุจริตหรือเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้ใดในการปฏิบัติหน้าที่

หรือในการดำเนินการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในระหว่างนั้น ให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ย้ายผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่หรือจากห้องที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ทันที

ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับแก่เลขาธิการด้วยโดยอนุโลม โดยให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนได้

(มาจากมาตรา ๕๓ ร่าง พรป. กต)

(ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๓)

มาตรา ๑๘๓ ให้มีคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน
ป.ป.ช. ประกอบด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรรมการ
และเลขานุการโดยตำแหน่ง ทำหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และมีอำนาจกำหนด
ตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับการ
กำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎหมายที่บัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกัน (เขียนสั้น ๆ ก็ได้)

การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่ง
ในสาขากระบวนกรยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไป โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และอำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล คำว่า “ก.พ.” ให้
หมายถึงคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และ คำว่า “ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วน
ราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการ
บริหารงานบุคคลร่วมเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลก็ได้

ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการองค์กรกลาง
บริหารงานบุคคล มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะอนุกรรมการข้าราชการ
สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการสามัญ
ประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์กรกลางบริหารงานบุคคล และ
คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.
กระทรวงด้วย (เขียนสั้นให้ใช้กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนมาบังคับ เว้นแต่ ป.ป.ช. จะกำหนด
เป็นอย่างอื่น ส่วนจะให้ใครเทียบกับอะไร ก็เขียนขึ้นได้)

ส่วนที่ ๓

ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

(ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๔)

มาตรา ๑๘๔ การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้แบ่ง
ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ออกเป็น ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม (สาขาป้องกันและปราบปรามการทุจริต)

(๒) ข้าราชการสาขาทั่วไป

ตำแหน่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง จะมีชื่อเรียกและมีอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ การประหยัด และงบประมาณ)

ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น (กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗๒/๒)

ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ได้ถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น จนต้องออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้ (ถ้าใช้กฎหมายพลเรือนแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเขียน)

(ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๔)

มาตรา ๑๘๕ ในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ในสาขากระบวนการยุติธรรมนั้น จะต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (ควรนึกถึงสาขาหลัก ๆ เช่น วิศวกรรม บัญชี การเงิน คอมพิวเตอร์ แล้วมาผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการสอบสวนไต่สวน ที่มีระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่าหนึ่งปี)

สำหรับตำแหน่งข้าราชการประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้

ในส่วนของตำแหน่งทางบริหารนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘๖ ตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด และการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

(ย้ายไปเป็นมาตรา ๑๗๒/๔)

มาตรา ๑๘๗ ในการกำหนดตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับ ดังนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการยุติธรรม มีระดับ ดังนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการยุติธรรม มีระดับดังนี้

(ก) ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน

(ข) พนักงานไต่สวน ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง และระดับ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนจากข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ตาม (๑) (๒) และ (๓) (ข) ยกเว้นพนักงานไต่สวนระดับต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (อ่านไม่เข้าใจ)

การเลื่อนขั้นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยให้คำนึงถึงผลงาน ความประพฤติ สมรรถนะ การลงโทษทางวินัย คุณภาพ ปริมาณ การรักษาวินัย ความประพฤติ คุณธรรม และจริยธรรม มาประกอบการพิจารณา

(ควรมีบทบัญญัติว่าเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่คนใดไม่สุจริตให้สั่งพักงาน ถ้าสอบแล้วมีมูลถ้ามีหลักฐานชัดเจนให้ไล่ออก และดำเนินคดีอาญา ถ้าหลักฐานไม่ชัดเจนแต่มีมูลให้สั่งให้พ้นจากงานทันที)

(มาตรา ๑๘๘ กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๑๗๒/๗)

มาตรา ๑๘๘ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในกระบวนการยุติธรรมตำแหน่ง ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ให้กระทำโดยวิธีสอบคัดเลือก ทดสอบความรู้ และทดสอบความรู้พิเศษ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้รับสมัครเฉพาะบุคคลผู้มีคุณวุฒิ หรือคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามการบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การดำรงตน วินัย การดำเนินการทางวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษ สำหรับข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมต้องมีมาตรฐานเทียบได้กับข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (แน่ใจว่าทำได้หรือ) ควรมีการทดสอบทัศนคติที่มีต่อการทุจริต และความเป็นธรรม อย่างเข้มงวด (ยังไม่ได้ใส่เรื่องมาตรฐานเทียบข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการในมาตรา ๑๗๒/๔ เรื่องข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม)

**ค้างไว้ (มาตรา ๑๘๙ ควรย้ายไปอยู่ในหมวดที่ว่าด้วยพนักงานไต่สวน)

มาตรา ๑๘๙ ให้พนักงานไต่สวนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) ดำเนินคดีอาญา คดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน คดีปกครอง หรือคดีแพ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ฟ้องคดีเอง

(๓) ดำเนินคดีจิตใจไม่ยี่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

(๔) ดำเนินการสอบสวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่ามีกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔

(๕) ดำเนินการอื่นในทางบริหารตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. บุคคลกำหนด

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

(ควรมีมาตรการเชื่อมโยงกับการรับรู้อของ ปปช. มิฉะนั้นคนไม่ดีอาจใช้เป็นช่องทางไปข่มขู่ข้าราชการอื่นได้)

(มาตรา ๑๕๐ กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๑๗๒/๒)

มาตรา ๑๕๐ ตำแหน่งและระดับของข้าราชการสาขาทั่วไป ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด โดยเทียบเคียงกับตำแหน่งและระดับของข้าราชการพลเรือน

(กำหนดเรื่องการบรรจุบุคคลไว้แล้วในมาตรา ๑๗๒/๗ แต่มิได้กำหนดรายละเอียดตามมาตรา ๑๕๑ ไว้)

มาตรา ๑๕๑ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(ควรเขียนในลักษณะที่การสั่งของประธานให้สั่งตามมติของ ปปช. เพราะที่เขียนมาทำให้เข้าใจว่าเป็นอำนาจของประธานคนเดียว)

(๓) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนอกจาก (๒) ประเภทอำนวยการระดับสูงขึ้นไป หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและหรือแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๔) การบรรจุและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและหรือแต่งตั้ง (ที่ใช้ และหรือ แปลว่า
อะไร)

(กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๑๗๒/๒ วรรคท้าย)

มาตรา ๑๙๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรม ให้ตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา โดยคำนึงถึงการดำรงตนในวิชาชีพและความเป็นอิสระ รวมถึงการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่
เทียบเคียงได้กับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม และเมื่อ
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

สำหรับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการประเภททั่วไปให้นำ
บัญชีท้ายกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีคณะรัฐมนตรีกำหนดเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ให้แก่
ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการทั่วไป ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเงินเพิ่มค่าครอง
ชีพชั่วคราวในหลักเกณฑ์เดียวกันด้วย และการใดที่มีได้บัญญัติไว้ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงิน
ประจำตำแหน่งรวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ควรวาง
หลักมาแต่ต้นว่าให้ทำเหมือนคนอื่น เว้นแต่ พรป.นี้จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น หรือ ป.ป.ช. มีมติเป็นอย่าง
อื่น)

(กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๑๗๑/๑ (๒) และวรรคสาม และมาตรา ๑๗๒/๒ วรรคท้าย)

มาตรา ๑๙๓ ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หรือมติคณะรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปมีสิทธิได้รับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่น
หรือสิทธิต่าง ๆ ที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปพึงได้รับ ก็ให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มี
สิทธิได้รับเงิน ประโยชน์ตอบแทนอื่น หรือสิทธิต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นด้วย

————— การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็น
ไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๙๒ และ ๑๙๓ ดูเหมือนจะซ้อน ๆ กัน น่าจะเขียนรวมกัน
ได้)

หมวด ๙

กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๑๙๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นในสำนักงาน
ป.ป.ช. เรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

————— (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

- (๒) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต
- (๓) จ่ายเป็นเงินสินบนหรือรางวัลตอบแทนตามมาตรา ๑๔๕ วรรคสอง หรือค่าใช้จ่ายในการติดตามทรัพย์สินคืน หรือการสืบหาทรัพย์สิน
- (๔) คุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
- (๕) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ และใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานอื่นๆ รวมทั้งเป็นสวัสดิการของข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน ป.ป.ช.
- (๖) สนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่ไม่อาจเบิกจ่ายจากงบประมาณ (ยิ่งกว้างยิ่ง)
- การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (?????)
- มาตรา ๑๔๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้
- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
 - (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 - (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.
 - (๔) เงินที่ได้รับจากการดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการในการบริหารงานของสำนักงาน ป.ป.ช.
 - (๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.
 - (๖) เงินที่ได้จากการติดตามทรัพย์สินคืนจากต่างประเทศ หรือเงินส่วนแบ่งที่ได้รับจากการติดตามทรัพย์สินคืนให้ต่างประเทศ
 - (๗) ดอกผลหรือเงินที่เกิดจากการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด
 - (๘) เงินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของกองทุน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๒๒
 - (๙) เงินค่าปรับที่ได้จากกรณีผู้ยื่นบัญชีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
 - (๑๐) เงินที่รับจากกิจกรรม หรือการบริหารทรัพย์สินของสำนักงาน ป.ป.ช.
- เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
- มาตรา ๑๔๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
- มาตรา ๑๔๗ อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
- มาตรา ๑๔๘ ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. เสนอบทมูลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงิน

แผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะกรรมการ-ป.ป.ช. (หมวดนี้ควรมีหรือ ในเมื่อ ป.ช.ได้เงินมาในลักษณะเงินอุดหนุนทั้งก่อน จะใช้อะไรก็ได้อยู่แล้ว)

หมวด ๘ ๓๐

บทกำหนดโทษ ภาคความผิด (มายังใจ)

มาตรา ๑๙๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ควรเขียนในบทบัญญัติเรื่องการให้แจ้งทรัพย์สินให้ชัดเจนว่าถ้าเขายังไม่ครบต้องบอกเขาว่ายังขาดอะไร และต้องบอกทีเดียวให้หมด จะเรียกกระปรับกระปรอยไม่ได้ หรือถ้ามาไม่ทันต้องเตือนให้เขายื่น แล้วจึงจะถือว่าเป็นความผิด)

มาตรา ๒๐๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด ต้องชำระค่าปรับในอัตราวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังคงฝ่าฝืนไม่ยื่นบัญชีและเอกสารประกอบ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน แต่ไม่เกินหกหมื่นบาท ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรการบังคับทางปกครอง และให้นำส่งเข้ากองทุน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (ไม่ชอบด้วยหลักธรรมาภิบาล เพราะความมุ่งหมายคือการให้แจ้งทรัพย์สิน ไม่ใช่หาเงินเข้ากองทุน ถ้าถูกลงโทษตามมาตรา ๑๙๙ แล้ว ยังไม่ทำ ก็ต้องลงโทษอีก หรือถ้าจะให้เด็ดขาดก็ให้พ้นจากตำแหน่งนั้นไปเลย)

มาตรา ๒๐๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนขบขัณฑ์มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ หรือมาตรา ๑๕๗ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
กรณีความผิดตามมาตรา ๑๕๔ วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๕๔วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด (จะควรมีโทษสำหรับคู่สมรสด้วยหรือไม่)

มาตรา ๒๐๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (เทียบเคียงกับ ป.อาญา ม.๑๕๗ ถ้ามีเหมือนกัน จำเป็นต้องเขียนอีกไหม)

มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (เทียบเคียงกับ ป.อาญา ทำนองเดียวกับมาตรา ๒๐๓)

มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

มาตรา ๒๐๗ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้นนิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา นี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ (ไปบังคับให้ทุกคนมีมาตรการได้อย่างไร)

นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึง ลูกจ้าง
ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมิอำนาจ
หน้าที่ในการนั้นหรือไม่ก็ตาม (ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

ควรมีบทบัญญัติเพื่อให้เปิดเผยข้อมูลหรือลงโทษบุคคลที่ได้รับประโยชน์จากการ
บุคคลอื่นทำธุรกรรมกับรัฐโดยไม่มีเหตุอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำวินิจฉัยหรือทำสัญญาประนีประนอม โดยมีข้อเท็จจริง
ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนในการทุจริตด้วย ให้ใช้คำวินิจฉัยหรือสัญญาประนีประนอมนั้นรับฟัง
เป็นพยานหลักฐานได้โดยไม่ต้องสอบสวนเพิ่มเติม แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะนำ
พยานหลักฐานมาสืบหักล้าง (เวลาเขียนต้องระวังให้ดี เพราะในคดีนั้นตัวผู้ถูกกล่าวหาอาจไม่ใช่เป็น
จำเลยในคดีนั้น (อาจต้องนำไปไว้ตอนต้น ๆ)

มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือ
ไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่าง
ใดดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยาน
เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตพนักงานสอบสวนพนักงานอัยการหรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความหรือเพื่อให้
ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จหรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำ
ความผิด

(๒) ใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบ
ประการอื่นเพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตพนักงานสอบสวนพนักงานอัยการหรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริง
หรือเบิกความหรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จหรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิก
ความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ทำให้เสียหายทำลายทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์เอาไปเสียแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ปกปิดหรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใดๆหรือปลอมทำหรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐาน
ใดๆอันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด (มีความผิดฐานปลอมเอกสารแล้ว?)

(๔) ให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มี
หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ
พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนหรือเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจูง
ใจให้กระทำการไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

(๕) ใช้กำลังบังคับ ขู่เข็ญ ช่มชู้ ช่มขืนใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อเจ้า
พนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเจ้าพนักงานใน
ตำแหน่งตุลาการพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนเพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการหรือ
ประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ (ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

มาตรา ๒๐๙ การกระทำความผิดดังระบุไว้ต่อไปนี้ขึ้นกราชอาณาจักจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๐๕

(๒) บุคคลสัญชาติไทยกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๐๗

(๓) นิติบุคคลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคล ตามมาตรา ๒๐๗ กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๗ (ไปไกลเกินไป?)

หมวด ๑๓ (หมวด นี้กับหมวด ๑๐ ควรรวมกัน)

บทกำหนดโทษ

(อ่านเนื้อหาข้างในให้ตลอด แล้วรวบรวมบทบัญญัติที่กำหนดให้ ป.ช.หรือเจ้าหน้าที่ของ ป.ช ต้องทำอะไรบ้าง ถ้าไม่ทำ หรือทำล่าช้า หรือทำผิดหลักเกณฑ์ ต้องมากำหนดโทษด้วย)

มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อความข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช่เป็นการกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ (จะรวมการแถลงของ ป.ช.ด้วยไหม) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๓ ผู้ใดยักยอก ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่พนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดครอบครองหรือรักษาทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน ยึดอายัด หรือเรียกให้ส่งทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน บัญชี เอกสาร หรือพยานหลักฐานนั้น หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ(ดูทำนองเดียวกับ ม.๒๐๓)

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการ หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่ข่มขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๑๒ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๑๔ และมาตรา ๒๑๕ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นเป็นการสมควรอาจขออนุมัติต่อเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ที่ทำให้กระทำความผิดต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (แปลว่าอะไร ถ้าไม่เห็นสมควรก็ไม่ขอ แล้วเลขาธิการก็ทำไม่ได้เช่นนั้นหรือ)

มาตรา ๒๑๗ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น (มีโทษอยู่ที่ไหน)

มาตรา ๒๑๘ ผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาลเพื่อจะแก้ล้างบุคคลตามมาตรา ๒๑๗ ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๑๙ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ซึ่งได้รับการสรรหาและการแต่งตั้งโดยอาศัยคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงคราวออกตามวาระ หรือ

ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบเก้าปี โดยไม่นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญมาใช้บังคับ (แก่งจ้งเลย ออกกฎหมายยกเว้น รธน ก็ได้)

ในกรณีที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลงก่อนถึงคราวออกตามวาระหรือมีอายุครบกำหนดเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติ ให้ดำเนินการสรรหาประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป (แก้ไขเหมือน กกต.)

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือว่าเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งได้รับการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และถ้าเป็นผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือว่าเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(มาจาก ม. ๗๐ ร่าง พรป. กกต.)

มาตรา ๒๑๙/๑ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหาตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระใดยังไม่อาจแต่งตั้งผู้แทนได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระที่จะแต่งตั้งผู้แทนมาในภายหลัง การแต่งตั้งดังกล่าวไม่มีผลให้การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปแล้วต้องเสียไป

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากรยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหาไม่มีความวินิจฉัยว่าประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการสรรหาไม่มีความวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและกรรมการการเลือกตั้งซึ่งยังอยู่ในตำแหน่งตามมาตรา ๒๑๙ ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

(มาจากมาตรา ๗๑ ร่าง พรป. กกต.)

มาตรา ๒๑๙/๒ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๑๙/๑ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามจำนวนที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑๙/๑ วรรคสี่ และให้สรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพิ่มขึ้นอีกสองคนเพื่อให้ครบจำนวนตามมาตรา ๖ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๙/๑

ในกรณีที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่พ้นจากตำแหน่งเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาดำเนินการคัดเลือกและส่งชื่อให้คณะกรรมการสรรหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๙/๑ เพื่อส่งรายชื่อให้วุฒิสภาดำเนินการต่อไปพร้อมกับรายชื่อที่ได้รับการสรรหา

(มาจาก ม. ๗๒ ร่าง พรป. กกต.)

มาตรา ๒๒๐ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ ตามสัญญาจ้างที่ทำไว้ต่อกัน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อน และในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบตำแหน่งตามวาระที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้วินิจฉัย ในการวินิจฉัยให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาตามแนวทางของคณะกรรมการสรรหาที่วินิจฉัยไว้ตามมาตรา ๒๑๙/๑

(แก้ไขเหมือน กกต.) (มาจาก ม. ๗๓ ร่าง พรป. กกต.)

มาตรา ๒๒๑ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดที่ได้รับ การคัดเลือกและแต่งตั้งไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นอันพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

(มาจาก ม. ๗๔ ร่าง พรป. กกต.)

ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็น
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดต่อไปจนกว่าจะครบวาระสี่ปีนับแต่วันที่
ประกาศแต่งตั้ง เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนแล้ว หรือมี
เหตุที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่หรือพ้นจากตำแหน่งระหว่างที่ดำรงตำแหน่งอยู่ตามมาตรานี้ และให้
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มอบหมาย จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวหรือครบอายุเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ (ให้พ้นจาก
ตำแหน่งไปทันที)

มาตรา ๒๒๑/๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการบริหาร
สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
(มาจาก ม. ๗๕ ร่าง พรป. กต.)

มาตรา ๒๒๒ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้

บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอยู่กับบุคคลใดในวัน
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงาน ป.ป.ช. ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (มาจาก ม. ๗๖ ร่าง พรป. กต.)

บรรดาคำดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือเป็นอันใช้ได้และคง
ดำเนินการต่อไป จนกว่าจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (เขียนให้เหมือน
กฎหมายอื่น)

มาตรา ๒๒๓ ให้โอนบรรดาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๒ มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นสิทธิและ
ประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตาม
มาตรา .. กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(มาจาก ม. ๗๗ ร่าง พรป. กต.)

ให้ข้าราชการและลูกจ้างที่โอนไปตามมาตรา ๒๒๓ (๒๒๒???) ดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือน รวมทั้งเงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเดิม (ต้องเท่าเดิม ไม่ใช่ไม่ต่ำกว่าเดิม) และให้จัดตำแหน่งเพื่อโอนข้าราชการไปดำรงตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒๓/๑ ให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นับระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป

มาตรา ๒๒๔ ให้การกระทำความผิดตามมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่มีการแก้ไขที่บัญญัติให้เป็นความผิดและมีโทษทางอาญา และบรรดาการกระทำความผิดและความผิดที่มีโทษทางอาญา หรือการสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงเป็นความผิดอยู่ต่อไป และยังคงรับโทษต่อไป หรือได้ตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษตามกฎหมายตามอัตราโทษที่กำหนดไว้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับโทษอยู่ก็ให้รับโทษต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดโทษ ตามคำพิพากษาของศาล และให้คำพิพากษาของศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลใช้บังคับได้จนกว่าจะมีการบังคับคดีเสร็จสิ้น ในกรณีที่มีการดำเนินคดีที่เกิดจากการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือคณะกรรมการอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และที่อยู่ระหว่างการไต่สวน หรือมีการวินิจฉัยความผิดหรือฟ้องคดีโดยอาศัยบทความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้ความผิดนั้นยังคงเป็นความผิดอยู่ต่อไป และศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดียังคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นได้ (ลองคิดดูว่าจะเขียนสั้น ๆ ให้ได้ผลตามนี้ได้ไหม)

มาตรา ๒๒๕ บรรดาบทบัญญัติใดที่ได้บัญญัติไว้ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่เป็นเรื่องเดียวกัน หรือที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แทน (ตรวจดู ฉบับที่ ๓๑ ว่าจะยกเลิกไปเลยได้ไหม)

มาตรา ๒๒๖ ให้ข้าราชการสาขากระบวนกรยุติธรรม พนักงานไต่สวน และหัวหน้าพนักงานไต่สวน ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรม พนักงานไตสวน และหัวหน้าพนักงานไตสวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในวาระเริ่มแรก มีให้นำคุณสมบัติของข้าราชการในสาขากระบวนการยุติธรรมที่กำหนดคุณสมบัติไว้เป็นการเฉพาะตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ มาใช้บังคับกับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ซึ่งสำเร็จปริญญาตรีทางกฎหมาย และมีความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และรับราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสาขาทั่วไปเข้าสู่ตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรมให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ทำไม่ถึงไม่เอามาใช้บังคับ ไม่น่าจะมีเหตุผล)

มาตรา ๒๒๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๑๘๖ ให้ข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมยังคงได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่น ไม่ต่ำกว่า(เท่าเดิม)ที่ได้รับอยู่เดิมและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนจนกว่าจะมีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสาขากระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๑๘๖ ทั้งนี้ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาให้เสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ (ไม่ต้องเขียนก็ได้ ถ้ามีวัชก้าอยู่เองจะโทษใครได้)

มาตรา ๒๒๘ บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และอยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเป็นเรื่องที่กฎหมายอื่นกำหนด หรือเป็นเรื่องที่สืบเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว หรือเรื่องที่ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือเรื่องที่อยู่ระหว่างพิจารณาสั่งหรือฟ้องคดีหรือเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหน่วยงานอื่น ในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่น โดยให้การดำเนินการที่กระทำมาแล้วเป็นอันใช้ได้และยังคงใช้บังคับ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป (เขียนสั้น ๆ เพียงว่า การดำเนินการของ ป.ป.ช.เดิมเป็นการดำเนินการของ ป.ป.ช.ใหม่?)

มาตรา ๒๒๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล หรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษที่มีให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความนั้น ให้นำหลักเกณฑ์

การมีให้นับระยะเวลา ตามมาตรา ๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยต่อเนื่องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (เขียนให้สอดคล้องกับ ม. ๔๕)

มาตรา ๒๓๐ กรอระยะเวลาได้รับหรือไม่รับคำกล่าวหาตามมาตรา ๕๙ และการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๖๐ ให้มีผลใช้บังคับกับเรื่องที่มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ (ควรเขียนเร่งรัดเรื่องที่ค้างด้วย) อาจแยกเป็นเรื่องสำคัญ ก็ให้รับทำ เรื่องไม่สำคัญก็ให้ส่งเจ้ากระทรวงไปพิจารณา

สำหรับเรื่องกล่าวหาที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เร่งรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

มาตรา ๒๓๑ บรรดาการดำเนินการใดๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะอนุกรรมการ พนักงานไต่สวน พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคลหรือคณะบุคคล ที่กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็น อันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่น (ถ้าจะเขียนก็ควรเขียนในลักษณะให้ไปดึงเรื่องมาจากอนุกรรมการ หรือส่งเรื่องให้ ปปท หรือเจ้ากระทรวงดำเนินการเอง)

มาตรา ๒๓๒ บรรดาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แสดงไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ให้เก็บไว้เป็นข้อมูลการตรวจสอบ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควร อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นไว้ หรือจะมีมติให้ดำเนินการอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ หรือจัดเก็บไว้หรือเมื่อพ้นกำหนดห้าปีแล้วจะทำลายเสียก็ได้ ในกรณีที่ปรากฏมูลความผิดจากการตรวจสอบทรัพย์สินว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือร่ำรวยผิดปกติ และกรณีที่เกิดการตรวจสอบตามบัญชีที่ค้างอยู่จะต้องมีการดำเนินคดีตามกฎหมายให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในกรณีที่ผู้ยื่นบัญชีเป็นผู้ซึ่งต้องยื่นบัญชีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นการยื่นบัญชีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ถ้าเขียนมาตรา ๒๒๘ ดี ๆ มาตรานี้ก็อาจไม่ต้องเขียน)

มาตรา ๒๓๓ ให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือการดำเนินการอื่นใด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะได้มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง
หรือการดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : -เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา
๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจได้สวนข้อเท็จจริงและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงิน
แผ่นดินกรณีมีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อ
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง
ร้ายแรง หรือ ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายชัดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อ
หน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
รวมทั้งมีอำนาจสอบสวน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ
แจ้งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยรู้ว่ามีกระทำการอันเป็นการ
ฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ และมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและเปิดเผย
ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้
ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมีหน้าที่และ
อำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์
ของรัฐธรรมนูญ รวมถึงอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓
และมาตรฐานสากลซึ่งต้องมุ่งหมายให้มีการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ
และมาตรา ๒๒๐ กำหนดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานธุรการ ดำเนินการและอำนวยความสะดวก
เพื่อให้องค์กรอิสระบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และเป็นไปตาม
มติหรือแนวทางที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้มีหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของหน่วยงานนั้นรับผิดชอบ
ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ข้อเสนอแนะของ สปช.

๑. วิธีการทำงาน ปัจจุบัน ปปช.เป็นทั้ง ปปช. และประธานอนุกรรมการไต่สวน จึงควรกำหนดให้ ปปช.มีหน้าที่วินิจฉัยความผิด ส่วนการไต่สวนควรเป็นหน้าที่ของสำนักงาน แล้วเอามาให้คณะกรรมการไต่สวน แต่ต้องกำหนดเวลา ๑๕๐ วัน
๒. เรื่องประพฤตินิชอบ ควรให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ส่วนการไต่สวนควรมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น DSI หรือ ปปท
๓. สำนักงาน ปปช.จังหวัด ส่วนกรรมการประจำจังหวัด เห็นว่าไม่มีความจำเป็น
๔. ความล่าช้าระหว่างการทำงานของ ปปช. กับ อสส ควรต้องฟ้องภายใน ๙๐ วัน
๕. ควรมีการบูรณาการ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นคณะกรรมการบูรณาการ

การสรรหา วาระ และการดำรงตำแหน่ง และหน้าที่ของ ปปช. (ศรีรัตน์)

๑. กรรมการสรรหาที่มาจากองค์กรอิสระ อยากรู้ประกาศให้ประชาชนทราบ
๒. คนที่ได้รับการสรรหาเป็น ปปช. ควรประกาศให้ประชาชนทราบก่อนเสนอวุฒิสภา
๓. กรรมการ ปปช.เดิม ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย

การปฏิรูปบทบาทหน้าที่ของ ปปช.

๑. ควรมีอำนาจไต่สวน วินิจฉัยชี้ขาด (ขอให้มีคำวินิจฉัยส่วนบุคคลด้วย)
๒. การมอบอำนาจการไต่สวน ควรมอบเลขาธิการ แล้วให้เลขาธิการมอบต่อ
๓. ควรมีองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งมาจากหลากหลาย
๔. การไต่สวน
 - (ก) ถ้า เจ้าหน้าที่ ปปช.ถูกร้องเรียน อยากรู้หน่วยงานอื่นเป็นคนไต่สวน
 - (ข) การปกปิดบัญชีทรัพย์สิน ควรให้หยุดปฏิบัติหน้าที่
 - (ค) การมอบหมายให้องค์กรอื่น ควรเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นไปที่อยู่ในอำนาจของ ปปช.
 - (ง) ควรห้ามหน่วยงานทำการประชาสัมพันธ์เพื่อประโยชน์ของพรรคหรือการเมืองของใคร
 - (จ) ถ้าต้องถิน ฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ถูกดำเนินการด้วย
 - (ฉ) ให้อัยการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน
 - (ช) การจูงใจยื่นบัญชีเท็จ ขอให้ ปปช.ฟ้องคดีได้เอง
 - (ซ) พนักงานไต่สวนต้องทำให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ขยายได้ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๙๐ วัน ถ้าเกินเวลาก็มีผิดวินัย
 - (ฌ) การคุ้มครองพยาน ปปช.ต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน
 - (ญ) คนร้อง และเจ้าหน้าที่ ปปช.มักถูกฟ้องหมิ่นประมาท หรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ควรมีบทบัญญัติคุ้มครอง
 - (ฎ) ถ้าชี้มูลแล้ว ให้คนถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่
 - (ฏ) ให้ ปปช.มีหน้าที่โดยตรงที่จะขอเอกสารจากต่างประเทศไทย

การปฏิรูปองค์กร

- (๑) อยากรู้แยก สำนักงาน ออกจาก ปปช.??? (สงสัยเข้าใจผิด)
- (๒) ควรมี ปปช.ภาค แต่จะมีจังหวัดหรือไม่สุดแต่ความจำเป็น
- (๓) องค์กรกลางบริหารงานบุคคล ควรมีคนหลากหลาย
- (๔) อยากรู้ ปปช.ได้รับงบประมาณ เป็นร้อยละ โดยไม่ต้องผ่านสภา

มาตรการป้องกันการทุจริต

- (๑) เรื่องที่ส่งไปให้หน่วยงานอื่น ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการที่ชัดเจน
- (๒) การให้ ปปช.เข้าไปแทรกแซงการตรวจสอบของหน่วยงานอื่น ควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนมิฉะนั้น จะก่อให้เกิดปัญหาได้
- (๓) ควรมี clearing house สำหรับการปราบปรามการทุจริต เพื่อบูรณาการ เพราะการทุจริตมีการเชื่อมโยงทั้งในและต่างประเทศ การร้องเรียนก็มีจำนวนมาก ก็เพราะมีหลากหลายหน่วยงานที่อำนาจซ้ำซ้อนกัน มีข้อ เสนอ ๕ ประการ
- (ก) ความล่าช้าของการดำเนินการ ความขัดแย้งของการดำเนินการ มักจะอ้างว่า การทำงานของหน่วยงานอื่น เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของตน เพราะการขาดการบูรณาการ และระบบฐานข้อมูลไม่เชื่อมโยงกัน มาตรการในการปราบปราม ไม่สอดคล้องกับกระบวนการทุจริต

- (๑) ควรบูรณาการยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปราม โดยจัดตั้งกลไกที่มีลักษณะพิเศษ โดยให้เป็นหน่วยงานกลาง
- (๒) ตรา กม.รองรับให้ทุกองค์กรทำงานร่วมกันได้ ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอย่างไร
- (๓) เป็นหลักประกันว่ารัฐบาลทุกชุดจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย (ได้ยกร่างกฎหมายเป็นหมวดหนึ่งของ พรบ.ปปช.เสนอมาแล้ว

ข้อเสนอของอดีต ปปช. (วิชา)

๑. ควรให้สามารถเชิญเจ้าหน้าที่ของแต่ละองค์กรมาร่วมกันได้สวนได้ เช่น ถ้า สตง.ตรวจสอบแล้วสงสัยว่าจะทุจริต อาจเชิญ ปปช.ไปร่วมกันตรวจสอบ
๒. การตรวจสอบในลักษณะ Preventive Investigation เพื่อสอบสวนก่อน แล้วส่งคำเตือน
๓. อำนาจในการตรวจธุรกรรมอยู่ในมือ ปปช. ปปช.ยังไม่มีอำนาจนี้ (ประสพ พงษ์สุวรรณ)
๔. อำนาจการตรวจธุรกรรมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะต้องพึ่ง ปปช.
๕. ความเป็นอิสระ ควรมีอิสระในการของงบประมาณ ด้วยการกำหนดเปอร์เซ็นต์ของเงินงบประมาณ
๖. การดำเนินการกับผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการกับผู้ใต้บังคับบัญชาการที่ทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิด (ตามคำสั่ง คสช. ปี ๒๕๕๗)

ข้อเสนอแนะของอธิบดีอัยการ (นายยรรยง พิทยพันธุ์)

๑. สำนักคดีของสำนักงาน ป.ป.ช. บางครั้งมีความไม่สมบูรณ์และบางครั้งมีข้อเท็จจริงที่ไม่ปรากฏชัดเจนในหลายประเด็น แต่ตามกฎหมาย ป.ป.ช. มิได้กำหนดให้พนักงานอัยการผู้ดำเนินคดี ทำการสอบสวนหรือแจ้งข้อจัดส่งหลักฐานใดๆ ได้ แต่กฎหมายเพียงกำหนดให้ตั้งข้อไม่สมบูรณ์ แล้วส่งสำนวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อแจ้งข้อไม่สมบูรณ์เพื่อตั้งคณะกรรมการร่วม ซึ่งข้อกำหนดในกฎหมายดังกล่าวนี้จะเป็นความยุ่งยากล่าช้า เพราะต้องโอนสำนวนคดีซึ่งมาจากทั่ว

ประเทศไปให้อัยการสูงสุดเพียงท่านเดียวพิจารณาตั้งคณะทำงาน ซึ่งอัยการสูงสุดจะมีปริมาณงาน จำนวนมหาศาลที่จะรวินิจฉัยดำเนินการ จึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจคาดหวังได้ในการทำงานและ ผู้ดำเนินการจะทำงาน ไปเท่าที่พยานหลักฐานที่ได้มา ในประเด็นนี้ จึงเห็นว่า ควรให้พนักงานอัยการผู้ ดำเนินคดีมีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติม โดยการสอบสวนเพิ่มเติมนี้ควรดำเนินการเฉพาะผ่านทาง เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในเขตพื้นที่รับผิดชอบเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อ ความชัดเจนแน่นอนในการสืบพยานหลักฐาน และป้องกันการกระทำที่เป็นทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว

๒. ส่วนคดีของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่จัดส่งมาเพื่อฟ้องนั้น ได้ปรากฏว่า แต่ละ ส่วนคดีได้ดำเนินการอย่างล่าช้า โดยปรากฏว่าในหลายสำนวนได้ดำเนินการเป็นเวลานานับ ๑๐ ปี อันถือเป็นการกระทำไม่เป็นธรรมของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งในส่วนนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แก้กฎหมายให้หยุด อายุความไว้ หากผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี อันเป็นการกระทำที่เป็นสองมาตรฐาน หากผู้ถูกดำเนินคดีส่วนหนึ่งอยู่ในอำนาจการดำเนินการสอบสวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ในประเด็นนี้ เห็นว่าควรมีกรอบระยะเวลาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นในเร็ววัน นับแต่การ รับดำเนินการและควรมีมาตรฐาน การป้องกันการวิ่งเต้นเบี่ยงเบนคดีและการเก็บเรื่องไว้ในลักษณะ ปกปิดไม่ดำเนินการ โดยปรากฏตามเอกสารที่แนบมาฝ่ายผู้เสียหายที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ไม่อาจทราบ ผลการดำเนินการเนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เก็บเรื่องเงียบงันไว้นานถึง ๗ ปี เศษ แต่ไม่มีผลการ ดำเนินการใดๆ ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบทั้งๆ ที่ผลการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นว่าการ ดำเนินการทางวินัย ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นโดยไล่ออกจากราชการ และการดำเนินการคดีชั้นศาล ปกครองก็ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดไปนานแล้ว จนฝ่ายผู้เสียหายต้องเข้าแจ้งความซ้ำอีกครั้ง เนื่องจาก เข้าใจว่ายังไม่มีการร้องทุกข์หรือการลักลอบทั้งเรื่องเสีย

๓. ควรกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. รับดำเนินคดีเฉพาะเรื่องกล่าวหาที่มีทุนทรัพย์สูง มิใช่เลือกรับดำเนินการตีเล็กๆ หรือคดีที่มีข่าวเท่านั้น แต่หลีกเลี่ยงคดีที่มีข้อยุ่งยาก โดยกลับมอบคดี ให้พนักงานสอบสวนพื้นที่ดำเนินการ

๔. ควรกำหนดให้มีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำภาคขึ้น โดยให้มีภารกิจการสอบสวน ดำเนินคดีการสืบสวนและการควบคุมตัวดำเนินคดี เพราะในปัจจุบันการสอบสวนทั้งหมดยังอยู่ที่ ส่วนกลางและการควบคุมตัวมาดำเนินคดีนั้น เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการมาจากส่วนกลางทั้งสิ้น อันเป็นความยุ่งยากและเป็นการยากที่จะดำเนินการให้ลุล่วงเพราะเหตุผู้ถูกกล่าวหาและ พยานหลักฐานบุคคลได้อยู่กระจัดกระจายต่างพื้นที่กันทุกภาคพื้นที่ของประเทศโดยยุบสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดที่แทบจะไม่มีความสามารถดำเนินการใดๆ ได้เลย ให้มารวมศูนย์ดำเนินการอย่างมี ประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราชการและป้องกันการเข้าไปยุ่งเกี่ยว โกล่ชิงกับกลุ่มข้าราชการ ผู้ใหญ่และกลุ่มการเมืองในเขตพื้นที่แต่ละจังหวัด

๕. ในผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ลงมติในส่วนวินัยของข้าราชการ นั้น ควรมีขั้นตอนการกลับกรองโดยเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องโดยให้มีผลทางวินัยต่อเมื่อได้มีการรับ ดำเนินคดีฟ้องของพนักงานอัยการหรือได้มีการยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว เพราะการใช้อำนาจโดยไม่มีการ กลับกรองหรือการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จก็อาจจะเกิดเหตุวิบัติอาเภทขึ้นได้ในอนาคต และควรกำหนดให้ ชัดเจนในกฎหมายในกรณีพนักงานอัยการไม่รับดำเนินคดีหรือศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมีคำ พิพากษายกฟ้อง

๖. หากพนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้างานดำเนินคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริง ปรากฏอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดกระทำความผิดก็ควรให้มีการส่งคดีไปตามระบบโดยแจ้งคำสั่ง ไม่รับดำเนินคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. หากสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่แย้งคำสั่งไม่รับดำเนินคดีก็ให้ข้อ กล่าวหาเป็นอันยุติ แต่หากสำนักงาน ป.ป.ช. แยกความเห็นให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินคดีไปด้วย ตนเองหรือจะส่งให้สำนักงานอัยการสูงสุดหรือสำนักงานอื่นใด เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชี้ขาด เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ทำการสอบสวนด้วยตนเองในทุกเรื่องและบางครั้งกลับถือความเห็นของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่รับแต่งตั้งพนักงานได้สวนได้เสนอความเห็นขึ้นมา แต่พยานหลักฐานกลับไม่ครบถ้วน หรือสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ครบประเด็น

๗. ให้พนักงานอัยการ ผู้ดำเนินคดีมีอำนาจแจ้งดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องที่ตรวจพบได้ มิใช่ถือเอาเพียงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด หรือความเห็นของพนักงานได้สวนเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันดูแลความยุติธรรมและผลประโยชน์ของรัฐ

๘. การกันตัวผู้ถูกกล่าวหาเป็นพยานของสำนักงาน ป.ป.ช. ควรกระทำโดยมีเหตุผลโดยชัดเจนมิให้ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดที่ปรากฏหลักฐานที่ชัดแจ้งและจำนนต่อหลักฐานหรือกระทำการกันตัวบุคคลที่เป็นตัวการสำคัญ ทั้ง ๆ ที่มีพยานหลักฐาน พยานเอกสาร หรือพยานบุคคลที่สามารถเอาผิดต่อบุคคลดังกล่าวได้

๙. ควรกำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินคดีของพนักงานอัยการเป็นต้นว่า ให้มีคำสั่งดำเนินคดีให้เสร็จสิ้น ภายใน ๖ เดือน และขยายเวลาได้แต่ละครั้งไม่เกิน ๓ เดือน และไม่เกิน ๓ ครั้ง แต่ทั้งนี้ ควรมีบทเฉพาะกาลของข้อกำหนดในส่วนนี้อย่างน้อย ๑ ปี เพื่อความพร้อมในการบริหารงานบุคคลของสำนักงานอัยการสูงสุด

๑๐. ควรมีข้อกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการทางแพ่งฟ้องยึดทรัพย์แก่ผู้กระทำความผิดด้วย

